

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1995

Número 144

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 28 de febrer del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 666/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carlota Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a programa de protecció de menors. 5975
- 2) RGE núm. 673/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a inversions en carreteres. 5975
- 3) RGE núm. 675/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Mari i Prats, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions radioactives a Eivissa i Formentera. 5976

- 4) RGE núm. 681/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a recursos econòmics invertits a torrents. 5976
- 5) RGE núm. 687/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a adquisició de llibres. 5977
- 6) RGE núm. 893/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inversions en carreteres. 5977
- 7) RGE núm. 914/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a accions contra la destrucció que provoca el fondeig incontrolat d'embarcacions esportives a la pradera de posidònia. 5978
- 8) RGE núm. 831/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barcelò i Marià, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a previstió per a la construcció de la piscina municipal de Ciutadella als pressuposts de la Universiada. 5979
- 9) RGE núm. 808/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a canalització d'aigua de pou a nuclis turístics i de residuats depurades a zones agrícoles. 5979
- 10) RGE núm. 694/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joaquim Ribas i de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa al Pla director sectorial d'equipaments comercials. 5980

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 337/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política referent a Gestió Sanitària de Mallorca (Gesma). 5981
- 2) RGE núm. 370/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director d'ordenació de l'oferta turística de les Illes Balears, pla insular de Mallorca (POOT). 5990

III.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 874/95, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures per a l'aplicació de la Llei de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 102/95. 5998
- 2) RGE núm. 875/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a gestió de residus no inclosos en els plans de residus sòlids urbans, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 3/95. 6005

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI RGE núm. 411/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a modificació de la Llei 3/1990, de 31 de maig, que crea i regula el Pla de modernització d'allotjaments turístics existents a les Illes Balears, per tal de resoldre les llacunes a l'hora de la reobertura d'establiments tancats. 6010

V.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS, DEL PROJECTE DE LLEI RGE núm. 4365/94, de modificació parcial del text de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 6018

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Bones tardes a tots. Comença la sessió.

I.1) Pregunta RGE núm. 666/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carlota Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a programa de protecció de menors.

Començam per les preguntes, i la primera és la 666, de la Sra. Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a programa de protecció de menors. Té la paraula la Sra. Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera de Governació, ens podria dir quins programes de protecció de menors s'estan realitzant actualment? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberola. Té la paraula la Consellera Sra. Cirer.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Alberola, actualment, i en virtut d'una ordre que va fer la Conselleria de Governació dia 24 de novembre de l'any passat, que desenvolupa el decret 98/94, de 21 de setembre del 94, regulador de l'habilitació per actuar, com a entitat col·laboradora a la guarda de menors, hem firmat concerts de col·laboració amb 12 entitats col·laboradores en matèria de protecció de menors per dur a terme els següents programes: tractament educatiu intensiu per a nines de 12 a 17 anys, vuit places a Llar El Temple, vuit places en (...); tractament intensiu per a nins de 12 a 17 anys, vuit places amb El Grec i vuit places amb Rostoi; atenció integral intensiva en cas de maltractaments, de 0 a 17 anys, deu places a Llar El Temple; acollida residencial per a deficients de 0 a 17 anys, deu places a Mater Misericordiae, cinc places en el Casal Joan XXIII; tractament soci-educatiu del menor amb vinculació familiar, trenta places en Fundació Minyones i trenta places en Llar El Temple; acollida residencial, està repartit en set places a Llar Llevant, deu places Llar Betlem, vint places Pare Montaldo i deu places *Mensajeros de la Paz*.

Hi ha una Llar de Diagnosi Soci-Educatiu de deu places, de 0 a 17 anys, a Eivissa, que és la Llar Mare de Deu del Remei. Hem de destacar també els programes conveniats amb els Consells Insulars. A Menorca, en concret, hi ha, com vostè molt bé sap, deu places de UDSE, de 0 a 14 anys, i una llar de vuit places.

S'ha acordat amb el Consell Insular de Mallorca la firma de tres convenis de col·laboració per la gestió de tres progra-

mes: programa d'acollida a mig i llarg termini, trenta-vuit places; programa d'acollida de menors en situació de maltractament, vint-i-cinc places i programa d'acollida de menors amb disminucions psíquiques lleus o mitges, set places.

Altres programes que també s'han conveniat és un conveni amb Fundació Natxaret, per una UDSE de 40 places, un programa d'adaptació de maltractaments, que està conveniat amb el Ministeri d'Assumptes Socials i amb la Universitat de València.

I ens queda pendent, que és l'assignatura pendent que tenim quant a protecció, sis programes pendents de cobrir. S'estan fent les gestions oportunes per cobrir-los. Aquests, en concret, són: un a Menorca...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, gràcies per la intervenció.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President.

I.2) Pregunta RGE núm. 673/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a inversions en carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, que és la 673, del diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup PP-UM, relativa a inversions en carreteres. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. És una pregunta dirigida al Conseller d'Obres Públiques, per saber quines són les inversions que ha fet el Ministeri d'Obres Públiques. Transports i Medi Ambient en matèria de carreteres a la xarxa d'interès general de l'Estat a la nostra Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, li explicaré que, des l'any 85 al 93, el Govern Central ha gastat en carreteres dos bilions, cent onze mil pessetes. Balears, d'aquesta xifra, ha rebut en compensació, des de l'any 85 al 93, la xifra

de 6 mil milions de pessetes. Fent número rodons, li explicaré que Andalusia n'ha gastat 456 mil, Aragó 97 mil, Astúries 99 mil, Cantàbria 78 mil, Castella-La Mancha 243 mil, Castella-Lleó 267 mil, Catalunya 140 mil, València 198 mil. És a dir, xifres importants que posen de manifest que, tant de bo, poguéssim aconseguir per a Balears uns règims aproximats.

Jo ja he agraït públicament el suport d'algun grup polític a una millora de gestió financera de carreteres. No obstant això, he de dir que pens que Balears, fins que no estigui inclosa, a nivell de tractament, de referència similar a conjunt nacional, solucions com xarxes tras-europees i altres qüestions, no serà un esquema perfecta.

No obstant això, el que pugui venir, benvingut sigui. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Huguet? Té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Com se sol dir, les xifres no es discuteixen, es contrasten i, per tant, queda palesa l'absurda discriminació que fa l'administració central envers la nostra Comunitat.

Només dir al Conseller que continuï negociant amb força, perquè també aquestes inversions puguin arribar a la nostra Comunitat, que sàpiga que té suport del nostre grup, i que nosaltres el convidàrem, fins i tot, a fer una comunicació, per iniciativa pròpia, davant la comissió, per poder treure qualque resolució conjunta instant l'administració central que faci més inversions en matèria de carreteres a la nostra Comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 675/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Prats, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions radioactives a Eivissa i Formentera.

Passam a la tercera pregunta, que és la 675, del diputat Sr. Josep Marí i Prats, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions radioactives a Eivissa i Formentera. Té la paraula el Sr. Marí i Prats.

EL SR. MARÍ I PRATS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller d'Indústria, em podria dir quin control s'ha realitzat a les instal·lacions radioactives a Eivissa i Formentera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a Eivissa i Formentera hi ha 23 instal·lacions de radis X donats d'alta i s'han controlat els certificats d'homologació de tots aquests equips. Per tant, tots els que han estat donats d'alta durant aquest procés, tenen totes les benediccions d'aquesta Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay i Humbert. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Marí i Prats? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 681/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a recursos econòmics invertits a torrents.

Passam a la quarta pregunta, que és la 681, del diputat Sr. Cañellas i Fons, Carles, del Grup PP-UM, relativa a recursos econòmics invertits en torrents. Té la paraula el Sr. Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, em podria contestar si es pensa destinar alguna partida de les transferències en matèria d'aigües als torrents?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Sr. Diputat, en tema de torrents destinarem, dins l'any 95, xifres molt importants, molt significatives que vendran finançades, en part, per la transferència operada aquests darrers dies del mes de febrer.

En conseqüència, aplicarem una xifra pròxima als 750 milions de pessetes, que vendran parcialment finançats per una transferència d'aigües que, com vostè recordarà, ha aportat 600 milions de pessetes a arques balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Cañellas? No.

1.5) Pregunta RGE núm. 687/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a adquisició de llibres.

Passam a la cinquenà pregunta, que és la 687, de la diputada Sra. Ferrer i Bascuñana, del Grup PP-UM, relativa a adquisició de llibres. Té la paraula la Sra. Ferrer.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí, gràcies, Sr. President, Sr. Conseller de Cultura, ens podria dir quants llibres s'adquiriren mitjançant el suport genèric a la producció editorial en llengua catalana?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. Té la paraula el Conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Améngual):

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sra. Pilar Ferrer, tenc aquí la llista -que està a la seva disposició, perquè és un poc llarga. De totes maneres, com a resum, ja que es tracta d'una pregunta, li diré que són 50 i pico d'obres que hi ha, corresponents a diferents editorials, per valor aproximat de 50 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula la Sra. Ferrer? Té la paraula.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Gràcies, Sr. President. Voldria demanar al Sr. Conseller que em fes arribar aquesta llista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. Prec, en aquest cas, al Sr. Conseller, que faci arribar la llista a la Mesa i es remetrà a tots els grups parlamentaris.

1.6) Pregunta RGE núm. 893/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inversions en carreteres.

Passam a la sisena pregunta, que és 893, del diputat Sr. Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a valoració de l'estudi sobre el comerç alternatiu a les Illes Balears encarregat al Sr. Carles Ricci. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Formulació (...): com valora el Govern l'estudi sobre el comerç alternatiu a les Illes Balears encarregat per la Conselleria de Comerç i Indústria al Sr. Carles Ricci i Febrer, per 3.100.000 pessetes?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, gràcies, Sr. President, Sr. Pons, en primer lloc, dir-li que l'estudi no ha estat donat al Sr. Carles Ricci. Es van presentar tres propostes, una de *Fisconsult*, *Penta 15* i una del Gabinet de desenvolupament etnològic que és qui, definitivament, va fer aquest estudi.

Aquest estudi, bàsicament, es va fer per posar en marxa el pla director sectorial -entre d'altres estudis que va demanar la Conselleria- i, entre d'altres coses, parla del següent: el comerç ambulat, el comerç a domicili, el comerç de grups a restaurants, hotels, etc., venda per catàleg, i un dels temes que també s'emmarca dins l'estudi, és el tema de venda ambulat.

El Govern, com és lògic, com els altres estudis, qui ha fet i signa aquest estudi n'és el responsable final, i nosaltres només hem recaptat informació, com hem fet en els altres estudis. Per tant, no tenim feta una valoració, l'únic que hem fet és que ha servit també, com altres estudis que hem tengut, per dur endavant el pla director d'equipaments comercials. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Pons? Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No s'ha encarregat al Sr. Carles Ricci? Doncs, segons aquest paperet que tenc davant y de otra, *Carlos Ricci Febrer, con D.N.I.* tal i tal, fa l'estudi. Aquest estudi, Sr. Conseller, no ha resolt cap problema de comerç perquè, a pesar que és una vertadera porqueria com a estudi -jo no ho hauria pagat si fos Conseller, perquè això no es pot pagar-, del que denuncia no han fet res: respecte de *ticketeros, manteros*, i formes comercials tercermundistes que circulen per les Illes Balears, a partir d'aquest estudi, no hi ha hagut cap actuació.

Per què ha servit aquest estudi? Per incrementar, naturalment, els ingressos econòmics del Sr. Carles

Ricci, amic d'aquest Govern, a la passada legislatura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Triay i Humbert? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, bàsicament per dir dues coses. En primer lloc que aquest Govern, quan paga un estudi, té la sort, almanco, de trobar-lo, i altres governs tan sols no el troben.

En segon lloc, dir-li que, efectivament, com a conseqüència, reunions que hi ha entre les tres Conselleries, de Turisme, de Transports, i de Comerç i Indústria, i esperam la col·laboració de l'administració central perquè el tema dels *munteros* es pugui tirar endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 914/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a accions contra la destrucció que provoca el fondeig incontrolat d'embarcacions esportives a la pradera de posidònia.

Passam a la setena pregunta, que és la 714, del diputat Sr. Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a accions contra la destrucció que provoca el fondeig incontrolat d'embarcacions esportives a la praderia de Posidònia. Té la paraula el Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, disposa d'algun estudi d'impacte ambiental, o pensa emprendre alguna acció per frenar l'efecte destructiu que provoca el fondeig incontrolat d'embarcacions esportives a la praderia de Posidònia del nostre litoral? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el Conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. La Conselleria, en els seus plantejaments medi ambientals, relacionats amb les activitats pesqueres, sempre ha tengut en compte la importància que tenen a la franja costanera litoral les praderies de (...) marines, genèricament inclosa, lògicament, l'espècia *posidònia oceànica*. Prova d'això és que, per part de la cartografia

marina del (...) balears, que inclou la cartografia d'aquestes praderies, a escala 1:100.000 i 1:50.000, en àrees d'especial interès, amb la qual cosa disposam de les superfícies actualment cobertes per la vegetació marina i que, a més a més, generalment estan en bon estat.

Pel que fa referència a accions a emprendre, hi ha l'ordre del Conseller d'Agricultura i Pesca, dia 21 de setembre del 93, per la qual es regula la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura sobre praderies de *fanerogamas* marines en aigües de l'arxipèlag balear, que podrà trobar en el BOCAIB núm. 122, de l'any 93.

Dins les actuacions de protecció de les praderies submarines, cal tenir en compte el fet que fou, precisament, aquesta Conselleria, el setembre del 92, qui va es posar al front del control i de l'eradicació de la invasió de la *caulerpa taxifolia* a les Balears, enemiga natural no sols de la Posidònia sinó de tota la vegetació.

Evidentment, no es fa cap referència al fondeig d'embarcacions esportives, ja que la navegació esportiva, la problemàtica de ports i l'àmbit de ports, no són competència ni responsabilitat d'aquesta Conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Tur? Té la paraula.

EL SR. TUR I FERRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller, fa uns dies, en cercles de persones dedicades al medi ambient i tècnics que aquesta matèria, es feia ressò del perill que provoca el fondeig dins les aigües allà on hi ha al fons les praderies que Posidònia, que el fondeig pot ser molt perillós per a aquest ecosistema.

Vostè m'ha contestat una sèrie de coses, però no m'ha dit si pensen emprendre alguna acció o si disposen d'algun estudi d'impacte ambiental. Pens que és molt convenient que aquest estudi es dugui a terme, perquè és un dels ecosistemes més importants que hi ha en el nostre litoral.

En relació que les competències no són seves, crec entendre que, el que correspon a mar interior, a les aigües interiors, és competència exclusiva de la Comunitat Autònoma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el Conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. La pesca en aigües interiors.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.8) Pregunta RGE núm. 831/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a previsió per a la construcció de la piscina municipal de Ciutadella als pressuposts de la Universiada.

Passam a la vuitena pregunta, que és la 831, de la diputada Sra. Joana M. Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a previsió per la construcció de la piscina municipal de Ciutadella en els pressuposts de la Universiada. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Publicats en els mitjans de comunicació els presumptes pressuposts que fan referència a la Universiada de 1999, voldriem demanar si existeix previsió d'inversió per a la construcció de la piscina municipal de Ciutadella en aquests pressuposts generals de la Universiada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló, Té la paraula el Conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Efectivament, en relació a la piscina de Ciutadella, nosaltres varem dir a l'ajuntament, per escrit i verbalment, que, tal volta, seria una acció que es podria fer dins el pressupost de la Universiada, de tal manera que, fins i tot, per escrit, amb data 9 de novembre de 1994, es va fer un escrit al president del comitè executiu, perquè, en el seu moment, quan es facin els pressuposts -no estan fets-, es tingués en compte aquesta possible aportació dins la política de la Universiada, concretament a l'ajuntament de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Vol tornar a fer ús de la paraula la Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Coneixem els pressuposts a través dels mitjans de comunicació, com he dit, i, evidentment, no sabem fins a quin punt són certs o no, o fins quin punt són

compromisos oficials. El que sí ens agradaria que aclarís aquí és el grau de compromís del Govern Balear respecte del que vol dir el concepte tal volta, o possible aportació. És a dir, com es concreta. Si no existeix aportació a la Universiada, quin és el compromís del Govern Balear respecte d'aquesta aportació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Miri, és que no ho podem fer. Nosaltres, el Govern no pot adquirir cap compromís, és la Universiada, i la Universiada és de diverses institucions, no és del Govern Balear.

Per tant, quan s'aprovi el pla director, que està a punt, es farà el pressupost corresponent a les infraestructures, i llavors és quan es podrà tenir en compte, segurament, això. Dic segurament perquè jo som una part de la Universiada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.9) Pregunta RGE núm. 808/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a canalització d'aigua de pou a nuclis turístics i de residuals depurades a zones agrícoles.

Passam a la novena pregunta, que és la 808, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a canalitzacions d'aigües de pous a nuclis turístics i de residuals depurades a zones agrícoles. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Insistesc molt en aquestes preguntes, però ara sí que segur que vostè coneix l'alarma social que hi ha a Eivissa per aquest problema de suposades canalitzacions d'aigua des d'unes zones a nuclis turístics.

Per això li deman si és certa l'existència d'un avantprojecte -vull matisar, no projecte, avantprojecte-, d'una determinada empresa privada, per tal d'explotar els pous de Ca'n Roig i Ca'n Sastre, ubicats a Santa Gertrudis i Sant Miquel, respectivament, de l'illa d'Eivissa, a fi de canalitzar l'aigua a nuclis turístics i, a la vegada, conduir les aigües residuals depurades d'aquestes zones turístiques als camps de conreu de les esmentades àrees agrícoles. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a nivell d'administració hidràulica no ens consta aquest avantprojecte, no tenim cap referència oficial al mateix. Vull deixar de manifestar que qualsevol concessió d'aigua, si es dóna, es dóna en base a uns paràmetres molt determinats. Sobretot es té en compte el problema d'afeccions, el problema de possible impacte. El deix tranquil dient que, avui en dia, no obra a l'administració, cap petició de concessió, cosa amb la qual qualsevol expedient que pugui entrar està molt verd.

Per altra banda, ja m'ha escoltat aquest Parlament quan he dit que, en temes d'aigua, la posició d'aquesta administració, avui en dia, és molt intervencionista, és a dir, que únicament entraran particulars quan l'administració no pugui fer front a obres necessàries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la veritat és que la mateixa empresa que té demanat, o tenia, o que va presentar aquest projecte, ho ha reconegut públicament. Però ha dit que era per destinar-ho -jo li dic quina empresa és, Aigües de Formentera, que no té res a veure amb Formentera, encara que es digui Aigües de Formentera, sinó exclusivament amb les empreses Matutes-, aquesta empresa diu -i ells mateixos ho han dit- que no, que renunciaran, per no fer mal als agricultors, però que havien demanat o que havien presentat aquest projecte per dur una bugaderia industrial, o millor dit, una bugaderia per als hotels de platja de'n Boix.

Jo no sé, Sr. Conseller, si vostè coneix aquell acudit tan antic, d'aquell ase, que va desaparèixer, i varen acusar un gitano, i aquell gitano va jurar i assegurar que ell no se n'havia duit l'ase, que només se n'havia duit una corda, però darrera la corda hi anava l'ase. I, com que, amb els usos, segons les prioritats de les directrius del pla hidrològic, resulta que l'abastiment humà, però també les petites indústries connectades a la xarxa per la distribució a les poblacions, figuren en primer lloc, aquesta bugaderia industrial podia amagar altres intencions, o sigui, després de la corda de la bugaderia industrial, els clients d'aquesta bugaderia industrial, que són tots els hotels de la zona de platja de'n Boix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Sr. Diputat, en aquest tema de pous i camps de golf a Eivissa, jo li he de manifestar que m'agradaria molt poder tenir acció a actuar quan hi hagi uns fets o elements inqüestionables. Cada vegada que vostè em posa damunt la taula un tema d'aquests, em costa indagar.

Només li dic (...) que intentarem, i a Eivissa de forma particular, perquè a Eivissa es dóna el fet que, en un termini de dos anys, el Govern Balear tindrà el control del 55% de l'aigua eivissenca, via dues plantes, una a Eivissa i una altra planta a Formentera.

L'emissió d'aigua a Eivissa pot ser pública en un gran percentatge, cosa amb la qual no veurem amb bon ulls iniciatives privades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 694/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joaquim Ribas i de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa al Pla director sectorial d'equipaments comercials.

Passam a la desena pregunta, que és la 694, del diputat Sr. Ribas de Reyna, del Grup PP-UM, relativa a pla sectorial d'equipaments comercials. Té la paraula el Sr. Ribas de Reyna.

EL SR. RIBAS DE REYNA:

Sras. y Sres. Diputados. Sr. Conseller, yo quisiera saber en qué fase de elaboración se encuentra el plan director sectorial de equipamientos comerciales. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ribas de Reyna. Té la paraula el Sr. Conseller Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el pla director va ser aprovat recentment, a la comissió de coordinació de política territorial, aquest mateix mes de febrer, de manera inicial. Sortirà publicat en el butlletí de la Co-

munitat Autònoma per espai de dos mesos. Llavors retornarà a la comissió, i esperam que pugui ser aprovat el més aviat possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. No hi ha més intervencions.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 337/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política referent a Gestió Sanitària de Mallorca (Gesma).

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a interpel·lacions, i veurem, en primer lloc, la Interpel·lació 337, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política referent a Gestió Sanitària de Mallorca, Gesma. Té la paraula, pel grup interpel·lant, el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El decret 116/93, de 14 d'octubre, va crear l'empresa Gestió Sanitària de Mallorca, Gesma. L'article primer de l'anex la definia com a una entitat de dret públic, però que, a l'hora d'actuar -això és molt important- s'ajustaria al dret privat, i seria adscrita al Servei Balear de Salut.

Signaren el decret el President Gabriel Cañellas, el Conseller de la Funció Pública, José A. Berastain, el Conseller de Sanitat i Seguretat Social Bartomeu Cabrer, i el Conseller d'Economia i Hisenda Jaume Matas.

Va néixer així una criatura que, pels seus resultats, hauríem de qualificar de criatura anormal. Llegint amb profunditat, no la retòrica, no les exposicions i declaracions que ha anat fent el Sr. Conseller, sinó la dura realitat dels fets, a través de la Gestió Sanitària de Mallorca, començava una tasca sistemàtica d'intentar destruir la sanitat pública a favor de la privatització -en prengui nota, Sr. Conseller-, i segon, molt important, acabar amb els funcionaris professionals de la sanitat i la seva independència front al poder polític i, naturalment, substituir-los per treballadors sanitaris, amb contractes en precari, vulnerables a les pressions del Govern o de la Conselleria de torn.

Diu el Sr. José Maria Aznar -tenc debilitat per llegir, tal vegada, llibres no molt recomanables-, en el seu llibre *España, la segunda transición* que: "*sabemos que nuestros funcionarios públicos aspiran a la mejora de la calidad de los servicios que prestan a la sociedad, y que están dispuestos a colaborar en esta fundamental tarea de hacer realidad nuestro estado social de derecho. Tengo confianza en ellos.*" -diu el Sr. Aznar- *sólo les falta el apoyo que necesita cualquier ciudadano en su actividad laboral, incentivos y motivación.* Prenguin nota de la cita, perquè tornarà.

Sr. Cabrer, les afirmacions del Sr. Aznar relatives als funcionaris, són part d'un llibre, no és una frase, evi-

dentment, després d'un sopar regat amb vi, cava o licors. És una afirmació ponderada i mesurada. I jo em deman: a la vista dels fets, qui he de creure, en relació als funcionaris, el Sr. Aznar o vostè? I miri per on, el creuré a vostè, perquè vostè, com he dit altres vegades -citant primer, també, el Sr. Aznar- del Sr. Cañellas, President, vostè, en aquest cas, en matèria sanitària, com en altres el Sr. Cañellas, és la realitat dura i pura de l'exercici del poder de la dreta -en aquest cas en matèria sanitària-, una dreta -i els fets cantes, i després els veurem- enemiga dels funcionaris públics independents, enemiga de la sanitat pública entesa com un servei generós a la societat. És una dreta amiga -valgui la redundància- dels amics i familiars. Una dreta que espera -em permetrà una imatge molt mallorquina- com un voltor afamat -encara que, de voltors, en quedin pocs- que s'acabi amb la sanitat pública perquè els mercaders de la sanitat facin els seus negocis. Això és el que hi ha, i després veurem com els fets ho abonen.

Jo sé que són paraules dures, però jo no he sortit aquí a improvisar, hi ha papers aquí. Són dures i crec que, encara, n'haurà de sentir moltes més. A mi m'agrada, som així, donar temps als que governen, que anunciïn programes, els exposin, donar-los temps, per veure si les seves paraules, el que van anunciant, es corresponen amb els fets. I jo crec, Sr. Conseller, que li he donat temps, i molt de temps. I ara, avui, aquí, un cert balanç, un balanç, almenys, limitat al tema de Gestió Sanitària de Mallorca, i jo crec que el balanç, encara que sigui d'una existència breu Gestió Sanitària de Mallorca, és negatiu. I li diré més: per la informació que he recaptat, crec que és una situació autènticament vergonyosa. Tots recordam, per exemple, en el cas de l'Hospital General de Mallorca, una època de reformes, d'esperança, de millora dels serveis... Aquesta història fa temps que s'ha acabat. Els vents que bufen des de Gestió Sanitària de Mallorca van en sentit absolutament contrari.

Però li he de reconèixer una cosa, que aquesta política sanitària que jo definiria com a profundament anti-social, sectària i afavoridora, vostè la va anunciar fa temps. Però anem als fets, i li reconeixeré que no m'ha enganyat de res, vostès és un home intel·ligent, i sap vestir bé el sant -com diuen en mallorquí-, però quan exposava realitats color de rosa dins la Comissió, d'Assumptes Socials, en matèria de sanitat, jo ja tenia profunds dubtes, que crec que els fets han confirmat sobradament.

Dia 29 de setembre del 93 ens va explicar el programa de la seva Conselleria davant l'esmentada Comissió d'Assumptes Socials. Ho record perfectament, i record que ja em vaig almar. Va dir: transformació a mig i llarg termini del personal estatutari funcional en personal laboral. Entesos? Funcionaris no, perquè el funcionari és independent, continua, durarà més que vostè, Sr. Conseller, el funcionari. Però personal laboral.

contracte en precari, qui contracta? Qui contracta a la seva Conselleria? Qui contracta? Ho sabem perfectament, vostè té -com diuen- una cama del meu poble. Com és que, de la candidatura del Partit Popular, se'n varen incorporar un parell a treballs dins la sanitat? I ara que han abandonat el Partit Popular, i fan una candidatura independent, són aquí, esglaiats? Perquè clar, un treballa de metge, l'altre treballa a l'Hospital Joan March, i no fos cosa que, si la candidatura no dóna suport al PP... Això és la realitat. Què és, que la candidatura de Campanet va descobrir la vocació sanitària? No, això és la realitat. Prengui nota, que si aquests contractes no són renovats quan s'acabin, concretament la que treballa en el Joan March, ens veurem aquí, eh?, *peleando con 35*.

Per tant, transformació de funcionaris, invulnerables, que duren més que els Consellers, en gent vulnerable. Ho han sentit bé? *Lo has oïdo, José Mari?* Això és la protecció que vol per als funcionaris.

I va dir una excusa que, record, que ja em va semblar molt divertida: no es tracta de privatitzar la prestació del servei sanitari públic. Qui li havia demanat que donàs excuses? Ningú. Vostè mateix ja es curava en salut. I jo vaig pensar: ja està, això és la realitat. No farem tal cosa, és això que faran.

I va dir: la prestació sanitària es produirà mitjançant empreses de dret públic, sotmeses, això sí -aquest això sí és molt significatiu- a dret privat. És a dir, Gesma. Gesma és l'eina per la maniobra de la privatització per convertir les persones que són funcionaris preparats dins el terreny de la sanitat, i que estan protegits contra les arbitriïtats en gent a la qual se la força a agafar serveis especials i se la força a quedar treballant en precari, vulnerables a la pressió del poder polític. Jo sé que el que estic dient és molt dur per a vostè, però crec que això és la realitat pura i dura, no la que vostè ha inventat. Darrera vostè n'hi ha molts més.

La llei 4/1992, del Servei Balear de la Salut, imposava que es creàs aquesta aberració que és Gestió Sanitària de Mallorca? La llei deia que s'havia de fer això? Era aquesta l'única sortida? No, això és una opció política, que vostè ja va anunciar amb les paraules que li he dit. La llei imposava la privatització? No. L'article 7. 2.1 diu que el Servei Balear de Salut podrà exercir directament les funcions, però no (...) de funcionaris, no. Aquí la independència s'ha acabat. Acusarem Madrid, els socialistes de crear un partit revolucionari institucional mexicà, etc... Tota aquesta pel·lícula l'hem sentida.

Però, i vostès què fan? Ja no és que vulguin fer funcionaris. És que als que hi ha els estan pressionant -i després posaré exemples concrets i contundents- perquè perdin aquesta capacitat d'independència i es transformin en contractats a les seves ordres. I això no deriva de la llei del Servei Balear de Salut, deriva que, de les diferents opcions de l'article 7, vostè han triat, com a norma general, aquesta d'una empresa que funciona en dret privat, per tenir-los ben agafats. Això és la realitat. Això és Gesma.

I ja sabem que el Sr. Cabrer té fe en l'agilitat i eficàcia de les coses privades, no se n'ha amagat, front a la pública. Però, i si arriba l'hora de nomenar un secretari general del Servei Balear de Salut, qui es contracta? Es convida el món privat? Veniu, qui són les persones que volen ocupar aquest càrrec? No. Un de la família conservadora, un de la família de l'actual Conseller Sr. Cabrer. Es contracta, es va contractar el Sr. Josep Cabrer Barbosa, germà de l'actual Conseller. Quan el germà fou contractat, el Sr. Cabrer, Bartomeu Cabrer, no era Conseller, alerta, només era Director General de Sanitat.

Però, per si venien mal donades, hi podia haver canvis, la Conselleria de Sanitat va dotar d'una clàusula de blindatge el contracte del Sr. Josep Cabrer. Si es volia prescindir dels seus serveis, tant si en prescindia la dreta com si entraven els altres -com diu el Sr. Cañellas-, els altres som nosaltres, i altres, vint-i-quatre mesos d'indemnització, un damunt l'altre. És a dir, amb un sou de 505.000 pessetes, més de 12 milions de pessetes, tant si se'n prescindia des de la dreta com des dels altres. Això és diu blindatge. I això ho feia un que era germà del Director General de Sanitat, vostè, Sr. Cabrer.

Aquest blindatge és una cosa absolutament impresentable, i això està dins la trama, és el secretari general, no és una figura secundària. Aquest contracte impresentable es va signar -ho record ben bé- dia primer de març de 1993, dia de les Illes Balears i, en aquest cas, Sr. Cabrer, dia de l'amor fratern.

I mesos després, el decret 116/93, de 14 d'octubre, va crear l'empresa pública, sotmesa a dret privat, Gestió Sanitària de Mallorca. Era l'eina que necessitaven per atacar els funcionaris i atacar la sanitat pública. Ja la tenien a punt, ja la tenien en les seves mans. I vaig demanar, immediatament, ho recordaran, la comparènciença del Sr. Cabrer, ja Conseller, davant la Comissió d'Assumptes Socials, i els sindicats ja havien començat a anunciar el tema de Gesma, i el Conseller Sr. Cabrer, dia 3 de novembre del 93, va desplegar, davant la Comissió, tota una llarga tirallonga de cites, informes, etc. des de l'hospital de Marbella -Ca'n Gil- fins a l'Organització Mundial de la Salut, una gran capa per amagar la misèria, el sectarisme i el favoritisme que es preparava des de Gestió Sanitària de Mallorca.

Què és Gesma, en definitiva? És un intent de transformar la gestió dels centres, serveis i establiments sanitaris de Mallorca en àrees on els professionals de la sanitat treballaran, com més millor, en precari i, per tant, sotmesos a qualsevol insinuació de part del poder polític. Això és la confiança que li mereixen els funcionaris, això és el respecte que tenen a la independència. I això és Gesma, Sr. Conseller. La resta, cites, muntatge, i literatura sanitària, però Gesma és això altre.

Jo crec que avui queda clar qui defensa una sanitat pública, qui defensa uns funcionaris independents, que no han de ser pressionats, als quals no s'ha d'obligar, fins i tot, a fer candidatures -*ojo*, candidatures municipals, podem treure algun exemple.

Per tant, nosaltres defensam que, als hospitals, s'hi va per atendre els ciutadans. No s'hi va per fer política barata, ni per fer eixamplar l'àrea de poder dels conservadors, en aquest cas concret, de Mallorca. Vostè, Sr. Cabrer, és l'instrument polític perquè aquestes maniobres es duguin a terme. Esper una resposta clara sobre els temes que he plantejat. Molts document queden per a la rèplica. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per part del Govern, té la paraula l'Hble. Conseller de Sanitat, Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Damià Pons, vostè s'està trastornant. Està trastornat, és un diagnòstic, en aquest cas, donada la meua professió és un diagnòstic. S'està trastornant, i jo m'ho faria mirar. L'he vist a massa llocs i en massa situacions sempre amb la cançó de l'enfadós, sempre la mateixa cançó, una cançó a base de mitges veritats, que són les pitjors mentides, d'incompletes veritats, que són les pitjors mentides, perquè, quan veníem aquí, avui, a parlar de Gesma, creia, de bona fe, que veníem a parlar de Gesma, així ho dúiem preparat i així en parlarem. Però tota el reguitzell de situacions que vostè ha tret, de manera incompleta, citant Serbasa, citant el secretari general de Serbasa, citant una sèrie de situacions, no fan més que demostrar, una vegada més, la seva mala intenció, la seva mala fe i que, realment, no es pugui prendre seriosament el seu discurs, que és un discurs de perdedors.

Vostè anava amb un partit, i aquest partit anava malament. El va deixar i va començar a millorar. Ara va amb un altre, i aquest partit va empitjorant. Perquè la seva política farà empitjorar a aquell amb qui vagi. Vostè és un home que m'ha citat Campanet i m'ha indignat, perquè jo intuec a què es refereix i no té absolutament res a veure amb aquesta interpel·lació que havíem de fer avui. Hagués estat molt bo que haguéssim fet una interpel·lació seriosa, que haguéssim parlat, en aquest Parlament, seriosament, de què és Gestió Sanitària de Mallorca i de què és el futur.

I vostè està dient una sèrie de mitges veritats, deixant aquí una sèrie de coses, dient que aportarà uns documents, que no sé quins són, i no els aportarà complets, perquè el que no ha dit vostè és que tots els documents els hi ha aportat la Conselleria de Sanitat, i fa molt temps que els té -sí,

senyor, el secretari general de Serbasa fa molt temps que el té, i no n'ha volgut fer ni cas.

Però intentarem recompondre una mica el que havia d'haver estat aquest debat seriós i, almenys, la resta de persones que no estan en un grau tan intens de putrefacció cerebral com vostè, puguin anar entenent què deim o puguin saber què deim. Ho farem d'aquesta manera.

El tema -i ja vàrem fer una compareixença fa temps, per això m'estranyava- no és que nosaltres, evidentment, decidíssim, en un moment determinat, i, a més, vull dir davant aquest Parlament que seria bo que aquest tema es prenguésser seriosament i es tengués en compte que aquesta Comunitat Autònoma pot ser de les primeres Comunitats Autònomes en fer una cosa moderna, i que és una tendència no nostra, com demostraré després, sinó una tendència generalitzada, que és sotmetre el màxim possible al dret privat l'administració dels hospitals.

Quin és el motiu? Jo crec que el motiu, dit d'una manera, és un. Ens hem demanat què són els hospitals avui en dia, quina és la mobilitat que hi ha dins els hospitals, quina és la gestió que s'ha de realitzar, què costen els hospitals, quin és el futur dels hospitals i quina és l'agilitat que han de tenir aquests hospitals. I tothom, absolutament tothom -com demostraré després- està ja en contra de la possibilitat de gestionar adequadament, a finals del segle XX i principis del XXI, uns hospitals amb unes fórmules de gestió completament encotillades.

Per què? Perquè, evidentment, intentar governar la modernitat, el progressisme, com pot ser els hospitals governar i gestionar els hospitals, es pot fer molt difícil amb una llei de funció pública, de la qual, el major jurista, els dirà que no és més que un estatut Maura, mínimament reestructurat.

Si nosaltres tenguéssim els hospitals de fa cent anys, del moment de l'estatut Maura, probablement podríem continuar governant, i podríem continuar treballant en els nostres hospitals amb aquesta llei de funció pública. Si els hospitals són un avanç de la societat, són un avanç de model d'empresa, molt diferenciats de qualsevol altra empresa -és una de les empreses més difícils que puguin existir en el moment actual- estan encotillats en un estatut Maura i no els podem donar gens desencotillament, realment resulta difícil tirar endavant.

Però no és que això ho digui jo. Probablement el que passa és que vaig ser el primer en dir-ho, i això els va sorprendre. Però no és que ho digui jo, i, a més, no només per als hospitals, perquè fins i tot, si em cita el Sr. José M. Aznar, evidentment, podem citar també un representant molt important socialista, com és el Ministre per a les Administracions Públiques, que crec que de tema de funció pública en deu saber més que ningú, o

n'hauria de saber més que ningú, que, en aquesta entrevista que li fan -i aquí tenen la seva fotografia, per als que el coneuguin- diu textualment, o el titular fonamental és *Aplicar a la administració criterios similares a los que rigen en la empresa privada*. Això ho diu el Ministre de la Funció Pública. Comprenguin que aquest senyor, que és Ministre de la Funció Pública, té una llei damunt ell, que és diu *Ley de la Función Pública*, i ho diu aquest senyor. Jo, almenys, crec que és lògic que, havent de gestionar hospital, m'intenti sortir de la funció pública. Almenys admetin que té sentit comú. Que ho aconsegueixi o no, que ho faci millor o ho faci pitjor és un altre tema, però que ho intenti és lògic. Però que el Ministre de la Funció Pública no canviï la seva llei, i digui *Aplicar a la administració criterios similares a los que rigen en la empresa privada*, estranya i sorprèn realment.

Però continuarem amb altres ministres actuals, i més pròxims als nostres. Anem a la nostra Ministra de Sanitat. La nostra Ministra de Sanitat, que tampoc ja no (...) per cap sistema, de qualque manera, li fan aquest titular i després llegirem què diu al respecte: *El igualitarismo del sistema ha sido terriblemente injusto para los profesionales que más se han esforzado*. Cafè per a tots, vol. Sr. Damià Pons, que és el que ja no vol ningú que està dins un hospital. Vol cafè per a tothom, i això no avança, no fa avançar una empresa com un hospital. No ho deim nosaltres, ho diu tothom. Un hospital és una cosa molt més ràpida, molt més àgil, molt més moguda. És que ningú no ens ha dit, quan va aparèixer la SIDA, miri, venguin aquí que els n'ensenyarem? No, n'hem après, i ho hem fet, i ho fa aquí i ho fan a Segòvia, i ho fan allà on sigui.

I la Ministra matisa molt bé, realment, però ve a dir exactament el mateix que estam dient nosaltres, en una entrevista molt recent. I diu, quan li demanen: *¿Se va a respetar el régimen estatutario o se va a ir hacia la laboralización?* Contesta d'una manera un poc llarga, però els llegiré el més significatiu. Diu *Hay unos acuerdos básicos, más o menos consensuados* -els mateixos que nosaltres- *El personal estatutario, tal y como está concebido, tiene unos derechos adquiridos* -el que ja és estatutari, entre ells jo, de professió, tant de bo, diu que ja tenim els drets adquirits, que és el que vàrem dir nosaltres. Però després continua més endavant i diu *La fórmula para que estos se sientan más gratificados e identificados con su trabajo. Creo que hay que definir un marco de relaciones laborales adecuado a las necesidades del sistema*. Per tant, és inadequat. Ho diu la Ministra de Sanitat. I afegeix *Lo de menos es que se trate de un régimen laboral o estatutario modificado*. Per tant, o ja pensa modificar l'estatut o posar un règim laboral. El que diu clarament és que *creo que hay que definir un marco de relaciones laborales adecuado a las necesidades del sistema*.

Hem d'anar per ordre, i hem de seguir -supòs que la coneixen- la Directora General de l'INSALUD, que ha demanat als sindicats un major suport. Diu *El futuro sanitario depende de la flexibilidad en política de personal*. Hem començat per Jerónimo Saavedra, hem continuat per la Ministra de Sanitat i continuem per la Directora General de Sanitat.

Però vegem aquelles Comunitats Autònomes, on es van remenant aquests temes, com pugui ser, per exemple, Catalunya, que tenen el Govern català, amb el Sr. Xavier Trias. Diu *Una empresa con corsé* -és el títol. I diu *Trias afirma* -i això és el que els vull trametre, per veure, si alguna vegada, ho poden entendre. Diu *No conozco ninguna empresa en el mundo que tenga los corsés con los que cuenta el INSALUD o el Instituto Balear de la Salud*. No coneix cap empresa en el món que tengui aquestes cotilles. I així hem de funcionar, i hem de funcionar en un tema que és la sanitat? Que hi funcioni qui pugui.

Ara anirem al Govern Basc. *Apostamos por gestión privada y laboralización*. Vostès hi són allà, Sr. Damià Pons. Comencin per predicar amb l'exemple, Vagin a Andalusia, on vostès governen. I a Andalusia li diuen que ja han fet una empresa pública, sotmesa a dret privat, per gestionar l'hospital de Marbella. Saben qui la dirigeix? Un ex-resident de Son Dureta, un amic meu, a Andalusia.

Anem a València, on varen fer fer un estudi. Varen dir farem un estudi, patrocinat i afavorit pel Fons d'Inversió de la Seguretat Social, pel FISS, i s'arriba a la conclusió que *La compra y provisión de servicios y que el hospital y centros públicos podrán transformarse en sociedades públicas sometidas al derecho privado*.

Saben on anam respecte de la privatització. No és privatització això. Ja els ho vaig dir el primer dia i no és així. No és privatització, no ho és. No és privatització, no és privatitzar. Però li diré que n'hi ha que sí que parlen de privatitzar d'una altra manera. I avui, recentment, dia 22 de febrer, el Sr. Trias, de Catalunya, Convergència i Unió, i diré com, però et diré que no és privatitzar, vostè està privatitzant la gestió, però no està privatitzant el finançament. El finançament és públic, els objectius són públics, els doblers procedeixen de l'Estat o de Comunitats Autònomes, són públics. Els hospitals són públics, però s'està desencotillant la gestió.

Però n'hi ha que sí, que parlen d'alguna cosa de privatització, com diu vostè, perquè tenen un sentiment que aquest tema no se'n pot anar en orri. Una Comunitat Autònoma que té el 25% de privat, com és Catalunya, diu *Trias retoma el proyecto de CiU de bonificar las dobles coberturas*. I ells sap què diuen, en síntesi. Diu jo tenc un 25% de gent que va a la privada -que és el nostre model, un 30% de la gent d'aquesta Comunitat Autònoma està utilitzant la privada, i té una filiació pública perquè el 98% de la població està filiada a l'INSALUD, però està a la privada. A ells ja els han transferit la sanitat, a nosaltres encara no ens l'han transferida. Ells ja tenen el problema greu, ja el tenen, i ara diuen: si aquest 25%, atès que s'ha iniciat una crisi econòmica, s'esborren -els ho estic dient en terminologia col·loquial- de la sanitat privada i van a la pública, què succeeix, amb el mateix finançament? Que haurà

de donar moltíssima menys qualitat a les persones que ara són a la pública.

I això es transformarà en insolidari. I ell diu: he d'afavorir que aquesta gent continuï a la privada, ho he d'afavorir, ho he de pagar, diu. I ho vol pagar. I està demanant pagar-ho perquè continuï a la privada. I diu com. Diu: destinar un 20% de les aportacions, és a dir, el 80%, més o manco, del finançament de la seguretat social, a nivell general, o de l'INSALUD, és de pressupost general de l'Estat, i el 20% és la patronal més els treballadors. És aquest 20% el que se li descompta als qui fan una aportació privada, perquè si aquest 25%, avui, se n'anava, absolutament tot, a la pública, em creguin, llavors sí que es transformaria en insolidari. No hi hauria manera de sostenir-ho, i hauríem de repartir misèria per a tothom que és el que crec que, en el fons, desitja el Sr. Damià Pons. Jo dic misèria i altres diuen una altra frase: repartir misèria -altres diuen una altra paraula- per a tothom. A això, Sr. Damià Pons, nosaltres, per molt durs i (...) que ens vegi, (...). Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Altres grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Bé, francament, m'hagués estimat més no intervenir respecte d'aquesta interpel·lació, perquè el tema és política referent a Gestió Sanitària de Mallorca. Gesma, i la veritat és que no conec a fons el tema. Però no obstant això, i sempre, com se sol dir, esperant la moció subsegüent, que segur que vendrà, i el seu contingut, per fixar la nostra postura, o la nostra posició, per dir-ho més exactament, perquè, lògicament, aquí, avui -ho ha dit el Sr. Conseller-, tal vegada, ha faltat un debat amb rigor sobre aquest tema, i per als que estam un poc allunyats -a pesar que interveic perquè form part de la Comissió, com a membre del Grup Mixt, de Sanitat, i tenc l'obligació de fer-ho-, vull dir que sí el debat hagués anat per uns altres caires, segurament ja podria avançar quina seria aquesta posició.

En primer lloc, perquè a mi m'agrada dir les coses com les pens, i perquè jo, en política, som dels que manté els criteris que sempre ha tengut, i no canviï la meua filosofia, com vaig dir l'altre dia, respecte de qüestions fonamentals autonòmiques, jo no m'he mogut, en la meua filosofia política no m'he mogut, mantenc la mateixa, i he de dir que no puc compartir, en absolut, el que ha dit el Sr. Pons respecte d'acusar -ell ha dit la dreta, jo vull matisar, tot el que no sigui l'esquerra, el centre dreta- d'una sèrie de defectes -diguem-, ha dit que eren els autèntics enemics de la sanitat pública, i jo no puc compartir això en absolut.

Però, fins i tot, vull passar per damunt les desqualificacions que ha fet el Sr. Pons, i també la resposta, naturalment,

tal vegada lògica, que li ha donat el Conseller de Sanitat i que, naturalment, també ha tengut uns qualificatius molt durs, com a trastornat, perdedor *nato* -no sé si ha dit *nato*, però ho ha donat a entendre-, afectat de putrefacció cerebral, etc.

Jo passaré per damunt tot això, perquè crec que el que s'ha de discutir aquí -perquè és l'objectiu de l'assistència sanitària- és si es dona correctament l'atenció al ciutadà que es mereix en el camp de la salut, que necessita i, fins i tot, té dret. Per tant, jo pas per damunt tota la resta i crec, efectivament, que l'empresa privada, o la gestió privada pot ser, més que un inconvenient, si es duu bé, un suport per a l'administració pública, l'empresa pública.

Però el que ha fet el Sr. Pons ha estat desqualificar la gestió, en el sentit, sobretot, del funcionariat, del personal. Si hi ha coses mal fetes, tant les pot fer bé o malament la dreta, o des d'una filosofia de dretes, o de centre-dretes, com l'esquerra. O sigui, hi ha unes coses mal fetes. Doncs, que es diguin, que es proposin aquí unes solucions, que la moció les contengui i, si és així, li donarem el nostre suport o, millor dit -perquè ara som a unes altures del període de sessions que no permeten ja avançar, tan sols, la postura d'un mateix, no vull dir la dels altres-, aquest diputat, si són coherents les propostes, i són constructives, i van a aquest objectiu que he dit abans, li donarà suport. Com ha dit el Sr. Conseller, fins i tot, ministres del Govern actual de l'administració central han reconegut que l'empresa o la gestió privada pot ser un suport per a la pública.

Per tant, jo només vull acabar, si m'ho permet el Sr. President, perquè, si me'n vaig d'aquí sense contar alguna cosa més o menys, no sé si estic d'acord o no amb el que ha dit el Sr. Conseller, que era una gestió, la de la seguretat social -supòs que volia dir- encotillada. I efectivament, ho és, però abans, les cotilles les pagava la sanitat pública, o sigui, l'administració, i ara em vaig trobar l'altre dia que la meua dona tenia uns problemes d'esquena i hi vàrem anar i li varen receptar una cotilla, per tant, continua estant encotillada, però l'hem haguda de pagar nosaltres. Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Per part del PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Surt aquí a expenses de córrer el risc que un diagnòstic m'envii al psiquiàtric o a les cavernes, si discrepam del Conseller, perquè jo crec que s'està produint un fals debat. Si sanitat pública, si sanitat privada, un fals debat, que crec que està plantejat malament dins la societat, sobretot perquè hauríem de parlar de quin nivell de

serveis ofereix la societat pública i la societat privada en aquest moment. I tots hem tengut alguna experiència pròpia, o d'algun familiar o conegut que, realment, quan ha tengut una afecció que necessitava un tractament costós, qui ha resolt el tema ha estat la sanitat pública i no la sanitat privada.

Vull dir amb aquesta introducció que els sistemes no són bons o dolents en sí mateixos sinó que, tal vegada, siguin bons o dolents en funció de l'ús que en fan les persones que els gestionen. Evidentment, avui en dia, hi pot haver unes limitacions, amb la llei de funció pública, que hipotequin el bon funcionament dels hospitals.

No ens volem tancar totalment a les reformes que s'emprenen en aquest moment, però sí que volem qüestionar la manera com s'està fent a les Illes Balears, perquè creim que no s'està fent tan correctament com es podria fer, i ho explicarem.

Per exemple -els exemples pràctics sempre són més il·lustratius-, en el debat dels pressuposts del 95 ja els vàrem alertar que, en el catàleg de llocs de feina, mancaven els llocs de feina dels hospitals generals i psiquiàtric transferits, per a la seva gestió, pel Consell Insular de Mallorca al Govern Balear. Aquest personal, en la seva gran majoria, és personal funcionari. El Conseller de Funció Pública, al qual vàrem exposar el tema ja quan es tramitaven els pressuposts en comissió, va reconèixer que era un error, i que això se solucionaria amb posterioritat. Encara ara estam esperant.

Jo crec que, aquesta deficiència, situa el pressupost de 1995 en una situació d'il·legalitat, perquè és preceptiu el catàleg de llocs de feina, juntament amb l'aprovació dels pressuposts, i aquí hi ha persones que gestionen l'àrea d'hisenda, tant del Govern com dels Consells Insulars, i poden avalar aquesta afirmació.

El fet és que això només és un indicatiu de la situació en la qual es troba el personal al servei de Gesma o de Serbasa. I és una situació que podríem qualificar d'inseguretat. De fet, es va iniciar tot aquest pas al nou sistema, diríem de gestió privada d'un capital públic, amb unes propostes als funcionaris de passar a situació laboral, en una situació d'excedència voluntària, amb reserva de lloc de feina. Evidentment, aquesta reserva del lloc de feina, com a mínim, és al·legal.

Finalment, per al pressupost de 1994, es va optar per deixar els funcionaris laboralitzats a les plantilles de Serbasa, en la situació administrativa de serveis especials, que és, també, un poc atípic.

La realitat és que, en aquest moment, trobam diferents situacions del personal al servei de Gesma, de manera que, dins la plantilla de Gesma conviuen funcionaris als quals no se'ls ha ofert contracte laboral, funcionaris als quals se'ls ha ofert contractes laborals i els han rebutjat, funcionaris laboralitzats, funcionaris laboralitzats però que han optat per

refuncionaritzar-se, personal estatutari, en alguna de les quatre situacions anteriors, contractats laborals pertinents a les plantilles de la Comunitat Autònoma, personal contractat per Serbasa amb caràcter fix o eventual, personal contractat per alta direcció per les estructures burocràtiques de Serbasa, Gesma, i, si vénen altres empreses públiques, continuaran. Per tant, és una situació que parla per ella mateixa de la situació, podríem dir, kafkiana en la qual es troba el personal.

Una altra de les justificacions del nou sistema és la contenció de la despesa pública mitjançant la gestió privada. S'ha argumentat la necessitat d'una flexibilitat, liberalització, eficàcia, desburocratització, però la realitat és que, analitzant els pressuposts, per exemple, l'any 1995, veim que Serbasa té, per a direcció i serveis general, 36,5 milions de pessetes per a despeses de personal i 23.700.000 pessetes de capítol dos, i Gesma té 499 milions de despeses de personal i 135, quasi 136 milions de capítol dos.

Nosaltres, més que una contenció de la despesa i una desburocratització, el que veim són moltes duplicitats de funcions, veim un solapament de funcions, i no veim que això hagi repercutit en un augment d'eficàcia. Sobretot -i em permeti un minut més, Sr. President- quan jo crec que l'actual sistema, en el cas concret de la flexibilització, el sistema públic, ofereix possibilitats suficients per gestionar els hospitals. És a dir, en sistema de contractació mitjançant oposicions, apart de ser una garantia d'igualtat i de salvaguardar els principis constitucionals de mèrit i capacitat per accedir a un lloc de feina, el concurs-oposició, o l'oposició, aplicat objectivament, permet les comissions de serveis, interinatges, eventualitats, que permeten aquesta flexibilitat que necessiten els hospitals, i així es pot fer front a la complexitat dels sistemes sanitaris.

Em sembla que el que s'ha fet, amb tot el canvi, és substituir totes aquestes garanties d'igualtat i principis de mèrit i capacitat, per una discrecionalitat, per un amiguisme, i en això hem de coincidir, encara que no emprem la rotunditat del Sr. Pons, que se'ns denunciï moltíssims casos de contractació per amiguisme i no per defensa dels interessos de l'empresa.

Les preguntes que podríem fer són: quants contractes s'han practicat el darrer any per Gesma i Serbasa? Amb quina forma de contractació? Evidentment, la forma de contractació serà el criteri del gerent, exclusivament. I això ho va reconèixer el mateix Conseller. Tenim aquí declaracions, que no llegiré, perquèestic fora de temps, on el Conseller reconeix la manca de transparència en les contractacions de Gesma, o de Serbasa, perquè de vegades se solapen, i diu que s'hi hauria de posar remei. Em sembla que no tendré rèplica, però trobaria les declaracions que va fer el propi Conseller.

Per tant, jo, més que fer aquí un debat sobre quin sistema és bo o dolent, crec que, en definitiva, el que perverteix la bondat d'un sistema, és si se'n fa una instrumentalització partidista, si, quan els contractes, ja siguin de personal o de serveis o adquisicions de béns, es fan no amb criteris de rendibilitat de l'empresa, sinó de rendibilitat del partit i, tal vegada, aquesta és una qüestió que, evidentment, negarà però que comença a estar bastant denunciada, tant per sindicats com pel personal, en general, que fa feina en els hospitals en aquest moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Popular Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Andreu Riera.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Pons, avui m'ha sorprès amb la seva intervenció, perquè vostè sol fer unes intervencions més o menys equànimes i avui han estat unes intervencions plenes de despropòsits, plenes, no vull dir d'insults, però plenes d'improperis contra la dreta i jo crec que això, Sr. Pons, no està molt bé.

Jo, avui, esperava un debat, una interpel·lació sobre la política sanitària de la nostra Comunitat, i no ha estat un debat de política sanitària, ha estat un debat de personal sanitari. Vostè l'ha limitat totalment al personal sanitari. Ha insultat -no vull dir insultat, retir la paraula- però ha tirat molts improperis contra la dreta. És que la dreta ho fa tot malament? L'esquerra no fa res malament? És que a Son Dureta, o a l'INSALUD, que se suposa que està gestionat per l'esquerra, tot és mel i sucre? Allà tot va bé? Allà tot va beníssim? Només és a Gesma que va malament?

Sr. Pons, per l'amor de Déu. Hem de ser un poc equànimes i hem de veure les coses amb el color que tenen. És ben veritat que cada cosa és segons el color del vidre amb el qual la miren, i vostè la mira baix un color que, realment, no és el seu. Ha dit que Gesma era una criatura anormal. Jo crec que és una criatura ben normal, quasi quasi super-dotada. Vostè també ha dit que l'hospital general, no sé què ha volgut dir, i jo li parlo de l'hospital general perquè jo era, abans, el Conseller delegat de l'hospital general, i l'estimo. Tot el temps que hi va haver un director que era de la seva corda, tot va semblar que anava bé. Posaren un director que se suposa que era de dretes, perquè llavors la dreta era al Consell Insular i, en aquest moment, tot ho han fet malament. Jo crec que la política de personal que es va fer a l'hospital general és una política molt encertada, i sinó ho demanin al Sr. Ribas de Reyna, que era el conseller de personal a l'hospital general.

Per tant, Sr. Pons, jo crec que no hi ha motiu per totes aquestes coses. Fins i tot, ha tret la candidatura de Campanet, i això és confondre la gimnàstica amb la magnèsia. Anava a dir una altra cosa, però no la vull dir, perquè seria una grosseria i m'estimo més no dir-la. Vostè confon una cosa

amb l'altra. No té res a veure. Aquesta candidatura de Campanet és un metge, i és un funcionari, i ningú no li ha fet pressió perquè passàs a laboral, i està la mar de content i la mar de satisfet, i no té cap problema ni un, i li parlo amb coneixement de causa perquè el conec.

Jo crec que el que ha fet Gesma, quant a la política de personal, ha estat una política basada en un rigor en el respecte als drets dels treballadors, respectant, en tot moment, la seva situació geogràfica, les remuneracions i els llocs de treball.

S'han fet una sèrie de contractes -és veritat que n'hi ha que han passat a laborals- però no sé si vostè sap que la llei de pressuposts de la Comunitat Autònoma de l'any 1994 té una disposició per la qual tots els treballadors poden tornar a la plaça de funcionaris si és que ho desitgen.

Per una altra banda, hi ha una cosa que dir-li. L'oncle Antoni, a les rondalles, solia dir: preneu llum de na pintora. Han resolt el tema dels interins, han resolt cent interins, INSALUD, que prengui llum de na pintora, que a Son Dureta hi ha un bon bullit amb els interins, que resolgui el tema i llavors ja en parlarem.

De totes maneres, el nostre suport a la política de Gesma i a la política del Conseller de Sanitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riera. Per part del Grup SOCIALISTA, per al seu torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Deixarem els improperis, les putrefaccions cerebrals, els trastorns mentals, etc., perquè no vull ser client del psiquiàtric. Em centraré en la interpel·lació, que veig que ha pegat al blindatge amb càrrega buida, que diuen, que són les que foraden. Aquest blindatge està tocat i, Sr. Conseller, si vostè és una persona ètica, té obligació, amb 48 hores, que el seu germà renunciï immediatament a la clàusula de blindatge. Si no ens veurem aquí i hi haurà debat.

Falten documents, no s'han aportat papers. Papers? No són els que m'han enviat des de la Conselleria. Hi ha informes jurídics per salar i per vendre. "Gestió Sanitària de Mallorca en desacord per atemptar expressament contra la normativa vigent en l'actualitat sobre adscripció de funcionaris a empreses sotmeses a dret privat", un informe jurídic d'una persona sospitosa de simpaties amb l'esquerra, el Sr. Ignaci Ribas, que acaba dient que "es proposa subscriure un contracte laboral en tot el que duu d'inestabilitat en l'ocupació..."

Volen respostes directes de gent afectada? També en tenc: "los abajo firmantes, funcionarias del CIM transferidas a la CAIB, enfermeras del hospital general de Mallorca". I què diuen? Que volen continuar essent funcionàries. Es resisteixen, hi ha empentes i no... Parlam d'acosos, però això és un encalçament laboral. Clar, deixi de ser funcionari, perquè tal... Què és això?

Un altre: "Hble. Sr. Conseller, ens permetem distreure la seva atenció ... sobre tema de cabdalia d'enfermeria. L'única resposta que hem obtingut per part de Gesma ha estat la desagradable sorpresa de veure els nostres llocs de treball ocupats, en tornar de vacances, per altres companyes a les quals se les va exigir està disposades a firmar un contracte laboral". Aquí hi ha el carné d'identitat i les signatures. En prenguin nota per si han de fer una mica més de pressió.

Personal interí a càrrecs dirigents: els funcionaris, com que no afluixen, res de cabdalies. Els interins, cabdalies. Això és la política de Gesma, això és la seva política, Sr. Conseller. Les cartes van a nom seu. I què fa vostè? Què fa? Continua pressionant. En vol més? N'hi ha. Sindicats: si Espanya presenta un *puzzle* sanitari molt heterogeni, aquí encara més. Els mètodes de Gesma, diu l'informe sindical, considerats intolerables. El *carroussel* de cabdalies d'infermeria, les que acabam de citar, es redueix a l'acceptació de la laboralització per Gesma o, en cas contrari, sofrir les conseqüències, i això és una política de xantatge i extorsió, i es presenta des d'una Conselleria, des d'un poder públic, que amenaça els funcionaris. Clar. Un funcionari que duu anys, té dret a accedir a unes cabdalies, no un interí, que fa dos dies que està allà i que el potencien vostès.

I no em digui de la candidatura de Campanet, que ho conec fil per randa. Aquest al·lot està preocupat, i més preocupada està la Sra. que treballa a l'hospital Joan March, que té un contracte en precari. En parlarem, si no es renova, tornarem aquí. Aquí ho diu: la lliçó és ben clara, un informe sindical: perdreu la condició de funcionari quan Gesma ho decideixi, o en cas contrari, caureu en desgràcia i no podreu aspirar a la superació de la vostra professió, independentment de la vostra valia personal. O pensa que els sindicats es llepen el dit?

Ens sembla indecent que un germà del Conseller de Sanitat, que segons la premsa posseeix un contracte blindat -premsa i sense premsa- sigui qui proposi funcionaris amb estabilitat a l'ocupació, la signatura d'aquests contractes que, jurídicament, no ofereixen garanties. Clar, per això el paguen, al seu germà, per fer aquestes dolències. Cobra més de mig milió cada mes i, si de cas vénen mal donades, dotze milions. I si entraven els altres? Què li han de donar, dotze milions, al seu germà? No veu que això és una vergonya? No es pot tolerar el xantatge en el tema de la laboralització dels funcionaris.

Un informe sindical: condicions desiguals, desmoralització professional dels funcionaris, torna a sortir el tema del ger-

mà del Conseller. Escolti, aquest germà pareixerà en Serrano Suñer, aviat, si no el lleven.

Comissions Obreres: després d'un llarguíssim i detalladíssim informe, acaba: *Huelga cualquier tipo de comentario sobre la racionalidad de este sistema*. Però, què no canviaven de sistema per millorar? No deien que la sanitat pública era obsoleta, encotillada? Escolti, tant de cotilla arribarà a semblar una desfilada de modes, això. Hi ha cotilles, aquí el que hi ha és una intenció de Gesma d'atacar l'element públic, l'element funcional i convertir tota l'àrea en gent que està al màxim en precari.

Exemple que no segueixen vostès, perquè sinó, el Sr. Berastain, un dels signataris de la fundació de Gesma, prou que es va cuidar de fer-se funcionari de màxim nivell. Per als altres, precari, per jo màxim nivell, i que venguin les esquerres o que vengui el comunisme, però joestic salvat. Això és la realitat.

Però des d'aquí damunt, les paraules educades, ponderades, etc. etc., de vegades, ens fan oblidar les coses i jo crec que, de tant en tant, no importa treure's les corretjades, perquè no som al camp. Basta treure'ns els documents, i no tenc temps, perquè hi seria fins a demà matí.

El tema de Gesma, Sr. Conseller, només té -entén aquest diputat- una solució. Fora. La sanitat de Mallorca no necessita Gesma, no necessita privatitzacions, no necessita que s'amenaçin els funcionaris. Cap hospital no ha millorat els seus serveis d'ençà que hi ha aquesta xaranga sectària i, per tant, és inútil, absolutament inútil, i ha de desaparèixer.

Per tant la moció -ja els ho anunci- està ben clara: fora Gesma, i com a element puntual, i crec que en aquest cas vostè s'haurà de jugar el físic si vol sortir una altra vegada, fora també blindatge al contracte del *germaníssim*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Tanmateix podríem estar tot el vespre i, desgraciadament, no donariem en sí.

El Sr. Damià Pons vol dir dues coses: blindatge de *germaníssim*, cosa que no em ruboritza, perquè no té res a veure, ja en parlarem un dia, en parlarem quan vostè vulgui, no amenaci, ho dugui, ho dugui, que fa molt temps que té la documentació, no m'amenaci, no

faci mitges tintes, que és travat vostè i caurà. No les faci.

Segona, no es preocupi. No hauran de fer res, quan arribin al poder, quant al blindatge. En primer lloc perquè no hi arribaran vostès mai. Jo li faig aquest pronòstic. Amb vostè mai. I segona, estigui ben tranquil, que vostè mateix ha dit que acaba als dos anys i em sembla que ja han passat els dos anys, o sigui, que el suposat blindatge ja ha acabat, ja ni recorda el temps, aquest suposat blindatge.

I és que vostès, efectivament, o sobretot vostè, es fica sempre la llengua en el queixal que li falta. I n'hi falten molts, i per això té la llengua que li va d'un cantó a l'altre i diu barbaritats. I les diu, les diu. Sí, sí que les diu. I mescla Gesma amb Serbasa, amb el Govern, amb Funció Pública, i ja no sap... Sí, sí, sí que realment... Jo no sé si voldrà anar a l'hospital psiquiàtric o a un altre lloc, jo li recomanaria realment.

De totes maneres, anirem una mica a la privatització. Si la màxima privatització la fan vostès. La màxima privatització la fan vostès. Explicaré per què. I no em basaré en documents, em bas en documents privats, això és una revista privada. Despesa sanitària per habitant i any a Balears 56.000 pessetes, a 1991, que és el darrer any del qual es tenen resultats. L'única Comunitat Autònoma que està per davall els 60.000. Com no se n'ha d'anar a la privada, la gent? Què vol, que els fiquin, com ovelles, dins urgències a Son Dureta? Creu que la gent ho resisteix, això? Creu que ho resisteix, la gent? No ho resisteixen. El mallorquí no està acostumat a aquestes coses. Sr. Damià Pons i, afortunadament, no s'hi acostumarà, i afortunadament nosaltres li donam un servei als nostres hospitals que li permet no haver de ser tractat com una ovella. Un malalt és un malalt, i un malalt no ha de ser tractat de la manera que vostès el volen tractar.

Política (...), vagin a Son Dureta i veuran com els tenen. Saben vostès què varem haver de fer? Saben que varem haver de fer la setmana passada, o en fa dues? Treure les lliteres que havíem comprat per les situacions d'emergència o catàstrofe, i posar-les a urgències de Son Dureta per posar-hi malalts al damunt. Estam en una catàstrofe, oficialment.

(Remor de veus).

I mentrestant, què fan vostès? Construeixen el de Manacor? El construeixen?

(Remor de veus).

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, per favor, prec silenci.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Està construït, l'hospital de Manacor? Jo veig que no el construeixen. Jo veig que va poc a poc, que va tranquil. Veurem l'obra civil... Perdonin, però no sé si recorden gent de vostès l'hospital de Manacor, per quan? Estam en un terreny que frega la deontologia i l'ètica de tractament del malalt.

(Aldarull).

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, prec silenci.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

...estam amb una responsabilitat no transferida. Si, mirin bé això de Manacor. De moment, l'obra civil no tira, no funciona, no s'acaba, i després hem de començar -esperin, esperin, que en sentiran més- amb un altre tema, l'hem de dotar. Moblar un hospital no és moblar una casa, no és allò que me'n vaig a la cantonada i compro quatre mobles, i quatre cadires. No, no ho saben. Què han d'anar a saber, si no hi ha estat mai? No ho sap, tan sols. Si no sap ni moblar la seva, home. No, és difícil moblar un hospital, és un tema difícil, és un tema complicat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, prec silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

I abans hem de resoldre un altre tema fonamental, i és: què faran amb la política de personal de l'hospital de Manacor? Jo he parlat amb la Directora General de l'INSALUD, jo he parlat amb la Ministra, jo tenc una idea del que vol. Sap on vol anar? Cap al dret privat. Vostè es (...) a aturar-les, però jo he estat aquí amb la Directora General de l'INSALUD, i m'ho ha contat, i amb el Director Provincial. Ja poden començar a córrer a aturar, perquè es va cap al dret privat en forma de consorci, i aquesta és la versió oficial que, avui en dia, es maneja al Ministeri, dins la direcció general, i dins la direcció provincial, perquè no queda altre remei, i errors cometran si ho fan d'una altra manera. No saben tirar endavant la situació.

Quant a l'estabilització de personal, nosaltres varem trobar 117 interins. Tots aquests mals que ell atribueix a l'hospital general, per qui no el conegui, el tenim des de maig. L'hospital general té sis segles, i des de maig el té Gesma, i ara vénen tots els mals, tots els mals des del maig. Tot funcionava perfecte -ha dit- pràcticament, i

des que el tenim nosaltres, ja funciona imperfectament. Escolti, no pot ser. És impossible. 117 interins de l'hospital general i de l'hospital psiquiàtric, avui, tenen una plaça en propietat, o tenen una plaça de contracte laboral fix, perquè d'una altra manera no ho haguessin aconseguit de cap manera.

I què faran amb el 40% d'interins que hi ha dins l'INSA-LUD? Què faran? És que vostès vénen aquí..., i què faran? A mi em preocupa. Em telefonen, cada dia, em telefonen: i què farem? I per què no ens transferim quan abans? I què no veis que vosaltres heu donat la solució? I clar que sí, cada dia em telefonen, no creguin que només telefonen al Sr. Damià Pons. I clar que sí.

No és estrany, Sr. Damià Pons, que ho vegi d'aquesta manera tan desenfocada. Jo crec que el problema inicial és que desconeixen absolutament què és un hospital, desconeixen el funcionament normal d'un hospital. S'han ficat aquesta llengua dins un queixal que els falta, que és sanitat pública, sanitat privada, privatització, no privatització, i tot això és un embull que, com ha dit molt bé algú que ha pujat aquí, és un embull que és una discussió desfasada. Ja ho vaig dir fa temps, que és una discussió desfasada. Ja ho vaig dir fa temps. Si volem una sanitat pública bona a Balears, i que hi hagi menys sanitat privada, és fent una sanitat pública a Balears. I avui ja hauríem de tenir obert Manacor.

Segona, què farem amb el Palma II? Feia temps que parlaven de 17 mil milions de pessetes cap a Palma, i ara ja parlen de 6 o 7 mil milions. Farem un hospital, Sres. i Srs. Diputats, als albors del segle XXI, que debutarà en el segle XXI? Això em preocupa molt, i ho vaig dir l'altre dia a un debat. Això em preocupa. Farem un hospital del segle XX? Som al segle XXI. Els hospitals ja són diferents, ja és una altra imatge, ja no és una (...) amb una cortineta, ja no és un quiròfan on, amb una mica de cel·lo, hem aferrat un cable elèctric que va al bistorí elèctric. No és això un hospital del segle XXI, i amb 6 o 7 mil milions de pessetes, no es fa un hospital. Ens deixaran sense hospital de tercer nivell, ens deixaran amb un hospital de tercer nivell.

Pensin que a Canàries, la *Virgen del Pino*, que ve a ser la Verge de Lluc el que és Son Dureta, ja el tanquen i fan *El Pino II*, i aquí encara continuam amb el mateix, i parlen de fer un hospital de 6 o 7 mil milions de pessetes, de Palma II, que encara no saben si serà de 570 llits, de 300, de 200 o del que sigui.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Cabrer, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Però això sí, a un moment determinat tenien 17 mil milions de pessetes per aquest (...) Gràcies, Sr. President, veig que s'han posat molt nerviosos amb aquest tema. S'ho

facin mirar. Tenen la responsabilitat de l'assistència sanitària, la tenen vostès, nosaltres els ajudam i, gràcies a Déu, i bé que el poble balear ens ho agraeix i ens ho agrairà. Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 370/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director d'ordenació de l'oferta turística de les Illes Balears, pla insular de Mallorca (POOT).

Passam a la segona interpel·lació, que és la 370, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla director d'ordenació de l'oferta turística de les Illes Balears, pla insular de Mallorca, POOT. Té la paraula, pel grup interpel·lant, el diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sé que el que vaig a dir es rebrà, per part del Sr. Conseller, i també per bona part del grup que li dona suport, amb un cert escepticisme, ja que el joc polític dels Parlaments es manifesta, la majoria de vegades, en el sentit que l'oposició fa plantejaments i crítica i el Govern les rebutja. Doncs bé, els previnc que aquest diputat, com tots els diputats d'aquesta Cambra, té ulls, orelles i cervell per raonar els arguments que avui ens duen a parlar del POOT i que, per tant, després d'haver-ho estudiat tantes i tantes vegades, i d'haver-ho reflexionat,estic i crec que estam en condicions de dir que ho hauríem fet d'una altra manera, i els ho dic amb la tranquil·litat que em dona haver-hi dedicat hores i hores en reunions, dissabtes i diumenges fins arribar al cansament i, fins i tot, a l'esgotament, perquè creia que valia la pena fer-ho i que, per tant, voldria que no s'entengués aquesta intervenció com un tràmit més, sinó com l'expressió d'una petita frustració.

Perquè, Sres. i Srs. Diputats, aquest pla de l'oferta turística hauria de ser l'instrument, la palanca per donar el bot qualitatiu a la nostra indústria turística, i el començament del camí cap a un nou paradigma.

Per tant, el que els he de dir, i els diré ara, breument, segurament també ho pensen molts de vostès, i els ho diré d'una manera molt planera, però tenint present el que he après, i és que acusar i criticar, i provar unes propostes són dues coses bens diferents. Per tant, les proves de l'exposició sempre aniran unides a la meua veu amb els dictàmens i els informes fets al llarg de les successives exposicions del pla per ajuntaments turístics, per sindicats, per tècnics, per patronals i per experts.

Si feim memòria, recordarem que, ja a l'any 80, hi havia un gran debat a les Illes motiva per l'excès d'oferta. Durant tota aquesta dècada, la pressió de la demanda, i el fet que hi hagués uns diners predisposats a fer inversions, varen fer que el creixement en places turístiques fos exorbitant. De res no va servir el primer decret Cladera del 84, dels 30 metres quadrats. De res no va servir la llei 7/88, que adoptava els 60 metres quadrats, perquè els permisos demanats eren tants, que el creixement previst en tres anys era superior al que es podia suportar en més d'una dècada.

Els efectes d'aquest creixement foren molt negatius. A mesura que s'incrementaven les places, els desequilibris de l'oferta i la demanda, estiraven a la baixa els preus, provocant una minva o nul·la rendibilitat a les empreses. A més a més, un empobriment de la qualitat del producte. Era el que es deia un cercle infernal, que no tenia fi. Baixaven els preus, i baixava la qualitat, però consumint recursos escassos.

Davant aquests fets, el sector hotelier, els polítics, els grups socials demanaven amb força aquella idea ja vella sorgida a principis del 80, de fer un pla per ordenar l'oferta turística. El Parlament, a la fi, aprovà els criteris el febrer del 89, que servien de marc per a l'elaboració del pla.

Després d'innombrables peticions per part del sector turístic, i per parlamentaris, atès el retard en la presentació del pla, en el 92 es va donar un avanç. Es va debatre i la conclusió generalitzada davant l'abrumadora contestació va ser la de cercar un consens per part de tots els grups polítics, patronals, petita i mitjana empresa i sindicats als efectes de dur-ho endavant.

Record que el President Cañellas va presidir la reunió, allà al maig del 92, i es va decidir que uns representants qualificats de cada organització tractarien de trobar el consens per dur a bon port un dels plans més necessitats i més importants de l'illa, com és el que havia d'ordenar la primera indústria turística.

Les actes d'aquestes reunions, de 8 de juny i de 9 de juliol del 92, ja denotaven les diferències entre els representants d'un sector de la patronal, no l'hotelier, i del propi grup del PP. Aquell esborrany de pla, a pesar que es va dir que es posaria a exposició pública el setembre, va ser com un *nasciturus*, un concebut però no nat.

El canvi de Conseller ens va aportar, també, un canvi. Un canvi sinó de filosofia sí de contingut. Aquelles formoses pàgines que donaven entrada a la memòria justificativa es mantenien, però el primer avanç del -diem- segon POOT, va ser rebutjat una vegada més, amb crítiques i arguments importants. *Où sont les (...)*, es demanava dins el sector, on són aquells somnis, on són aquelles idees encisadores, d'un contingut profund i radical, que s'enfrontàs a la realitat dels problemes de la qualitat i de l'excès d'oferta?

El tercer POOT -diguem- en l'exposició pública, i després d'infinitat d'al·legacions per part de quasi tots els esta-

ments polítics i socials és el que avui debatem aquí. Pensa que ja s'han fet prou anàlisis tècnics per ara repetir aquí el que s'ha dit per part dels experts i per part, també, de la majoria dels grups polítics, per arribar quasi tots a la mateixa qualificació, perquè els he de dir que aquest pla, des del meu punt de vista, és innocu, és inert i és buit. Cents i cents de pàgines per caminar tan poc? Si jo no tengués tanta estima a aquest Parlament, com una institució clau de la democràcia, crec que posaria una interpel·lació per haver fet perdre tant de temps a tanta gent, a tants funcionaris, a tants tècnics i a tants empresaris per, llavors, arribar a uns resultats tan decepcionants i tan pobres.

Per això, tenc el sentiment que se sembla més -i perdonin que ho digui- a una presa de pèl a tot els ciutadans d'aquestes illes, que no al projecte encisador que tots desitjàvem.

Faré, doncs, una breu valoració política d'algun dels elements que, entenc, són més importants d'aquest pla i que, personalment, m'han decebut més.

Aquest pla no regula els creixements actuals en sòl urbà i urbanitzable programat amb pla parcial aprovat. Sols regula els futurs creixements que hi puguem haver, en el futur, en els sòls urbanitzables programats i no programats. Què significa això? Això significa que, mentre a les zones turístiques, es regula la construcció de noves places turístiques amb els paràmetres de 60 metres quadrats per plaça, en el mateix sòl urbà, devora un hotel, a un solar, es podran construir habitatges i apartaments incrementant els metres quadrats de sòl construït, incrementant la densitat, tant en ciment com nombre de persones.

Però és que no sap tothom que el ciment, tant el ciment (...) en llits d'hotelers com en llits d'habitatges? Però és que no sap tothom que aquests apartaments provoquen són els que llavors provoquen una competència deslleial als hotels, que ja es donen, moltíssims d'aquests, per passar les vacances fora dels canals de comercialització? Però és que no sap tothom que, quan es mesclen els usos turístics amb els no turístics es provoca la mort de la zona turística? I aquí hi ha exemples, molt prop d'aquí, a Cala Millor.

Estudi econòmic i financer, un altre element important. No sé si val la pena parlar-ne massa, però almanco ho he de fer per donar l'enhonorabona al Conseller, perquè tenc tres estudis financers -bé, de tot en tenc tres. Aquest, almanco, fa una introducció explicant les valoracions. Els altres dos tan sols fan això. Però llavors, més o manco, igual. Qui paga els 36.438.000 milions? La CAIB? L'ajuntament? L'Estat? Ara, del segon al tercer POOT, hi han afegit l'Estat. L'única referència està quant al peris? I això, que s'ha de dir, de les zones preferents. La resta queda al aire, com un misteri, com una endevinalla. Doblers, doblers i doblers, deia Napoleon

per guanyar les guerres. Guanyarem nosaltres, amb aquestes armes, aquesta guerra de la qualitat i del turisme sostenible, que és el futur dels ciutadans de l'illa?

El tercer element era la reconversió. Una de les pedres angulars del pla havia de ser la reconversió i l'esponjament per intentar eliminar del mercat productes obsolets i, al mateix temps, eliminar ciment, que ocasiona uns impactes ambientals degradants. On són les línies mestres que contemplan l'esponjament i la reconversió amb uns calendaris i un finançament? Posam més places a les zones turístiques, disfressades d'apartaments, i no atacam, amb tota l'ànima, l'obsolet, el que degrada el producte, el que s'hauria d'eliminar per equilibrar l'oferta amb la demanda.

Les conclusions...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sí, President. Les conclusions. Sres. i Srs. Diputats, surten totes soles. És un POOT que no entra en el fons dels problemes. És un POOT que incompleix els criteris del Parlament. És una petita paròdia del que hauria de ser el POOT. És una petita comèdia. Quantes expectatives s'han truncat! Però, quin és el motiu d'haver mantingut la línia i la filosofia inicial, de no haver-la mantinguda? Quin és el pretext per a aquesta enormitat d'errors? Sembla com si hi hagués, prop del poder, un gabinet a l'ombra que, davant coses fonamentals, dicta el seu criteri.

Per què tantes voltes per arribar aquí? Sembla com si vostès haguessin llegit Lampedusa quan fa dir a un dels seus personatges de *El Gato Pardo* allò de tot ha de canviar perquè res no canviï. Hi ha molts focs artificials, cars i publicitaris i, quan s'acaben, no en queda quasi res. I res no ha canviat. Aquest POOT és com un gall esponerós, de plomes ben lluents al qual, al llarg de les batalles i la censura, se li retallen les ales, fins deixar-lo sense plomes. Això és aquest POOT, un gall sense plomes. Això és aquest POOT, un POOT, però no és el POOT, Sres. i Srs. Diputats, que Mallorca es mereixia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. En representació del Govern, té la paraula el Conseller Sr. Flaquer.

-EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La interpel·lació que avui ens duu aquí és una repetició, diria jo, de la interpel·lació de fa una sèrie de mesos en relació al pla d'ordenació de l'oferta turística, amb una petita modificació, en aquest cas, per part del Grup Socialista, que ha baratat

l'interlocutor -que havia estat el Sr. Triay- pel Sr. Pallicer. Per a mi, ha estat una sorpresa positiva, en el sentit que, almanco, podrem discutir de política turística i no fer, com vàrem fer l'altra vegada, autèntics exercicis demagògics aquí damunt.

Vostè ha començat fent una cronologia dels fets que han duit a aquest pla d'ordenació de l'oferta turística per arribar a una conclusió que a mi no m'ha sorprès el més mínim, i que jo crec que no ha sorprès la resta de la Cambra, que és que aquest POOT no li agrada, que no l'ha convençut i que és una presa de pèl. Miri, jo li puc assegurar que nosaltres no esperàvem, en cap cas, ni la seva aprovació, ni el seu convenciment ni que els agradaés aquest document. Encara que ho haguéssim fet beníssim -sabem que no tot es pot fer beníssim, però crec que ho hem fet bé- vostès, segur, ho haguessin trobat mal fet.

M'agradaria aportar, també, la meua cronologia, per il·lustrar una mica més el debat. Vostè ha d'explicar també, o ha d'afegir -i si no ho fa vostè ho farà jo- que, després de la primera exposició pública del document, hi ha hagut una fase important, de diàleg, de debat i de consens entre les institucions implicades i afectades per aquest document. Vostè hauria de saber, hauria de conèixer -jo li dic aquí- que les patronals implicades, la federació d'hoteleria, la patronal de constructors i promotors ha participat, juntament amb les Conselleries d'Obres Públiques i de Turisme en una tasca d'estudi, d'anàlisi de les al·legacions presentades a la primera exposició pública del document i, en definitiva, es va arribar a un segon document de consens que, bàsicament, en els seus punts més importants, en un 90%, diria jo, al que va sortir a segona exposició pública el mes d'octubre de l'any passat.

Però és que, a més, no només es va donar audiència, la possibilitat de donar la seva opinió, a les patronals afectades, sinó que també als municipis turístics afectats i les zones turístiques, a nivell d'associacions empresarials, afectades, varen tenir la possibilitat, totes i cadascuna d'elles, d'expressar la seva opinió a través d'uaes fitxes, a través d'uns qüestionaris que els varen ser remesos i que varen poder analitzar, revisar per poder ser introduïdes dins la documentació que va sortir a exposició pública. De manera que ha estat una feina sí del Govern, però també amb col·laboració -jo crec que estreta i, a més, d'una manera bastant consensuada- amb els interlocutors i amb els agents de la societat civil, i no només associacions empresarials, sinó, fins i tot, municipis turístics.

I lògicament hi ha hagut, darrerament, -i voldria sortir al pas d'això, també, i deixar-ho molt clar des del primer moment-, una segona exposició pública, hi ha hagut moltes menys al·legacions que abans. Hi ha hagut les del Partit Socialista de Mallorca, que són les més nombroses -també ho esperàvem, lògicament-, estàvem

convençuts que, ho féssim d'una manera o l'altra repetirien les al·legacions en el sentit que fos. He de dir que algunes de les al·legacions d'aquesta segona exposició pública del Partit Socialista de Mallorca seran recollides, i no ho eren la primera vegada, sinó ara perquè, efectivament, aporten llum i alguna qüestió positiva i, en aquest sentit, es recolliran, i hi ha hagut, darrerament, l'al·legació important -crec jo-, perquè prové d'allò on prové, del Consell Insular de Mallorca.

M'agradaria aquí distingir entre l'aprovació de l'informe tècnic de la comissió que va fer el ple del Consell Insular de Mallorca i les al·legacions del PSM o del grup nacionalista, i del grup Socialista, que varen ser rebutjades. Vull que això quedi ben clar: que les al·legacions dels dos grups polítics varen ser rebutjades, el que es va aprovar, per unanimitat, va ser l'informe tècnic, informe tècnic que s'està estudiant per part dels tècnics de les Conselleries de Turisme i Obres Públiques i que, en la mesura de les nostres possibilitats, si ho creim oportú, serà incorporat al document que sortirà a aprovació definitiva, esperem, dins molt poc temps.

Vostè ha parlat que el POOT havia de significar -i deixant ja les cronologies a una banda- un bot qualitatiu de la indústria turística. Hi estic d'acord. És evident que això és així. Però no només el POOT. Jo crec que si repassam i analitzam la indústria turística d'aquesta Comunitat de fa tres o quatre anys a ara, veurem que hi ha hagut un pas cap a aquesta qualitat, i fins i tot a municipis on (...), i vostè, personalment, i està governant. Quin dubte cap que el Calvià de fa tres o quatre anys no és el Calvià d'ara? Hi ha hagut una inversió per part dels empresaris, hi ha hagut una inversió per part del Govern Balear, una inversió també per part dels municipis turístics, que han anat cap a aquest camí de la qualitat que vostè apuntava. I el POOT és un instrument més, però, com li deia, no és, evidentment, l'únic.

Vostè ha parlat una altra vegada, aquí, avui, de l'excés de l'oferta. I jo li diré, li anticiparé que avui tendrem ocasió de tornar a parlar, en un debat de presa en consideració, que aquestes paraules que ha dit vostè, fa una estona, aquí, no es combinen precisament massa amb el que haurà de sostenir, d'aquí a una estona, quan defensi aquesta modificació. I jo li ho faré veure, amb molta més tranquil·litat, en el seu moment. Sembla que vostès apunten, precisament, a no aturar aquest excés d'oferta amb la modificació que plantejen.

És veritat, vostè ho ha dit, ho reconec, que hi va haver, en el seu moment, un creixement ràpid, un creixement, fins i tot, perillós de la indústria turística, però també s'ha de reconèixer que, a partir d'aquell moment, una sèrie de mesures legislatives, que, agradi o no, varen tenir millor efecte o no, hi va haver més fluctuacions o no -ja no som a temps a rectificar-les-, el que és cert és que això va produir un manteniment i, sobretot, una millora de la modernització, embelliments, etc. de la situació existent.

I vostè ha acabat amb això del canvi de Conseller, canvi de contingut, una retòrica ja molt utilitzada pel seu grup en

relació al POOT. I jo li demanaria, només, Sr. Pallicer, que no pugí aquí i critiqui sense més. Jo li demanaria que vostè pujàs aquí i em digués què vol fer. Jo li diré, amb les coses que vostè ha comentat, que són, bàsicament, tres, l'actuació dins determinat tipus de sòl, l'estudi econòmic i financer, i la reconversió i esponjament. Jo li diré quina és la solució que hi ha en aquest moment, i a mi m'agradaria que vostè -per ventura avui no és el moment, perquè és una interpel·lació-, algun dia, ens ho digui. Perquè el Sr. Triay ens ho havia de dir a la moció de l'altra vegada i no ens va dir res. Jo esper que vostè -no ho faci avui, però ho faci el dia de la moció-, digui alguna d'aquestes tres coses. Jo li tornaré la pregunta ara mateix.

Miri, del sòl urbà i del sòl urbanitzable en pla parcial aprovat, això que el POOT no els regula, és una mentida, per començar. Els regula, però hi ha una sèrie d'efectes, una sèrie de mesures del POOT que no són aplicables a aquest tipus de sòl, al sòl urbà i a l'urbanitzable amb pla parcial aprovat definitivament. Per què? Per raons, pura i senzillament, de dos tipus. Una econòmica -no hi ha els doblers suficients per fer front a aquest tipus d'indemnització, i vostè ho sap-, i una altra també -per què no dir-ho?- de tipus polític. Nosaltres no estam en contra de les economies de petita i mitjana escala. Nosaltres no volem perjudicar ni perjudica aquell petit i mitjà ciutadà d'aquesta Comunitat, que té un solar dins una zona urbana consolidada, que ha costat molt anys de sacrifici, de feina, d'esforç, de suor, i ara, d'una ganivetada salvatge i mesquina, li llevàriem, de cop i volta, les seves expectatives i els seus drets sobre aquest solar. No. Digui vostè si ho faria, digui vostè, si hagués de fer aquest pla d'ordenació de l'oferta turística, pugí aquí dalt -no avui, sinó el dia de la moció, el Sr. Triay no es va atrevir a fer-ho-, i digui que, en el sòl urbà i en el sòl urbanitzable, vostè retallarà els drets i les expectatives dels particulars.

També diria, per sortir una mica al camí del que ha dit algun altre grup polític, al qual la llengua sempre li fuig un poc, jo diria que sempre som depredadors del territori. Moltes vegades són petits i mitjans personatges de la nostra societat, en la majoria immensa dels casos. Pugim vostès aquí, insistesc, i diguin què farien amb aquests solars d'aquests senyors, d'aquests petits propietaris, dins les zones turístiques. Fins que no ho diguin, no estaran fent més que demagògia dins el Parlament.

Quant a l'estudi econòmic i financer, li agraeisc que vostè em digui que hem avançat alguna cosa amb la tercera redacció. Qui paga? Vostè té l'article 21. L'article 21 del POOT li diu que hi ha tres institucions i tres nivells d'administració implicats: l'Estat, la Comunitat Autònoma i els ajuntaments, i en funció de les seves competències, hauran d'aportar aquestes inversions. Jo crec que això és una cosa, com es deia, *de suyo*, ben òbvia, i hi ha tot un detall de les inversions que es considera que s'haurien de fer dins les zones turístiques. I

cadascú té les seves competències i les haurà de desenvolupar. Digui, si no, com ho faria vostè. També el rept que ens digui com faria aquest estudi econòmic i financer.

Quant a la reconversió i esponjament, també li deman que pugui aquí i que ens digui com ho faria per tomar tots aquests hotels, per expropiar-los, per (...), per indemnitzar-los, perquè nosaltres donem una fórmula dins el document. L'hem donada. Dins l'article 19, si té vostè la bondat de mirar-lo, veurà com hi ha l'operació d'intercanvi, d'aprofitaments, i de parcel·les a les zones de darrera, on hi ha una reserva dotacional d'espais, preparada pel planejament previst pel POOT, allà on es preveuen, precisament, les possibilitats de fer un intercanvi, on es deixen unes places, a les primeres línies, a canvi d'un sòl al darrera amb el mateix número de places. Aquesta és una operació possible, possible, que no juga ni intenta donar esperances ni expectatives sense fonaments a la gent, i que intenta, sempre, despistar una mica, en el sentit de voler fer veure a la gent que hi ha coses que són bones de fer quan, en realitat, no ho són. Ningú no nega que és molt difícil rompre i arreglar aquell pecat original que tots els mallorquins, menorquins i eivissencs, varen cometre en els inicis del turisme. Però això és normal. Aquest pecat original que varen cometre en els anys 60 seran molt mal d'adobar, d'arreglar. Això és evident. Hi ha mesures, que s'estan aplicant. Hi ha la modernització, hi ha embelliments, hi ha depuracions d'aigües, hi ha plans d'ordenació de l'oferta turística que intenten, en la mesura del que és possible, fer-ho.

Però jo li insistesc que, vostè, com representant del Grup Socialista, algun dia, ens doni la grata sorpresa de no només criticar, sinó també venir aquí amb propostes alternatives. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Haurà de ser, obligadament, breu aquesta intervenció meua, perquè del debat que ha sortit d'aquesta interpel·lació, la veritat és que poques coses noves tenim.

Sí hi ha un element, que és l'al·legació del Consell Insular de Mallorca, que es va aprovar la setmana passada, que és extremadament crítica, en la meua opinió, cap a aquest document, que és el pla d'ordenació de l'oferta turística, i que va ser aprovat per unanimitat pel Consell Insular de Mallorca.

Jo no sé si ho he entès molt bé, però esper que així sigui, que el Conseller ha anunciat que es recollirà, pràcticament, tot el que diu aquesta al·legació del Consell Insular de Mallorca. Em diu que no. Doncs així ho he de lamentar,

perquè les crítiques, en primer lloc, han passat per la comissió insular d'urbanisme, que és un organisme expert en matèria d'urbanisme, el més expert de tots, perquè és qui aprova els plans i, a més, ho ha fet durant molts anys, i després ha passat pel ple del Consell Insular de Mallorca.

Efectivament -jo estic d'acord amb el Sr. Pallicer-, aquest pla d'ordenació de l'oferta turística no compleix la llei d'ordenació territorial, i tampoc no compleix, al 100%, els criteris que va aprovar aquest Parlament. Això és una cosa que, si no la corregeixen, farà que sigui un pla vulnerable, serà un pla que qualsevol ciutadà podrà dur als tribunals, i quedarà penjat, si no hi ha una cura que es compleixin les lleis que són els seus paraigües, els que el cobreixen. Si no es fa això, per tant, estarem davant una inseguretats respecte del que s'aprovi.

Regular el creixement en sòl urbà i en sòl urbanitzable programat, amb pla parcial definitivament aprovat és molt difícil. Seria inconseqüent, seria tremendament arriscat frivoltzar en aquest tema, perquè la regulació és molt difícil, però també s'ha de dir que no s'ha d'exagerar respecte de les possibles indemnitzacions. Efectivament, quan un pla general en sòl urbà és reformat per un altre, quan ja es compleixen els elements, o sigui, el temps i altres condicions que permetin revisar un pla, i se suprimeix, no se suprimeix, es disminueix un volum edificable, entenc que això no és objecte d'indemnització. Però, no es pot anar alegrement, com he dit abans. Per tant, es pot fer alguna cosa, no es pot entrar a sac, i tal volta s'ha estat poc ambiciós per part del Govern, encara que jo comprenc que hi ha molts ciutadans afectats i que hi ha una història, hi ha uns antecedents que fan que no sigui gens fàcil tractar aquest tema.

Respecte de l'estudi econòmic i financer, en la meua opinió, encara no compleix els requisits de la llei. Així i tot, encara no els compleix. Per tant, pens que encara s'ha d'aprofundir. Ha de quedar més clar qui paga, com i quan. El que és privat i el que és públic ha d'estar ben separat i les diferents administracions.

Esper, per tant, hem d'esperar, després del que s'ha dit aquí, que no és massa, perquè també és veritat que el Sr. Pallicer tampoc no ha presentat unes alternatives a la redacció o, almanco, no les he enteses. Hem d'esperar, per tant, la moció, per saber quin serà el sentit del nostre vot.

Com a cosa curiosa, i ja que som en aquesta tribuna per parlar del pla d'ordenació de l'oferta turística, voldria recomanar al Govern i al Sr. Conseller que substituís, del sòl urbà de Ses Covetes, on es construeixen 68 apartaments que el Tribunal de Justícia ha aturat, que passi de 20 a 100 metres la zona de protecció de la costa, perquè crec que hi ha un acord del Consell Insular que així ho diu, i també hi ha un acord dels tribu-

nals que diu que el Consell Insular, de moment, no ha suspès aquest acord i, per tant, jo demanaria que el Govern es fes ressò del que diuen els tribunals i dels acords que pren el Consell Insular de Mallorca.

Esper que en aquesta Comunitat no hi hagi ni petits ni mitjans ciutadans. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Pascual. Per part del PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies. Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ens hem sentit al·ludits quan el Conseller ha dit que no esperaven que aquest pla d'ordenació de l'oferta turística ens agradàs. Supòs que es referia a tots els grups que som a l'oposició. I realment, jo consider que això és injust. Vostè no hi era, però quan el President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ens va emplaçar a una reunió en el Consolat de Mar, juntament amb tots els interlocutors socials i amb presència del Conseller d'Economia i Hisenda, del Conseller de Turisme i del Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, vàrem adquirir un compromís d'aportar tots els nostres punts de vista sobre la confecció i redacció del pla d'ordenació de l'oferta turística.

No només això, sinó que aportàrem, a la comissió que es va crear, dos tècnics, i crec que ningú no em podrà desmentir, si els qualific amb un coneixement molt valuós tant en matèria turística com en matèria urbanística. Avui, més de dos anys més tard, he de dir que ens han fet perdre el temps. Ens han fet perdre el temps, i crec que injustament, perquè dins la comissió, els nostres tècnics varen aportar tot el seu saber, i el nostre grup, mitjançant al·legacions, ha intentat aportar el nostre punt de vista, una vegada polític i altres vegades tècnic, i no se'ns ha fet el més mínim cas. Crec, Sr. Pallicer, que el Conseller ens devia, com a mínim, una mica de consideració en atenció a la feina feta dins la comissió i a les aportacions constructives que hem fet.

Apart que el primer POOT no va assumir cap de les suggerències aportades per grups polítics, federacions d'empresaris i sindicats, a partir d'aquella primera reunió, dia 1 de juny de 1992, creïm que mereixíem, com a mínim, una resposta raonada a les primeres al·legacions que presentàrem a l'anterior període d'informació pública. Creïm que ens ho mereixíem.

Fins i tot, creïm que mereixíem que unes al·legacions que són exclusivament formals, que no són, tan sols, ni tècniques ni polítiques, fossin reconegudes. I això ni s'ha fet. Han actuat com si tot el que vengués d'aquells que no són els nostres, no importàs el més mínim. I realment això és una

actitud totalment sectària. Al·legacions estrictament formals, com destacar la cartografia inexacte, o determinades normatives incoherents, fins i tot, errors que, a primera vista es veu que són mecanogràfics, s'han reproduït a la segona exposició, amb una actitud totalment inqualificable.

Per tant, aquí hi ha aquest primer retret, d'un desencís. El President de la Comunitat Autònoma i el Conseller de Turisme havien apel·lat al consens, i aquest consens l'han rebutjat. I n'és una mostra l'actitud del Conseller al llarg de tota aquesta intervenció. Em sembla que il·lustra molt les paraules que he estat dient fins ara. Impropri d'una persona jove.

Evidentment, hi ha qüestions polítiques a tractar durant tot aquest tema, que el Conseller ja coneix perfectament. Jo puc admetre que, en aquestes consideracions polítiques s'estigui d'acord, però la seva desestimació fa perdre qualsevol virtualitat en aquest pla d'ordenació de l'oferta turística. Un incorrecte tractament uniforme de totes les zones turístiques, com si les zones turístiques de Mallorca fossin exactament iguals unes a les altres: el tema de la (...) turística, mantingut en els 60 metres, quan ja totes les recomanacions aconsellen que es vagi a una superfície mínima de parcel·la per plaça, de 75 metres quadrats; el tema del finançament, del qual ja n'ha parlat el Sr. Pallicer; el tema de les competències, la invasió de competències dels Consells Insulars, que fan aquest pla d'ordenació de l'oferta turística totalment il·legal; la invasió de competències municipals, mitjançant la revocació de llicències, cosa que donaria lloc, si els produïen els ajuntaments, a una obligació d'indemnitzar, qui hauria de pagar aquestes indemnitzacions?, -pot suposar una vertadera hipoteca per l'ajuntament-; l'incompliment dels criteris aprovats pel Parlament i, finalment, l'increment de capacitat edificatòria, tant per habitatges unifamiliars, que disminueix la parcel·la mínima de 3.000 metres quadrats a 800 metres quadrats a algunes zones, o l'increment de la capacitat edificatòria per habitatges plurifamiliars, que multipliquen la capacitat edificatòria per 2,4, i, fins i tot, a algunes zones de Calvià els multipliquen per 9,6, fan que s'hagin frustrat totalment les esperances que teníem en aquest pla d'ordenació de l'oferta turística.

Finalment, en una darrera al·lusió, el Conseller ha fet referència a grups que deixen anar la llengua quan qualifiquen aquest pla d'ordenació de l'oferta turística. Realment, deixar anar la llengua és crear unes falses expectatives al sector, quan s'afirma que aquest POOT es finançarà amb els 15 mil milions del fons d'insularitat que crea l'Estatut Fiscal, un Estatut Fiscal que encara s'ha de començar a tramitar en el Parlament, que, si s'aprova, haurà d'anar al Congrés de Diputats. Realment, que creure el sector, quan el gat encara no està dins el sac...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Sampol, que és una fixació de posicions.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Estic acabant, Sr. President. Si amb aquests 15 mil milions de pessetes, que encara no tenim, es finançarà el POOT, realment, són brindis al sol. En definitiva, aprofitam, com el Sr. Pallicer, per expressar públicament la nostra frustració, no perquè no s'hagin tingut en compte les al·legacions polítiques -això és totalment comprensible-, però, fins i tot, les aportacions formals, que corregirien els petits errors que conté el POOT, però que poden ser fonamentals, ni això s'ha tingut en compte. Sembla que ni s'han dignat a llegir les al·legacions que, amb la més bona fe del món, s'havien presentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup PP-UM, el Sr. Cañellas Fons té la paraula.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pallicer, l'he escoltat amb molt interès, perquè és un tema que, com vostè sap, a mi m'interessa sobre manera -tal vegada no sols per ser diputat d'aquest Parlament, sinó també per estar vinculat al món del turisme-, i la veritat és que ha fet vostè una exposició cronològica d'uns fets que difícilment són discutibles. Hi va haver un primer assaig, una primera exposició, una segona exposició, una tercera exposició. Efectivament, el POOT ha canviat, però jo crec que aquí hi ha un poc aquell fet de veure la botella mig plena o mig buida. Des d'un punt de vista, pot ser estigui mig buida, des d'un altre punt de vista, del qual tampoc no podem prescindir, es pot considerar que encara està mig plena. No és exagerat dir aquesta cosa.

Vostè sap, i aquí s'ha dit, que la primera modificació va ser deguda, precisament, per una intervenció, un consens, o un intent de consens -com vostè li vulgui dir- de moltes forces socials. Hi va haver, com s'ha dit, la construcció, l'hosteleria, la Conselleria d'Obres Públiques i la de Turisme, els ajuntaments, els sindicats. Com és lògic, aconseguir un consens total de totes aquestes institucions, és impossible. S'ha d'anar recollint d'una part i d'una altra. Però, això sí, i efectivament en això té raó, s'ha anat evolucionant quant a la ideologia del POOT, però això no vol dir, com vostè ha dit, que el pollastre hagi quedat sense plomes. Alguna ploma li deu quedar, encara, o no? Sobretot hem de pensar que les plomes que perden els pollastres tornen a sortir. Per tant, no té perquè queda despullat el pollastre.

Jo no vull entrar a discutir, com s'ha mencionat aquí, si l'estudi financer, si l'edificabilitat, la reconversió, l'esponjament, la (...) de la platja..., tot això, efectivament, és així, i ho hem discutit en el Consell Insular, abans a la Comissió d'Ordenació del Territori i abans a la Comissió Insular d'Ur-

banisme. Crec que el Consell va arribar a un acord total, unànime, on es varen votar una sèrie de punts, 20 o 20 i pico -no vull concretar molt, perquè no record si són 22- en el sentit que varen ser aprovats per tots els partits, i els hem enviat a la Conselleria. Jo crec que és de lògica pura esperar a veure quin ús fa la Conselleria dels nostres informes. El Sr. Conseller ha dit que en recull bastants, no totes com ha dit el Sr. Pascual, perquè ja seria massa -quasi seria que ens tocàs la primitiva-, però sí bastants. Hem d'esperar a veure quines recull i després manifestar-nos.

En aquest cas, jo crec, Sr. Pallicer, i li dic amb tota la bona intenció, que ha passat un poc l'arada davant el bou.

Pensem una altra cosa. No basta pensar en l'opinió que puguem tenir des del Consell. I dic tenim, no tenir jo. Jo li vull recordar, Sr. Pallicer, que a un municipi, entre d'altres supòs, no puc dir quants, però a un municipi governat per vostès, Alcúdia, li agrada tant el POOT, que ja ha aprovat inicialment la modificació de les normes subsidiàries del municipi per adaptar-les al POOT actual que encara està en exposició pública. Es veu que no tots tenim el mateix concepte ni la mateixa valoració d'aquest POOT, però això vol dir que, dins el PSOE, hi ha gent a la qual li agrada el POOT, i tal vegada, a algun batle del grup del PP no li agrada.

Esperem un poc, esperem que el Conseller valori l'informe tècnic aprovat pel Consell Insular. Jo crec que, després, és quan podrem dir la darrera paraula. De moment, donar suport a la iniciativa del Conseller, de continuar estudiant el POOT. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Pel torn de rèplica, el Sr. Pallicer té la paraula.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President. Sr. Conseller. Em permeti que, primer, contesti, als diputats que m'han precedit.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pallicer, el torn de rèplica és exclusivament de la intervenció del Conseller.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Perdoni, té raó. Miri, per començar li vull dir que esperava que algú -no ha estat vostè- em tregués això d'Alcúdia. També esperava el tema de Pollença, perquè havia sortit als diaris, -però precisament, respecte de Pollença es tractaria de llegir l'informe que li han enviat- i respecte d'Alcúdia, havent parlat amb els responsa-

bles polítics i amb els tècnics, atès que l'informe era tan llarg, ho he resumit en onze folis, i aquí es diu clarament el que pensen del POOT, i el que han fet. Han utilitzat la figura d'un article, el 6 o 7, on hi ha una figura d'incompatibilitats, d'activitats d'ús comercial en ús turístic, i han creat una nova figura interessant, que és fer indivisible els locals comercials d'abaix amb els pisos de dalt, perquè no hi hagi problemes entre veïns.

Quant a tot el que vostè ha comentat, Sr. Conseller, ha parlat vostè d'un consens, ha parlat vostè del sòl urbà -ens reptava-, de l'esponjament, etc. Miri, el consens estava en aquestes reunions que vàrem tenir tots els grups polítics l'any 92. Aquí hi havia el gran consens del que havia de ser el POOT, no un POOT, el POOT, i no es va acceptar. I sap per què no es va acceptar? Ho sap tothom. Perquè hi havia una part de la patronal a la qual no li interessava. Aquesta part que llavors, vostè em diu, no vol privar d'uns drets a uns ciutadans petits en sòl urbà. No es tracta d'això. Sr. Conseller. No és possible desqualificar sòl urbà sense pagar indemnitzacions, però és possible limitar l'edificabilitat, com es fa cada vegada que es fa un pla general nou. I aquest és el gran tema, perquè, per una part, nosaltres privem el sector i la indústria hotelera, que és la que dóna riquesa, de continuar creixent, limitant les places, i per l'altra obrim la mà, fins i tot, a gent especulativa -aquest és el gran tema- a fer apartaments disfressats d'apartaments turístics. I Cala Major n'és una prova, i Santa Ponça n'és una prova, i per tot hi ha proves. I aquest és el gran tema, Sr. Conseller. I aquí no hi ha hagut força per tirar endavant aquesta qüestió, que és el bessó de tot.

Quant a fer l'esponjament i a tot el que m'ha dit respecte de l'estudi econòmic i financer, miri, jo no tenc temps ara per explicar-li, però vostè sap, i ha de creure el que li dic, que jo sé la diferència que hi ha entre ser a l'oposició i governar. Per tant, tot el que li dic, i no tenc temps de dir-li res més, li dic amb coneixement de causa. És possible fer un esponjament, perquè ja s'està fent, segons on. I és possible fer-ho.

Em preocupa, Sr. Conseller, que vostè pensi que aquest POOT és el que necessita Mallorca. Si vostè creu en aquest POOT, malament, Sr. Conseller. I si vostè no creu en aquest POOT, però li dóna suport, malament, Sr. Conseller. Perquè necessitem el canvi de model, necessitem no esgotar els recursos, optimitzar-los, de poc fer molt. Per què? Perquè aquesta terra ha de servir per donar menjar a tots, per protegir-nos a tots, per donar dignitat a tots, no sols a uns quants, als quals els sobra quasi tot. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Pel torn de contrarèplica, el Conseller Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Em sap molt de greu que el reglament d'aquesta Cambra no em permeti respondre als altres grups. No som jo qui ho ha decidit així.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, Sr. Flaquer. Vostè fa la contrarèplica a la darrera intervenció del Sr. Pallicer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que, Sr. Pallicer, vostè ha tornat a parlar del consens de l'any 92. Jo em demanaria si és l'únic vàlid, ja no es pot canviar aquest consens. Una vegada que s'ha arribat, el 92, a una reunió, les mateixes parts implicades, associacions, patronals, municipis, arriben a un altre consens, continuen desenvolupant i incidint en aquesta matèria, ja no es pot fer. Ja ens hem aturat. La història ja s'atura a partir d'aquí? A partir del 92? Ja no es pot evolucionar més? No hem de tornar a parlar amb les patronals, amb els municipis? Ja està tot decidit el 92? Jo crec que no. I vostè, segurament, també sap que, raonablement, és que no.

En conseqüència s'ha incidit, repetesc, en aquesta feina de consens i de diàleg amb les patronals i amb els municipis turístics implicats. De la mateixa manera que s'ha donat audiència a la possibilitat que el Consell Insular de Mallorca presenti al·legacions. Ja li he dit que les tècniques, i aquelles que siguin positives per incorporar, i si els nostres tècnics així ens ho diuen i ho creuen convenient, seran incorporades, i també algunes formals, de grups polítics. Ja ho havia dit abans, encara que hagin recordat, fa poc, que no s'incloueixen. Jo els dic que sí, algunes d'aquestes s'inclouran.

Vostè m'ha posat exemples, Santa Ponça, Magalluf, Palma Nova... Sr. Pallicer, qui ha aprovat aquests plans parcials? Qui els ha aprovats? Aquest Govern? O un altre Govern Municipal de distint color polític al que seu en aquest banc? Qui ha fet el mal a Calvià?

I quan parla d'esponjament, i em torna a posar l'exemple de Calvià, anam a la frase típica d'un Ministre, del Sr. Borrell, que *Madrid tiene un cariño especial por Calvià*. Clar, normal. És l'únic socialista, normal, *un cariño especial*, normal.

I què passa? Miri, de moment, d'aquest esponjament, Sr. Pallicer, del qual tant presumeix -tant de bo el vegem-, però, de moment, no l'hem vist. Tant de bo el vegem, però no l'hem vist. Escolti, li diré que, juntament amb els plans de regeneració i d'esponjament turístic de Calvià, se'n varen enviar de molts altres

municipis d'aquesta illa, de molts altres. I sap on són? En el calaix del Ministeri d'Obres Públiques i en els calaixos del Ministeri de Turisme? Només el de Calvià, i perquè hi ha una estimació especial. Ja em va bé que hi hagi una estimació especial per un municipi, ja ho he dit altres vegades aquí. Em va molt bé com a Conseller d'aquest Govern que un municipi d'aquesta Comunitat i, a més, turístic, tenguí l'estimació de Madrid. Em va molt bé, no ho critico, però m'agradaria que l'estimació, alguna vegada, també s'extenguís a altres municipis, que no perquè estiguin governats pel Partit Popular han de patir aquesta discriminació que estan patint en matèria turística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 874/95, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures per a l'aplicació de la Llei de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 102/95.

Passam a l' tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a mocions, i veurem, en primer lloc, la moció 874, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures per a l'aplicació de la llei de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà. Té la paraula, en nom del grup proponent, el diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Quan vaig presentar la interpel·lació, fa quinze dies, el Conseller es va queixar que no venia preparat, que esperava una altra cosa. Bé, jo crec que, en aquest cas, va ser un alumne poc aplicat, perquè tenia dues preguntes que li havia fet abans, i després he rebut la resposta d'una d'aquelles, amb posterioritat a la interpel·lació, sobre dos temes que són d'actualitat, i que afecten a l'aplicació de la llei de protecció dels animals.

Efectivament, hi ha aspectes de la llei de protecció dels animals, que era el que sembla que volia contestar el Conseller, que era, per exemple, la posada en marxa de nuclis zoològics, que veig que s'està fent, però, clar, la interpel·lació va anar sobre temes que, en l'opinió d'aquest diputat, no estan prou atesos des de la Conselleria, no estan prou atesos.

Vaig presentar tres blocs. Un era respecte de la mort d'ovelles per part de cans assilvestrats, per cans assassins. Un altre era, en alguns casos, presumible dopatge de cavalls a les carreres. I un tercer tema era l'impuls de la creació d'entitats col·laboradores de la Conselleria d'Agricultura com a instrument per posar en marxa -dic posar en marxa perquè, en molts aspectes, no s'ha posat en marxa- la llei de protecció dels animals.

Em va contestar el Conseller, en aquell moment, que hi havia una ordre ministerial, de finals de l'any passat, una

ordre de Conselleria, perdó, que regulava les condicions per les quals es podia sol·licitar a l'entitat col·laboradora de la Conselleria d'Agricultura, per part de les associacions de defensa dels animals, però que no hi havia cap sol·licitud, amb la qual cosa jo no he fet cap punt en aquest aspecte, en aquesta moció, i m'he quedat en els altres dos punts. Per tant, he referit la moció a dos punts que tenen diversos apartats.

Arribat aquest punt, jo voldria fer referència a declaracions d'algunes associacions, com per exemple l'associació en defensa del dret dels animals, sobre animals torturats. Aquí hi ha, per exemple, una fotografia d'un ca que ha estat abandonat i que s'està morint de gana, que va ser denunciat per aquesta associació, i ningú no en fa cas. Ho denuncien als ajuntaments i ningú no fa res.

Si ara hem d'aplicar, a aquest cas, que s'està morint, la llei de protecció dels animals, això vol dir, evidentment, rescatar-lo, i vol dir posar una multa al seu propietari, perquè no es repeteixin aquestes situacions tan degradants, com és deixar morir per inanició a animals. És el mateix cas dels cans assassins. Si no se sap qui es el propietari d'aquests cans assassins, si no s'aplica als propietaris d'aquests cans assassins la corresponent multa, l'any que ve tornaran a matar ovelles i altres animals, i l'any que ve l'altre, i l'any que ve l'altre. I això no ho aturarà el Govern. Per què? Perquè hi ha molts de cans que s'abandonen, sobretot en els mesos d'octubre, quan acaba la temporada turística i hi ha gent que se'n va.

Per tant, la solució perquè no hi hagi cans assassins, perquè no hi hagi destrosses d'ovelles, perquè no s'abandonin animals, deixant-los morir de fam, fermats, moltes vegades, amb una cadena, i no poden ni anar a cercar el menjar, perquè tot això no passi, només hi ha una solució, que és posar en marxa -i dic posar en marxa, perquè a la pràctica no es fa- el cens dels animals en els ajuntaments. Si no es fa això, res no aclarirem.

I hi ha hagut més declaracions de gent, de mancomunitats: "El pla demana ajuda al Govern per acabar amb els atacs dels cans a les guardes d'ovelles. Agricultura ha de col·laborar en la creació de caneres comarcals". Jo no he volgut arribar tan enfora, perquè les còses una després de l'altra.

Les guardes d'animals, entenc, són una cosa posterior -perquè funcionin- a la declaració, primer, d'associacions col·laboradores de la Conselleria d'Agricultura, perquè aquestes associacions són les que tenen interès, són les que estan formades per persones sensibilitzades amb el tema, i que estan disposats *gratia et amore* a perdre hores en la defensa i protecció dels animals.

Per tant, no he duit cap proposta de resolució en aquest aspecte. M'he limitat a una qüestió prèvia, que és

que es posi en marxa el cens dels animals a tots els ajuntaments. I la Conselleria d'Agricultura, en la meua opinió, no pot fer orelles sordes que ho facin els ajuntaments tot sols. Perquè l'article 14 de la llei, evidentment, diu que hi ha una obligació genèrica, una llei d'aquest Parlament i que, per tant, implica el Govern, i la Conselleria d'Agricultura també, per disposició final d'aquesta llei, està obligada a fer campanyes divulgatives del contingut d'aquesta llei.

Per tant, la Conselleria d'Agricultura ha de posar alguns doblers, i ha de fer una campanya perquè tots els ajuntaments facin el cens. Punt número 1.

Una vegada que s'ha instat la Conselleria d'Agricultura, després, s'insta els ajuntaments perquè posin el cens en marxa. Això és el punt número 3 de la moció, que té dos paràgrafs, que van conjunts -i s'ha fet així perquè no se separin, la votació ha de ser conjunta-, el Govern ha de fer feina, els ajuntaments han de fer feina en aquest aspecte.

I ens queden els dos primers que fan referència als cavalls. Jo he tingut bastants contactes amb la gent del món del trot des que he presentat la interpel·lació. I el món del trot, en la meua opinió, vol que es posi el control antidopatge. Ho vol. Vol que es vagi alerta, evidentment. No dir: demà control antidopatge. Sinó un temps prudencial -nosaltres parlem de tres mesos. Per què aquest temps? Perquè hi pot haver, en aquests moments, substàncies que duen els cavalls i que no eliminin durant un parell de mesos. No es tracta d'anar a cercar el passat, sinó d'arreglar el futur.

Es necessiten doblers per posar-ho en marxa. No molts, pocs, pocs perquè el propi control, en el moment que estigui en marxa, i quan tothom sàpiga quines substàncies no es poden prendre i quines sí, no es donaran aquestes substàncies prohibides -sempre hi pot haver la petita excepció, però no se'n donaran-, i són conscients les forces vives del món del trot, en aquest cas, de la necessitat d'aquest control antidopatge, en són conscients. I saben que el secret perquè es posi és que el pagui el Govern. Per què l'ha de pagar el Govern? El Govern l'ha de pagar perquè, entre d'altres coses, ha de fer qualque cosa pel trot. Què ha fet el Govern pel trot? Què ha fet? Que jo sàpiga, res. El Consell Insular de Mallorca ha fet, el Govern no ha fet res.

Si els criadors de cavalls perden doblers tenint cavalls, pràcticament, el 100%, no s'ha de carregar una cosa d'aquest tipus sobre els criadors, perquè no és suficient, perquè és perdre més doblers. Hi ha d'haver un ajut del Govern al trot. Hi ha d'haver un ajut perquè no hem de perdre de vista -ja ho vaig dir l'altre dia- perquè el trot fomenta l'activitat agrícola -a França depèn del Ministeri d'Agricultura, i hi ha tota una sèrie de subvencions del Ministeri d'Agricultura. Per què? Molt senzill, perquè tots aquests cavalls mengen productes del camp d'aquí i, per tant, és una manera de fer ramaderia.

En conseqüència, hi ha un consens. Saben que per tenir més ingressos i per llançar el joc que és la mare que el trot

funcioni fa falta una seriositat. Saben perfectament que el joc no es pot treure al carrer -que és un dels projectes que es té aquí, a l'illa de Mallorca-, si no hi ha una seguretat que hi ha un joc net. I, per tant, això és una qüestió prèvia que s'ha de resoldre ara, perquè el joc s'ha de treure aviat al carrer, per intentar duplicar o triplicar els ingressos i per permetre que els premis a les carreres siguin més grossos i que no hi hagi tantes pèrdues com hi ha, per part dels cavallers.

També s'insta la Federació Balear de Trot...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. ...que compleixi aquest reglament disciplinari, o aquest o el que modifiquin -també està clar que diu el que estigui vigent-, perquè hi ha coses que, possiblement, s'han de modificar. Tal vegada hi ha sistemes més barats que els que hi ha aquí -que és per orina i per sang-, tal vegada per la suor, o per la saliva, etc. -sí, per la suor també va bé, a França ho fan per la saliva-, o sigui, que han de complir aquest o un altre. Però també dins la mateixa moció, no dir-ho a la Federació de Trot. Primer al Govern, el Govern que ho impulsi, que ajudi amb 10 milions de pessetes, i després a la Federació Balear de Trot.

Finalment, un tercer punt, que no és una qüestió que no prejutja que, si un cavall mor a una carrera, sigui per dopatge -tal vegada hi ha un tant per cent bastant elevat, però no al 100%-, però quan un cavall mor dins una pista -cosa que fa una impressió terrible- s'ha d'obrir immediatament una investigació, i s'han de depurar responsabilitats, en el seu cas, per saber si s'ha complit la llei de protecció dels animals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup PSM i EEM, el Sr. Orfila té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Per dir que donarem..., que estam d'acord amb el fons de la moció subsegüent i, en aquest sentit, donarem suport a la major part de les propostes que aquí es formules, amb dues excepcions. No donarem suport a l'apartat b de la proposta primera, ni tampoc al punt 2. Ens abstenem, no votarem en contra. I explicaré les motivacions al Sr. Pascual.

És cert que, quan es va fer la interpel·lació, el debat es va centrar en tres punts. Un era la necessitat de crear un control antidopatge als hipòdroms -una qüestió respecte de la qual ja vàrem manifestar el nostre suport, o

l'acord amb la necessitat que s'establiessin aquests controls-, la segona qüestió era respecte dels cans assassins, dels cans assilvestrats, i a la darrera no fa referència en aquesta moció i, per tant, ens abstenem d'entrar-hi.

Respecte del punt primer de la moció, li donarem suport encara que entenem que té algun problema de redacció, però li donarem suport. No està massa clar d'on surten els 10 milions de pessetes -supòs que és un càlcul, vostè en va parlar a la interpel·lació-, però sí que està clar que s'ha d'actuar des del Govern de la Comunitat Autònoma per fer possible l'aplicació de la llei de protecció dels animals, almanco pel que fa referència que es puguin subministrar, als cavalls en competició, substàncies no permeses, amb la finalitat d'augmentar artificialment el rendiment de l'animal. Aquest sí que és un punt que, clarament, queda establert a la llei de protecció dels animals, i que obliga, entenem nosaltres, a prendre algunes mesures. Per tant, votarem a favor d'aquest punt.

Respecte del punt b de la mateixa proposta i, el Parlament no pot instar una Federació Balear de Trot, perquè no pot instar un club de futbol, o un club de tennis. No és la feina del Parlament, no ha d'instar una entitat civil, o un club. No ho pot fer. En tot cas, tendria més sentit que s'instàs el Govern a fer complir, o que el Govern, d'ofici, ho fes complir.

Jo entenc, el nostre grup entén. Sr. Pascual, que, de la seva proposta, i respecte dels controls antidopatge, la part realment important és el paràgraf a del punt primer, i és aquest al qual donarem suport. La segona part, per una qüestió, crec, de dignitat del Parlament -el Parlament no s'ha de dirigir a clubs ni a federacions.

El punt número 2 també té problemes d'expressió, per a nosaltres. Una proposició no de llei no obliga ningú, al responsable d'una competició, que posi en coneixement de la Conselleria d'Agricultura i Pesca determinada qüestió. Una proposició no de llei no obliga. En qualsevol cas, hauria d'haver estat, també, una instància al Govern. I ja sé. Sr. Pascual, que em dirà que hauria pogut esmenar aquesta moció subsegüent. I és cert, i no ho hem fet. Tampoc no li votarem en contra del seu contingut. És una simple abstenció, perquè creim que, amb el paràgraf a del punt primer, queda coberta aquesta qüestió, i que, una volta el Govern estableixi aquests controls antidopatge, haurà de prendre, ell mateix, mesures per fer-lo efectiu. I amb aquestes mesures hi entrem les altres propostes, respecte de les quals nosaltres ens abstenem.

-Respecte de la problemàtica dels cans assilvestrats, dels cans assassins, que vostè deia, nosaltres donarem suport a les propostes que fa, encara que pensam que aquest problema no se solucionarà del tot. Miri, nosaltres estam d'acord que és molt important que s'estableixi una forma de cens, d'identificació de tots els cans ineborrable, de tal manera que aquesta no es pugui eliminar. Però tenguí en compte, Sr. Pascual, que la problemàtica dels cans assilvestrats és que, en el 90 i

tant per cent dels casos, no es troba el ca. És un ca que actua sobre els anyells, en mata una partida, fa carn i, moltes vegades, no se'l troba. Són atacs que es fan, la major part d'ells, a la nit, i aquests cans no es troben. Si es trobassin, és cert, a partir de tenir aquest *xip* -supòs que és al que vostè es vol referir-, quedaria clarament establert quin és el propietari i, apart que se sacrificués el ca -no hem d'oblidar, en aquest sentit, que un ca assilvestrat és una peça de caça i, per tant, és sacrificable amb una arma de foc, segons la llei-, una volta es trobàs, apart del sacrifici de l'animal es podria posar una sanció al propietari, que és responsable que aquest ca no causi perjudicis a un tercer, com és el cas que vostè planteja.

No només succeeix això, que els cans no són localitzats, sinó que, moltes vegades, són cans que no han estat abandonats, són cans que, simplement, estan amollats, no els tenen fermats, no els tenen en condicions que no puguin sortir, i que surten els vespres i quan -vostè ho sap perfectament- han tastat la sang són, després, irrecuperables. Són cans que continuen fent sang, necessiten continuar fent sang.

És una passa establir aquest sistema de cens, al qual la llei de protecció dels animals obliga als ajuntaments. Nosaltres pensam que la millor forma és, precisament, aquest *xip*, perquè són inesborrables i, per tant, la identificació es manté passí el que passí i, en aquest sentit, també és bo que el Govern de la Comunitat Autònoma col·labori amb els ajuntaments, i col·labori també amb les entitats supramunicipals, com són els Consells Insulars, amb la figura de la diputació que tenen, també, perquè, segons la llei de protecció dels animals, aquests també tenen responsabilitats quant al servei de recollida dels cans i a l'establiment d'aquestes caneres municipals o supramunicipals que també han de complir unes funcions.

Per tant, Sr. Pascual, a aquells dos punts no els donarem suport, ens abstenem, perquè, de la forma que vostè ho planteja, podem estar d'acord amb el fons, però -li vull repetir- nosaltres no podem estar d'acord que el Parlament insti la Federació Balear de Trot, com no hi estaríem que instàs el club esportiu del Ferreries, per exemple, que els seus jugadors tenguin bona conducta enmig del camp, perquè no tendria sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup SOCIALISTA, el Sr. Ferrà i Capllonch té la paraula.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, gràcies, Sr. President. Pràcticament, després de la intervenció del Sr. Orfila -bàsicament, coincideix totalment amb l'exposició que ha fet el Sr. Orfila-, li he de dir que aquest grup donarà suport al primer paràgraf

de la moció, encara que, a mi, particularment, m'hagués agradat més que aquí on diu: "amb aquesta finalitat, el Govern promourà la posada en marxa, en el termini màxim de tres mesos, un control de l'antidopatge en els sis hipòdroms on se celebren competicions de manera habitual i, així mateix, enguany destinarà a aquesta finalitat una quantitat no inferior a 10 milions de pessetes", en primer lloc, he de dir que, posar en marxa un sistema antidopatge al sis hipòdroms, en un termini de tres mesos, em sembla que és un període curt, crec que tres mesos, per posar un sistema antidopatge, no..., però, de totes formes, li donarem suport.

Després, no tenc massa clara la quantitat que manifesta que s'hi ha de destinar el Sr. Pascual, que és una quantitat mínima de 10 milions de pessetes. Jo no sé si se'n necessiten deu, no sé quins estudis té el Sr. Pascual per suposar que, més o menys, amb deu milions de pessetes, es pot posar en marxa un sistema antidopatge als sis hipòdroms. Jo tenc els meus dubtes, però, de totes formes, com que bàsicament hi estam d'acord, a aquest punt sí que li donarem suport.

A l'apartat b -ja ho ha dit el Sr. Orfila-, nosaltres no podem donar suport que el Parlament insti una federació, perquè clar, així com instam la Federació Balear de Trot, també podríem instar totes les altres federacions que compleixin els reglaments, en tots els esports, i ens sembla que no és oportú que el Parlament entri en aquest sistema d'instar federacions que compleixin els reglaments. Crec que hi ha altres mecanismes per fer que es compleixin els reglaments.

Al punt 2, també, pràcticament, el mateix. Crec que si es posa un control antidopatge... al punt 1 estaria bàsicament recollit el que es diu en el punt 2: "En el cas de mort d'un cavall o un altre animal com a conseqüència d'una competició, el responsable..." Qui és aquest responsable, l'hipòdrom?, qui és? No ens sembla, tampoc, massa encertada la redacció. Creim que, dins el punt 1, quedaria recollit aquest tema. Per tant, a l'apartat b i al punt 2, ens abstenem.

Al punt 3 li donarem suport, però amb una matisació. Aquí diu: "A la posada en marxa, en un termini màxim de sis mesos, d'una campanya de divulgació sobre la necessitat de fer el cens dels cans en el corresponent llibre municipal de registre..." i, després, en el punt b, "instar els ajuntaments de les Illes Balears a l'obertura i actualització del corresponent llibre de registre dels cans del municipi...". Fins aquí perfecte, però després, a l'altra apartat, referint-se als ajuntaments, posa: "...a la identificació dels cans del municipi d'acord amb l'article 14.1 de la llei de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà". Aquí hem de dir que, avui, hi ha molts ajuntaments -pràcticament tots els ajuntaments- que, amb la reestructuració veterinària, han quedat sense cap veterinari titular. Per tant, si entenem, nosaltres entenem que vol dir que és aplicar-los un xip que, en el meu punt de vista, és l'únic mètode de tenir els cans identificats a perpetuïtat, aquest xip l'haurà de posar una persona qualificada, un tècnic i, per tant, jo pens que la millor manera d'identificar aquests animals seria que ho fes un tècnic qualificat. En el moment de fer les campanyes

antiràbiques, a les clíniques veterinàries i a tots aquests llocs, seria el més adient.

Per tant, que els ajuntaments posin en marxa això, em sembla un poc exagerat. De totes formes, crec que la intenció del Sr. Pascual és bona, i va per aquest sentit, i donarem suport a aquest punt fent aquestes matisacions.

Com li he dit abans, donarem suport al primer punt, a l'apartat a; ens abstenem al b, i al 2 i als altres li donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Ferrà. Pel Grup PP-UM, el Sr. Mesquida i Galmés té la paraula.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Pascual, em sap molt de greu, però, d'entrada, li diré que el nostre grup no donarà suport a cap punt de la seva moció pels motius que ara li explicaré.

Aquesta moció té la base legal a la llei 1/92, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, i en el decret 56/94, de 13 de maig, pel que s'aprova el reglament per al desenvolupament i aplicació de la llei 1/92 de 8 d'abril.

Les dues disposicions -i faig referència al punt primer de la moció-, en el seu article 3.2, apartat g, prohibeixen taxativament el subministre de substàncies no permeses amb la finalitat d'augmentar el rendiment o la producció als animals. Fins aquí la base legal. Però el que no sembla lògic, el que semblaria més lògic des d'aquest moment seria que fos la Conselleria d'Agricultura qui disposàs d'un laboratori propi per fer aquests anàlisis. El que no em sembla lògic és que -excepte que es tractàs d'una administració molt intervencionista i amb molts de mitjans personals, que tengués molts de mitjans personal- la Conselleria sigui precisament qui hagi de controlar si els cavalls que corren a l'hipòdrom estan dopats o no.

La mateixa filosofia que vostè aplica als cavalls de tros, Sr. Pascual, la podríem aplicar a les altres competicions, com la doma, el salt i, per extensió, a les carreres de cans, o a la competició de coloms missatgers. Podríem fer control a tots els animals de la Comunitat Autònoma que participen a algun concurs o competició.

El que sembla més lògic és que sigui la federació esportiva corresponent qui fixi els controls que s'han de dur a terme a través dels seus propis veterinaris i, en cas que es demostrï que hi un error, que aquests animals estan dopats, llavors, d'acord amb la llei de disciplina

esportiva, s'incoï el corresponent expedient i la corresponent sanció.

Jo ja li vaig dir l'altra dia, Sr. Pascual, que el Consell Insular de Mallorca està treballant en aquest tema com a propietari de l'hipòdrom de Son Pardo per fer un control antidopatge. És evident que la intenció del Consell és fer-ho quan abans millor. S'han fet estudis, el Consell Insular de Mallorca té uns estudis fets que parlen de la infraestructura de les instal·lacions necessàries, de l'analítica, de la recollida de mostres. Sí, senyor. Perquè vostè aquí, supòs que d'una manera no sé si una mica inconscient o volent aplicar una data, posa tres mesos. Sr. Pascual, vostè sap que es posar en marxa un control antidopatge? Vostè sap que es necessiten laboratoris homologats? On és el laboratori homologat aquí? Sí, a Barcelona. Sí, però se'n necessiten dos, un oficial i un particular. No sé si sap vostè que es recullen tres mostres. Hi ha d'haver l'anàlisi primer, hi ha d'haver el segon i el tercer, que és el diriment. Per tant, és necessita, primer de tot, homologar uns laboratoris.

Jo no dic que no s'hagi de fer, el nostre grup no diu que no s'hagi de fer, però es necessita un temps per muntar tota la infraestructura, s'han de fer unes xerrades, unes conferències, s'ha de posar al corrent, als propietaris de cavalls, del que han de fer i s'ha de muntar la infraestructura per poder fer aquests anàlisis. Jo aquí, com a veterinaris, li podria dir la quantitat de coses que s'han de fer en aquest control antidopatge. Es recullen mostres d'orina i de sang, s'ha de determinar el *ph* i la densitat, s'han de determinar els antiinflamatoris i els esteroides, s'han de determinar les substàncies nitrogenades volàtils, s'han de determinar les (...), s'ha de fer el test de *Lisa*, genèric de barbitúrics, genèric de *benzodiace*, genèric de bronco (...), genèric de *corcosteroides*, genèric de *fenantamil*..., o sigui, jo li podria nomenar mil coses que s'han de fer i, fer totes aquestes coses no les pot fer un laboratori qualsevol. Ho ha de fer un laboratori homologat. Aquest laboratori s'ha de muntar, n'hem de tenir dos, i necessitam temps.

No passi pena, Sr. Pascual. Es farà. El Consell Insular posarà, a través de la Federació Balear de Trot, que és qui té competències en això, d'acord amb el reglament, i qui posarà en marxa aquest assumpte. Que la Federació parli amb les entitats, parli amb les institucions i que miri d'obtenir doblers per dur a terme tot això.

Quant al segon punt, o a l'altre apartat, en cas de mort d'un cavall dins l'hipòdrom, correspon també a la Federació de Trot, a través dels seus veterinaris, fer les oportunes investigacions i posar això en marxa i denunciar, si és que realment es comprova que hi ha hagut dopatge, i incoar el corresponent expedient i la sanció oportuna.

Quant al punt tercer, pel que fa referència al sistema d'identificació dels cans, Sr. Pascual, els dos únics sistemes recomanats per identificació permanent dels petits animals són el tatuatge i l'aplicació d'emissors electrònics de tamany

molt petit, sistema RFID (radio freqüència identificació), més coneguts com a *microxips*.

El tatuatge està en observació a diversos països, però sembla que té complicacions, sembla que té problemes, i molts països el rebutgen. Sembla que, quant a la identificació millor, la més convenient, és la RFID, que és la radio freqüència identificació que ja li he dit, que és el sistema que s'ha d'utilitzar en el futur.

La comissió ISO, *International Organisation for Standardization* disposa, fins dia 31 de desembre de l'any 1996, per fixar les característiques que han de reunir aquests sistemes, que ha de reunir, per tant, el *microxip*. Hi estat publicada una norma, ISO disposició 11.784, que no afecta als animals de companyia, i existeix un esborrany de la ISO disposició 11.785. Esperam que, per tant, per l'interès que té aquest comissió, que es prengui una decisió abans de finalitzar l'any 1996. Seria molt arriscat que el Govern de la Comunitat Autònoma, en aquest moment, prengués una determinació quant a la identificació, i obligàs a uns particulars a fer una cosa determinada que, llavors, s'hagués de rectificar o modificar.

Quant a la posada en marxa, en el termini màxim de sis mesos, d'una campanya de divulgació, jo li volia dir, Sr. Pascual, que la posada en marxa d'aquesta campanya per fer el cens dels cans no sembla procedent després d'haver-se publicat, per part del Govern, el reglament que desenvolupa la llei. En tot cas, s'haurà d'exigir als ajuntaments que compleixin amb la seva comesa (articles 24, 25, 26 i 82 del reglament decret 56/1994).

Quant al darrer punt, ja li vaig dir a la interpel·lació, que els ajuntaments tenien l'obligació de tenir els cans censats, que un temps els hi tenien, no era la Conselleria d'Agricultura qui ho ordenava, era la de Sanitat, però estaven censats. Per tant, l'únic que podem fer, quant al darrer punt, l'únic que sembla lògic és recordar als ajuntaments l'obligació que tenen en aquest sentit.

Per tant, pel que li acab de dir, no donarem suport a cap dels punts de la moció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Per què he posat 10 milions de pessetes i no una altra xifra? En primer lloc, vull dir que hem fet càlculs amb gent del món del trot. L'any 1993 i l'any 94 hi ha hagut 1.961 carreres, 283 competicions a les Illes Balears, i nosaltres pensam que no és necessari que es faci un control a totes les carreres, bastà a algunes, en uns casos -evidentment això

ho ha
discip
gus
impo
despi
desig
sosp
la m
pens

P
dre i
trols
de t
tes.
una

J
inst
cor
cep
que
ver
mo

doi
que
dis

dit

er
i n
ò-
ha
de
pr
cc
de

pe
Sr
d'
hi
di

e-
v-
e-
e

ho ha de dir la Federació de Trot, a més, el reglament de disciplina ja ho diu-, però no importa a totes. Basta en alguns casos. Evidentment, hi ha carreres que són les més importants, a les quals hi ha els premis més importants. I després s'han de fer a alguna altra, per sorteig, o bé per designació del comissari, en la meua opinió, si hi ha una sospita que un determinat cavall, per les característiques, per la manera que es mou, perquè sua o pel que sigui, pot fer pensar que està dopat.

Però, si agaféssim les 1.961 carreres, ens donaria de l'ordre de 17 milions de pessetes. He dit que, amb menys controls, és suficient. Hi ha unes despeses de posada en marxa de tot això, i, per això, hem dit aquests 10 milions de pessetes, com una obra de magnitud, que és posar en marxa, per una banda i després fer aquest control estadístic.

Jo no tenc cap inconvenient que, en lloc de dir, quan instam la Federació Balear, que instam el Govern que faci complir el reglament. No hi tenc cap inconvenient. Si s'accepta, es podria canviar. En qualsevol cas, jo vull recordar que els reglaments de les federacions són aprovats pel Govern. Per tant, hi ha una responsabilitat del Govern en el moment que aprova un reglament.

Respecte del punt número 2, una cosa és el control antidopatge i l'altra és el que jo he dit, perquè no és necessari que una cosa coincideixi amb l'altra. Jo crec que són coses distintes.

Respecte del darrer punt, no faré comentaris, perquè han dit que votaran a favor i ja està.

Respecte del Sr. Mesquida, voldria començar dient que crec que s'ha equivocat de disc. Crec que duia la llició apresa i no ha escoltat què he dit ni ha llegit bé el que diu la moció. A la moció no hi ha cap punt que digui que el Govern hagi de controlar i fer, no ho diu a cap punt. El Govern ha de fomentar, que no és el mateix. No ho diu. El Govern promourà la posada en marxa, no diu que hagi de fer el control, és la Federació que ha de fer el control. Evidentment, és la Federació. El que ha de fer el Govern és posar-hi doblers, i obliga que la Federació ho faci. Per tant, Sr. Mesquida, vagi alerta amb el que diu, en el sentit que s'ha d'ajustar al que diu la moció i al que jo he dit. El Govern no ha de controlar res, el Govern ha de fomentar i ha de posar doblers.

Però vostès no volen posar doblers, vostès no volen que es faci. I el Consell Insular ja té prou feina, flac favor li fa vostè, al Consell Insular, quan diu que aquest ha d'assumir el control antidopatge d'un dels sis hipòdroms. S'ha de posar en marxa el Consell Insular.

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci als diputats, per favor.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

El Govern rentar-se les mans, ni un duro. Això és el que volen. Descarnadament això és el que volen, no posar-hi ni un duro. I ja està, i punt. La resta són excuses de mal pagador.

Al Consell Insular li costa molts doblers l'hipòdrom de Son Pardo. En té més que suficient, amb un pressupost molt més petit que el que té el Govern. I el Consell Insular ha fet coses, pel trot. El Govern no ha fet res, absolutament res. Per tant, que faci això. Això és la base sobre la qual s'ha de fonamentar una competició d'un esport que és l'esport nacional que tenim aquí, que ha d'augmentar els seus ingressos. I augmentarien els seus ingressos i augmentarien els ingressos del sector agrícola, perquè tot el que mengen els cavalls, sigui el que sigui, evidentment, surt del sector agrícola.

Respecte dels tres mesos, negociable, totalment negociable. Si em diu que en vol sis, posarem sis. Arribarem a una transacció, no passi pena per això.

Laboratoris. A Barcelona n'hi ha un, de laboratori. Tota aquesta tirallonga que m'ha dit de coses que s'han de mirar, ja la coneixen en el laboratori. Ja la coneixen, no hem de fer cap experiment. A tots els països d'Europa, absolutament a tots, n'hi ha, de control antidopatge. No hem d'inventar res, només hem de copiar el que fan en els altres llocs. No hem de fer res. Vull dir que, per tant, a Barcelona n'hi ha un. I en trobarem més, a Madrid n'hi ha un altre. I que se'n posi un en marxa aquí, que es posi. En lloc de tres mesos, sis. Jo els ho accepto.

Xerrades i conferències. Evidentment, se n'han de fer. Però, si no en tres, en sis se'n poden fer, de xerrades.

Respecte de la mort dels cavalls...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Una cosa és la Federació que ha de fer el control antidopatge, des del punt de vista disciplinari, i l'altra és la llei de protecció dels animals, amb la qual la Federació no hi té res a veure. No té absolutament res a veure amb la llei de protecció dels animals. Això ho ha de fer el Govern. Vostès no ho volen.

Respecte de l'altra llició que ens ha donat, de tatuatge i *microxips*, molt bé. Per què aproven la llei? Per què varen aprovar aquesta llei l'any 1992 sí, fins a finals de 1996 o principis del 1997 no podem fer res? Per què varen dir que sí? La llei, a l'article 14, diu que els posseïdors de cans s'han de fer el cens. Diu: "L'animal,

durà, necessàriament, la seva identificació censal de forma permanent". Obligació des de dia 14 de maig de 1992. I vostè ens diu que fins el 97.

Jo crec que tot això, francament, és impresentable, perquè vostès estan dient que el Govern no vol complir la llei, que no s'ha de complir la llei. Crec que això és impresentable, que no es vulgui complir la llei que aprova aquest propi Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Altres grups que vulguin intervenir en contrarèplica? Sí, Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. He d'entendre que, segons la intervenció del Sr. Pascual, s'acceptaria la proposta de correcció que li hem fet, de l'apartat b del punt 1 i el punt 2. En qualsevol cas, la nostra proposta seria que l'apartat b digués: "Insta el Govern a vetllar pel compliment del reglament disciplinari de la Federació Balear" i la continuació després.

I el punt 2 podria ser un apartat c, on quedàs clar que insta també el Govern "a prendre les mesures per tal que, en cas de mort d'un cavall o d'un altre animal" i continuaria igual. D'acord?

EL SR. PRESIDENT:

Faci arribar, Sr. Orfila, en qualsevol cas, el punt c a aquesta Mesa. Del punt b n'hem pres nota.

Sr. Ferrà, té la paraula.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, Sr. President. En el mateix sentit, fent aquestes modificacions, el Grup Socialista també estaria d'acord amb aquestes modificacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà, Sr. Mesquida, el seu torn de contrarèplica.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Miri, Sr. Pascual, vostè m'ha dit que jo, tal vegada, no sé llegir o no sé entendre. Vostè no sap escoltar, no sé si hauria d'anar a l'otorino, perquè jo no he dit que ho hagués de pagar el Consell. Jo he dit que la Federació parli amb les institucions, institucions, plural, cosa que vol dir Govern, Consell i si n'hi ha d'altres també.

Llavors, una altra cosa, és molt difícil que el Govern insti la Federació Balear de Trot, perquè no sé si vostè sap que

la Federació Balear de Trot, a Espanya, no està reconeguda. Només està reconeguda a nivell d'Europa. Per tant, hauríem de parlar del Tractat de Maastricht, on, es posassin d'acord els dos, per reconèixer la Federació, perquè, a Espanya, la Federació Balear de Trot no està reconeguda. Li dic perquè és difícil instar a una cosa que no està reconeguda.

Segon, vostè diu que el Govern no dóna cap dobler. Avui hi ha hagut una reunió a la Conselleria d'Agricultura, i s'ha subvencionat per millora genèrica als cavalls. El Govern dóna doblers als cavalls. Res més. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Jo, en primer lloc, vull demanar si cap grup no s'oposa que es modifiqui el text de la moció en relació al que ha indicat el Sr. Orfila.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

El nostre grup s'hi oposa.

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Doncs, en aquest cas, se sotmet a votació el text de la moció tal com ve redactada.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. En aquest cas, nosaltres demanarem que l'apartat...

EL SR. PRESIDENT:

Ho tenc previst, Sr. Orfila. Votarem per separat.

Passam, doncs, a votar, en primer lloc, el punt primer paràgraf a.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

27 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el paràgraf a del punt primer del text de la moció.

Passam ara a la votació del paràgraf b del punt primer del text de la moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 vots a favor, 29 en contra, 23 abstencions. Perdó, 28 en contra, 23 abstencions. En conseqüència, queda rebutjat el paràgraf b de l'apartat primer.

Passam ara a la votació de l'apartat segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 vots a favor, 28 en contra, 23 abstencions. Queda rebutjat l'apartat segon.

Passam ara a la votació de l'apartat tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Tornarem a repetir la votació de l'apartat tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

27 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el paràgraf tercer.

III.2) Moció RGE núm. 875/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a gestió de residus no inclosos en els plans de residus sòlids urbans, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 3/95.

Passam a la segona moció, que és la 875, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a gestió de residus no inclosos en el pla de residus sòlids urbans. Aquesta moció ve derivada del debat de la interpel·lació 395. Vull fer l'observació que s'ha presentat una esmena, per part del mateix grup proponent, esmena que ve adreçada a l'escrit 974. Jo, en aquest cas, fent ús de l'article corresponent del reglament, en aquest cas el 165.4, entenc que el grup proponent, el que pot fer és modificar la proposta en el moment que la planteja i no presentar una esmena, directament, a la proposta feta per ell. En aquest cas, la moció té la mateixa tramitació que una proposició no de llei, amb la qual cosa deman al portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA que faci introducció, al llarg de la seva intervenció, de les propostes de modificació. Té la paraula, pel grup proponent de la moció, el diputat Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La moció que presentam avui, producte de la interpel·lació d'ara fa quinze dies sobre residus no inclosos en el pla de residus sòlids urbans, té, bàsicament, dues finalitats. En primer lloc, desaprovar la deixadesa del Govern de la Comunitat Autònoma en un tema tan important com és l'elaboració dels plans específics pels residus exclosos dels plans directores avui en vigor. Per altra banda, instar, una vegada més, el Govern que planifiqui, legisli i, en definitiva, actuï en relació a aquest residus.

Quant a la deixadesa del Govern, ja en parlarem a la interpel·lació, i és perfectament constatable. Basta seguir el fil d'aquest tema des de l'any 1989 fins avui i veure com res no ha fet el Govern quant als plans específics per regular la gestió dels residus exclosos dels plans directores per la gestió dels residus sòlids urbans, cosa que manaven. L'any 1989, els criteris generals aprovats pel Parlament, criteris que varen ser aprovats per unanimitat de tots els grups.

El Govern tampoc no ha donat compliment a la proposició no de llei que l'any 1991 va ser aprovada, també per unanimitat de tots els grups de la Cambra, sobre elaboració de criteris generals per fer tot un pla director sobre deixalles i tota una sèrie de residus.

No s'ha donat compliment a aquesta iniciativa, ni tan sols després d'haver exigít aquest compliment al Govern, i haver-se compromès, el Conseller de torn, a dur aquests criteris en un termini de 4 o 5 mesos al Parlament.

Per tant, aquests fets constaten clarament dues coses: la preocupació del Parlament per aquesta matèria, i la falta de preocupació del Govern per un tema tan important, així com el poc cas que el Govern ha fet, en aquest tema, del Parlament.

Preocupació del Parlament perquè, des de fa mitja dotzena d'anys, per unanimitat de tots els grups, ve demostrant la seva sensibilitat sobre aquest tema tal i com hem explicat. Despreocupació del Govern perquè, tal i com hem explicat, durant una legislatura i mitja no ha donat ni una passa per fer efectiu el que tot el Parlament li ha demanat reiterada i insistentment.

Si per a nosaltres ja és greu constatar la poca importància que, per al Govern de la Comunitat Autònoma tenen les sol·licituds que li ha fet, en aquesta qüestió, el Parlament, en aquest cas, creim que és doblement greu, donat que la sol·licitud de la Cambra es refereix a un tema que no podem catalogar de menor. No és un tema menor regular la gestió dels residus exclosos dels plans directores en vigor. No és un tema menor perquè la manca de control d'aquests residus, d'aquests objectes i substàncies -molts d'aquests poden estar catalogats de

perillosos- que poden produir efectes perjudicials en la salut de les persones, en el medi ambient i, fins i tot, en la nostra principal font d'ingressos, que és la indústria turística. Per tant, és un tema d'importància i hauria de merèixer una atenció prioritària.

És per tots aquests motius que creim oportú i necessari que el Parlament digui clarament al Govern d'aquesta Comunitat que desaprova la seva manca d'actuació en una matèria bàsica, com és la regulació i planificació dels residus als quals avui ens referim.

Creim que això és necessari, perquè és una manera més, una ocasió més perquè aquesta Cambra expressi la seva sensibilitat en relació a aquesta qüestió. Sensibilitat per evitar un descontrol sobre els residus hospitalaris, sobre deixalles diverses, sobre abocament de residus de demolicions d'obres, abocament d'olis i de tantes altres substàncies i objectes que, en un gran percentatge, no controlam i que, en certs casos, no controlam gens. Aquest Parlament ha dit, ha manifestat en diverses ocasions, que vol que es controlin, que vol solucions.

Per altra banda, del debat de la interpel·lació, poguérem treure en clar que el Conseller té un projecte de llei sobre residus. Té un projecte però no té temps per tramitar-lo. No té temps perquè l'ha deixat perdre. Hem deixat perdre, en aquesta qüestió, tota aquesta legislatura.

De totes formes, vull repetir el que ja vaig dir que, en segons quines lleis -aquelles que interessin al Govern-, el Govern és ben falaguer i, en poc temps, s'arregla. Aquesta no mereix aquest tipus d'interès i, per tant, sembla que haurà de fer coa.

De totes formes, a pesar que sabem que, efectivament, no hi ha temps per tramitar i aprovar la llei de residus en el que resta de legislatura, tampoc no és menys veritat que aquest Govern de la Comunitat Autònoma podria fer una demostració de bona voluntat, de mínima preocupació per aquesta qüestió i demanar per comparèixer i explicar aquest projecte, donar les idees bàsiques, els principis que la fonamenten, l'àmbit de regulació, en definitiva, donar una mostra que no es tracta d'una excusa més per endarrerir una matèria, matèria que tots estam interessats de regular. A pesar que les eleccions són prop, no crec que hi hagi cap grup parlamentari que no es negui a començar a consensuar una llei com aquesta.

El tercer punt és una cridada més que el Govern planifiqui, creï els marcs adequats per regular la qüestió dels residus exclosos dels plans directors en vigor. Ja ho dèiem a la interpel·lació i ho tornarem a dir avui: en aquest tema no podem anar a cop de voluntarisme, no podem improvisar, hem de planificar les accions, hem de planificar les actuacions, hem de conèixer, amb dades fiables, la quantitat de residus que produïm -d'olis, hospitalaris, escombraries d'obres, restes d'escorxadors, etc.-, hem de conèixer les característiques d'aquests residus, grau de perillositat, efectes que

poden tenir. Hem de saber quin percentatge de residus es tracten actualment i com es tracten, i què passa amb la resta, on van. Per això, hem de fer inventaris de residus que serveixin per elaborar planificacions, que serveixin per poder-los gestionar millor.

Per fer tot això, ja hi ha criteris europeus, referències que es poden tenir en compte. En el mes de desembre de l'any 1994, el Consell de Ministres de Medi Ambient va aprovar una llista de residus perillosos, llista on es fixen els paràmetres per establir la perillositat de cada residu.

Per altra banda, la Unió Europea, a través de la directiva 91/689, relativa també a residus perillosos, estableix també l'obligació que tenen les autoritats competents de formular plans de gestió, plans de gestió necessaris per facilitar el compliment de les lleis, per fomentar la creació de gestors autoritzats de residus, per facilitar les inversions per als tractaments que eruegem prioritaris, fixant quins volem que siguin els prioritaris, per millorar i controlar, en definitiva, tota la gestió d'aquests residus, empenent campanyes de sensibilització, acords amb empresaris per prevenir i reduir, en origen, la producció d'aquests residus, així com també per donar importància prioritària a la recollida selectiva i al reciclatge. Accions i tractament aquests que són els més respectuosos amb el nostre territori, amb els nostres recursos naturals, en definitiva, amb el nostre acord. Esperant, això sí, que no ens passi com amb els plans per als residus sòlids urbans, on la prioritat que fixava el Parlament en els criteris que va aprovar es va convertir, en aquests plans, en una simple recomanació.

El pla de gestió al qual ens referíem també hauran d'exigir responsabilitat als productors i gestors, aplicant una inspecció i control estricte de les seves activitats.

En definitiva, aquesta moció, pens, respon a una problemàtica real, a una sensibilitat generalitzada de la nostra gent, a una qüestió d'importància per al benestar de tots.

En relació a les modificacions que volíem fer de la proposta de moció que hem presentat, modificacions que, bàsicament, són per solucionar una sèrie d'errades, serien són les següents: al final del punt 1, s'hi afegiria "urbans". El punt 2 quedaria redactat de la següent forma: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a presentar immediatament, davant la Cambra, el projecte de llei de residus que té redactat", i s'eliminarà tota la resta. En el punt 3, s'afegiria, després "d'inventaris de residus" la frase "per la gestió de la totalitat dels residus exclosos dels plans directors sectorials per la gestió dels residus sòlids urbans". La resta quedaria igual, a excepció que l'apartat b, en lloc de "productes" vol dir "productors". Això és tot.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Altres grups que vulguin intervenir? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En relació a aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que està dividida en tres punts, la veritat és que jo, una de les coses que he vist en el document que tenim aquí -el document que se'ns ha donat no té data d'entrada-, i no obstant això, el document està signat dia 17 de febrer de 1995, cosa que vol dir que aquesta és una moció de recent elaboració. És una moció que s'ha fet recentment. Per tant, una de les coses que s'observa en aquesta moció -que, evidentment, és subseqüent de la interpel·lació que hi va haver en el seu moment-, aquesta moció, en la seva redacció, està bastant poc ben expressat els diferents termes del que vol dir cadascun dels punts, i això ha donat com a conseqüència, que, deu dies després, s'hagin hagut de fer, per part del propi Grup Parlamentari Socialista, una sèrie d'esmenes, o una sèrie de correccions a la pròpia moció, que havia estat presentada en el seu moment, que han clarificat algunes qüestions de caràcter semàntic però no el que és el fons de la moció en sí.

Per tant, jo crec que seria necessari que el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, a la següent intervenció, fes un major esment, exactament, als plans específics per gestionar tots els residus sòlids, una enumeració exhaustiva de quins són aquests residus, quina és la proposta que es fa, en quina línia haurien d'anar aquests plans específics, etc.

Per una altra banda, es parla aquí que hi ha aquest projecte de llei que té redactat, supòs, el Govern, i es diu que s'hauria de presentar davant la Cambra. I s'insta que es faci de la forma més urgent, o de forma immediata, es parla aquí que es faci de forma immediata aquest projecte de llei. La veritat és pot ser que vostès hagin tengut accés a aquest projecte de llei,

(Remor de veus).

ho va dir el Conseller, jo no el vaig escoltar. Si va dir que ho tenen elaborat, supòs que, en un termini relativament breu, quan està redactat un projecte de llei, el Govern no redacta un projecte de llei per tenir-lo guardat dins el calaix, sinó que el presentaran d'una forma ràpida. Possiblement, supòs que el que volen dir vostès és que el presentin abans que acabi aquesta legislatura, perquè pugui ser aprovat tot d'una, cosa realment difícil, només en un mes que queda d'activitat parlamentària i amb una sèrie de lleis que, en aquest moment, estan en marxa.

Per tant, els punts primer i segon, crec que, com a mínim, a nivell d'intervenció, s'haurien de clarificar més per decidir el vot definitiu.

Pel que respecte al punt tercer, dir-los que sí, que no hi ha cap inconvenient en votar-lo a favor. Crec que les propostes que aquí es fan, de posar en funcionament aquests plans de gestió i els inventaris de residus -jo no acab d'entendre molt bé què vol dir posar en funcionament un inventari, però supòs que és un tema que va vinculat als plans de gestió, aquests inventaris de residus, però posar en funcionament un inventari no és una cosa que tenguí massa sentit, almanco com està formulat. Però, quant que es faci una prevenció -supòs que d'aquests residus que són tòxics i perillosos-, que es faci una prevenció prèvia i una reducció en origen, en això, crec que és tremendament positiu que el Parlament es pronuncii.

Per una altra banda, que la responsabilitat dels productors i els gestors d'aquests residus perillosos, o sigui, que hi hagi aquesta responsabilitat, i, evidentment, aquesta impliqui que darrera aquestes actuacions i de la manipulació d'aquests productes, per part d'aquests gestors, vengui avalada per una responsabilitat civil, mitjançant les corresponents assegurances, etc. em sembla perfectament positiu, que això sigui així.

Per una altra banda, es parla de la prioritat del reciclatge i la recuperació respecte d'altres tractaments. Totalment d'acord que no sols es parli del reciclatge i recuperació sinó, fins i tot, de reutilització d'aquests residus amb altres sistemes que hi pot haver, en aquests moments, en funcionament; o alternatius, fins i tot, al tema de la incineració -que és un tema que, bé, jo sempre vaig ser i som un defensor de la incineració, tal com es va discutir en el seu moment-, però quan es parla de reciclatge i recuperació s'hauria de parlar també de reutilització d'aquests residus amb altres sistemes nous que hi ha en aquests moments en marxa i que, tècnica-ment, són perfectament viables per posar-los en funcionament.

No obstant això, s'ha de dir que aquesta moció, sobretot en aquest apartat tercer, està molt bé, però que no deixar de ser un desitj, una expressió d'un desitj, però, precisament, en el punt tercer, on és possible, amb més rapidesa, que moltes d'aquestes coses es duguin endavant, precisament aquí es nota a faltar que no hi hagi, ni tan sols, un immediatament o no es proposi una data, que podria ser tres mesos, sis mesos o un any. No hi ha, tan sols, això, i crec que aquí sí que seria necessari que s'hagués fixat algun tipus d'imminència o de data perquè es posin en funcionament aquestes propostes que es fan en els apartats a, b i c. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Per part del PSM i EEM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Antich, nosaltres li volen avançar el suport que donarem a la seva moció. Entenem que aquestes esmenes que han presentat a darrera hora han estat, simplement, per corregir un defecte de redacció, i perquè quedin més clares les propostes. Per tant, en el fons creim que no hi ha cap diferència respecte de la moció presentada inicialment. Per tant, tampoc no hi ha diferència en la nostra postura.

Veim que el punt primer pretén cridar l'atenció i pegar una estirada d'orelles al Govern perquè s'ha torbat i s'està torbant moltíssim en la redacció dels plans de residus. Nosaltres hem dit en diferents ocasions, i hem coincidit amb vostès, que la planificació a llarg termini no és una de les especialitats del Govern. Li fa peresa, i sembla que, quan planifica, no li acaba de sortir massa bé.

Nosaltres reclamam que aquesta planificació es faci, perquè el problema dels residus és un problema suficientment important i greu perquè es prenguin les mesures pertinent. Veim que, en el punt 2, vostès demanem que el Conseller presenti la llei. Nosaltres hi estariem d'acord. Sabem que és, pràcticament, impossible que la tramitació es pugui dur a terme, però ens agradaria veure-la, encara que només sigui per curiositat. Sabem que no es podrà dur a terme la seva aprovació definitiva, perquè no hi ha temps, perquè el període parlamentari s'està acabant, però fins i tot, nosaltres estam d'acord que el Govern presenti, d'una vegada, la feina que té feta i així podríem conèixer-ne les intencions.

En referència al punt 3, vostès demanen que es posin en funcionament els plans de gestió i els inventaris. Tal vegada, podria ser que estàs millor dir primer que es facin els inventaris, i llavors, amb posterioritat, els plans de gestió. De totes maneres, entenem la intenció i, naturalment, estam d'acord que s'han de reduir els residus, ja des d'origen. Però, per dur a terme aquests plans de gestió, i per conscienciar tota la població en general, s'han d'implicar els ajuntaments, i s'han d'implicar productors i consumidors. No es pot fer una feina en solitari, sinó que ha d'anar coordinada des de tots els sectors de la societat. Si no es fa una prevenció i una reducció en origen, i si no es responsabilitza els productors i consumidors, difícilment es podrà fer una recuperació adequada de tots els residus.

Nosaltres, li repetesc, estam d'acord amb els tres punts de la moció, i ens hagués agradat que això s'hagués duit fa un any o, almanco, en el passat període de sessions, perquè així, tal vegada, haguéssim pogut veure la llei acabada i en la tramitació conclosa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Verger.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, es presenta una moció d'un tema que és motiu de discussió amb certa freqüència en aquest Parlament i que, lògicament, és un motiu de discussió, també, a molts altres fòrums, per la seva situació i per la complexitat del tema.

En el primer punt, que diu "El Parlament de les Illes Balears constata i desaprova que el Govern de la Comunitat no hagi elaborat" etc. etc., jo vull recordar que, en altres ocasions, vàrem manifestar que el Govern tenia intenció d'elaborar aquests plans, però, en certa manera, volia conèixer quin seria el pla nacional de residus que el Govern central està elaborant. Bé, afortunadament, segons m'han dit avui, segons m'ha constatat la Conselleria, dia 17 de febrer de 1995, o sigui, fa pocs dies, aquest pla nacional de residus ha estat aprovat pel Govern de la nostra nació, i, en conseqüència, jo crec que tenim allò que, en certa manera, volíem reconèixer com a referència per tot el complex món que suposa aquesta gestió de residus sòlids. Torn a repetir: això era una de les manifestacions que vàrem fer, aquí, en el Parlament, per no haver elaborat aquests plans específics.

Tenim poques excuses ja, una vegada que el Govern central ha elaborat aquest pla nacional de residus i, lògicament, s'haurà de fer.

El segon punt de la moció, bé, ho han dit vostès. No hi ha temps per tramitar la llei, ni tan sols entre que l'aprova el Consell de Govern, el remet aquí, i el discutim, ni hi ha temps de discutir-lo ni d'aprovar-lo. No hi ha cap inconvenient que, el que és, en aquests moments, la feina feta per la Conselleria, es pugui enviar als grups, perquè altra cosa no es pot fer. Si hem d'enviar una llei que no té temps per discutir-se, no crec que valgui la pena entrar en aquesta dinàmica. No obstant això, el Conseller m'ha dit que no té cap inconvenient en enviar el que és un avantprojecte de llei, per cobrir les curiositats que algun diputat té o, realment, per començar a aprofundir i estudiar aquesta problemàtica, que pot ser interessant, sobre un nivell d'un avantprojecte. Tots els grups tendran una documentació que després, la propera legislatura, podrà servir per aprovar aquest interessant projecte de llei. Perquè, a més, també hem de recordar que, en el cas que una llei no s'hagi aprovat abans de les eleccions, decau, i la tramitació ha de tornar a començar de nou. En conseqüència, crec que no ve al cas, avui per avui, dir que el Govern envii immediatament, davant aquesta Cambra, el projecte de llei que ja té redactat. No obstant això, torn a repetir que no

hi ha cap inconvenient que s'envii l'avantprojecte de llei, perquè vostès el coneguin i tots els grups el coneguin.

En el tercer punt, també direm que sí, perquè tant el que és prevenció i (...) en origen, responsabilitat dels productors i gestors dels residus perillosos, prioritats de reciclatge i recuperació respecte d'altres tractament, sobre un pla de gestió i inventaris, crec que tots hi podem estar d'acord. En conseqüència, al tercer punt de la moció el nostre grup li dirà que sí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, donar les gràcies al Grup Parlamentari del PSM i EEM, pel seu suport als punts de la moció, així com també als portaveus dels altres grups pels punts als quals donen suport.

Quant al Sr. Peralta, dir-li, quant als plans específics, ja se'n va parlar -perquè jo no hi era- en el moment que s'aprovaren els criteris generals en aquest Parlament, per a l'elaboració dels plans directors sectorials per a la gestió dels residus sòlids urbans. Ja es va parlar quins eren els residus que quedaven exclosos, que estaven en relació amb la llei 42/75, de residus sòlids urbans.

De totes formes, en aquesta Comunitat, haurem de gestionar tots els residus exclosos. La totalitat dels residus exclosos, tots els que ens puguin crear problemes i siguin de la nostra incumbència, de la nostra competència.

Quant al projecte de llei, nosaltres tampoc no l'hem vist. I per això hem vingut aquí, i demanam que se'ns dugui. De totes formes, fa sis anys, des de l'any 1989, que s'aprovaren els criteris, estam tractant aquest tema i, per tant, duim sis anys esperant aquest tema.

Se'm demana que clarifiqui més els punts número 1 i 2. Jo crec que el punt número 1 està ben clar. Demanam que es recriimini, de qualque manera, al Govern la manca d'actuació en aquests temes. Hem dit que, des de l'any 1989, el Parlament fa recomanacions al Govern perquè reguli aquesta qüestió. El Govern no la regula i, per tant, sembla lògic que el Parlament, davant que el Govern no l'escolti, faci algun tipus de manifestació i, com a mínim, li faci arribar aquesta queixa.

Quant al portaveu del PP, li vull dir que ell m'ha dit que, en principi, no s'havien posat en marxa aquests plans específics perquè, de qualque manera, s'estava esperant el pla de gestió nacional. Aquesta no va ser, exactament, la mateixa excusa que, l'any 1993, i també en relació a una moció pareguda, va posar el portaveu d'aquell moment del Grup PP-UM, que era exactament el mateix que avui, en relació que,

en aquell moment, va dir que s'esperava una llei bàsica nacional, però que si aquesta llei bàsica nacional no sortia dins el primer trimestre de l'any 1994, va dir el portaveu del PP en aquell moment, que ells mateixos instarien el Govern perquè es fessin tots els plans específics que demanava la moció que es va presentar l'any 1993, plans específics que es referien, bàsicament, als residus als quals avui ens referim i a les deixalles a les quals ens referim.

Quant al punt número 2, efectivament, jo també ho he dit, no hi ha temps. Per qualque cosa començarem si ens envien, als diferents grups, aquest projecte de llei, perquè el puguem examinar, i perquè puguem saber quina és la idea del Govern quant a aquest projecte de llei. De totes formes, nosaltres no entenem massa perquè aquest projecte, si realment es tenia, no s'ha presentat abans. No es tracta que l'oposició tenguí una certa curiositat per veure quin és el projecte de llei del Govern. Es tracta que tenim la voluntat, volem que aquesta matèria, que aquesta problemàtica, tenguí una solució, i no ho volem avui, ho volem des de 1989 quan, de qualque manera, va començar tota aquesta discussió.

En definitiva, nosaltres creim que aquesta moció fa referència a una problemàtica real, fa referència a tota una sèrie de substàncies i objectes que, com deia ja en el moment d'explicar-la, poden afectar coses tan importants com la salut i el medi ambient. Tota una sèrie de substàncies, per tant, que és ben necessari tenir ben controlades. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Hi ha intervencions en contrarèplica? No hi ha intervencions en contrarèplica. En conseqüència passarem a la votació. Entenc que el text de la moció queda modificat, si cap grup no s'hi oposa, en funció de les modificacions fetes pel proponent. Hi ha petició de votació conjunta o es pot votar per separat?

EL SR. PERALTA I APARICIO:

No, petició de votació per separat dels punts 1 i 2 per una banda i del punt 3 per una altra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Passarem, doncs, a votar, en primer lloc, els punts primer i segon.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

23 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció. En conseqüència, queden rebutjats els punts primer i segon.

Passam a la votació del punt tercer.

Vots a favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovat per unanimitat el punt tercer.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 411/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a modificació de la Llei 3/1990, de 31 de maig, que crea i regula el Pla de modernització d'allotjaments turístics existents a les Illes Balears, per tal de resoldre les llacunes a l'hora de la reobertura d'establiments tancats.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei 411, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a modificació de la llei 3/1990, de 31 de maig, que crea i regula el pla de modernització d'allotjaments turístics existents a les Illes Balears per tal de resoldre les llacunes a l'hora de la reobertura d'establiments tancats.

Passam, en primer lloc, a les intervencions en favor de la proposta. Pel grup proponent, té la paraula el Sr. Pallicer.

Sr. Moll, pot llegir, per favor, el text articulat?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

"Article primer: Tots els establiments hotelers i extrahotelers que hagin estat més d'un any tancats de baixa provisional o definitiva, hauran d'obtenir i/o confirmar si és el cas de tornar a obrir, i una vegada fetes les reformes necessàries i superada la inspecció tècnica, la qualificació d'"Hotel Modernitzat" o "Apartaments Modernitzats".

Article segon. Els requisits de l'article anterior són exigibles tant als establiments que estan en situació de baixa definitiva, com a aquells en baixa provisional o qualsevol altra."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Sr. Pallicer, té la paraula.

EL SR. PALLICER I PUJOL.:

Moltes gràcies. Miri, abans de començar, li volia fer notar que hi hagut un error en la transcripció de l'article primer, on es repeteix en el primer i segon "baixa provisional o definitiva". Per tant, en el primer article s'hauria d'eliminar la baixa provisional o definitiva, que quedaria inclòs dins el segon.

Presentam avui aquesta presa en consideració de proposició de llei per una qüestió que s'ha produït aquest estiu passat, a la nostra Comunitat Autònoma. Hi ha hagut un cas clar d'una pressió de la demanda turística, motivada per unes circumstàncies del mercat, que ja varen fer veure, a principis de l'exercici del 94, que hi hauria, en principi, fins i tot, tal vegada, problemes d'*overbooking*, i que això significava, evidentment, que moltíssims dels *tour operators* i moltíssims dels empresaris turístics que havien fet una sobre contractació, si no havien pogut negociar i renegociar els (...) amb els *tour operators* es veïen obligats a cercar alternatives per allotjar els clients que, possiblement, vendrien al llarg de l'estiu.

Això és una qüestió que vàrem detectar i, a principis de febrer, ja vàrem manifestar a la Conselleria de Turisme aquesta possibilitat perquè s'hi tengués esment i es fessin les actuacions i les expansions corresponents.

Ara més o manco fa un any, el 5 o el 6 o el 7 de març, a la fira ITB de Berlín, a una recepció que va donar la Conselleria de Turisme, la qual estava encapçalada pel propi President de la Comunitat, a una recepció que es va donar als *tour operators* i als convidats de la fira, a tots ens va alegrar molt sentir el nostre President quan, dins el seu discurs, va dir clarament que, per mantenir la qualitat turística, la política que segueix la Comunitat Autònoma com a única vàlida, no deixaria obrir cap establiment obsolet. Ho va dir davant el Ministre de Turisme, Gómez Navarro, i davant el Secretari d'Estat, i també davant la flor i nata, crec, del turisme balear. Això, a tots -i aquí crec que hi ha gent que hi era, ho vàrem comentar- ens va alegrar molt.

Després d'un cert temps, el mateix Conseller va incidir, en manifestacions a la premsa, als mitjans de comunicació, en la mateixa política, no deixar, amb tota fermesa, obrir establiments hotelers obsolets.

El que va ocórrer és que, a segons quin tipus d'establiments, hi va haver un canvi de discurs motivats per uns problemes que hi va haver quant a baixa provisional i baixa definitiva que varen fer canviar un poc els discurs i, fins i tot, alguns d'ells varen poder obrir.

Però no em referesc a aquests, just. Em referesc que moltíssims llits al llarg de l'estiu del 94, d'establiments obsolets, moltíssimes places varen ser obertes, i obertes tots podem pensar de quina manera. A mi em varen informar, quan ja era tard, quan era ja un fet consumat, d'establiments oberts que no tenien les més mínimes condicions, a Santa Ponça, a Magalluf i a Palma Nova, i a altres municipis de Mallorca -no ho sé de Menorca ni d'Eivissa, però amb menys intensitat, amb menys quantitat. I em contaven anècdotes que, evidentment, eren denigrants i deien poc d'aquella il·lusió de cercar la qualitat.

Però vaig viure una experiència personal, i per això ho puc dir, d'un establiment que, en el mes de juliol, sense dir res a ningú, sense tenir llicència municipal per fer obres i per modernitzar i arreglar les instal·lacions, va donar entrada a clients en una situació totalment inacceptable. Quant ens en vàrem adonar -fins i tot ens ho va denunciar, a nosaltres, a mi personalment, un *tour operator* perquè no volia dur gent allà-, quan es varen enviar per part d'aquest municipi, de l'ajuntament, els tècnics per fer la revisió, l'informe que varen fer els funcionaris, els tècnics sanitaris, el responsable sanitari, un funcionari de la Comunitat Autònoma, altres tècnics municipals, biòlegs, arquitectes, enginyers industrials, era esgarriós. Es contaven anècdotes, que el client pujava amb les maletes, perquè els ascensors no funcionaven; el biòleg va afirmar, com a funcionari, que a la piscina s'hi tirava el clor mentre els clients nedaven -haguessin pogut quedar cecs-. etc. etc. etc.

Aquest fet es va denunciar, no just a la Conselleria de Turisme, sinó també a la de Sanitat i a la d'Indústria, perquè s'actués amb tota força per intentar aturar aquest desgavell que posava en perill no just la imatge turística d'aquestes illes, sinó la pròpia seguretat de les persones.

Es mantengué una reunió, enviaren inspectors, i, d'una manera o d'una altra, es va arribar a un petit acord on, just una part d'aquest establiment -una part, la més petita- pogués quedar en funcionament després de fer unes revisions importants i a tota presa, però que l'altra quedàs tancada.

Però la meua sorpresa, i per això duim aquesta proposta aquí avui, va ser que, a pesar de tenir competències plenes en turisme, des de l'any 83, no hi havia forma, amb els instruments jurídics, per poder tancar, davant una barbaritat d'aquestes, d'una manera sumària, l'establiment, sinó que s'havia d'esperar a fer tots els instruments d'expedient i, en aquest cas, ens trobàvem ja a finals de l'estiu, quan ja, tal vegada, s'hagués pogut tancar.

Davant aquesta situació, nosaltres, l'ajuntament implicat en aquesta qüestió va demanar ja a la Conselleria que s'habilitassin normes per poder aturar, de cara al futur, qualsevol actuació d'aquest tipus, per part d'empresaris, tal vegada oportunistes, i tal vegada massa aprofitats.

Com que fins ara no hem vist, almanco aquí, que entràs cap norma al Parlament ni hem vist cap decret que fes referència a aquesta situació, és pel que, avui, donant causa a una petició que va fer l'ajuntament de Calvià al President del Consell, el Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta proposició de llei, per donar un instrument que serveixi a la Conselleria de Turisme perquè aquesta qüestió que es va donar l'estiu passat, i que va passar no just a un establiment, sinó a moltíssims altres, no es pugui tornar a donar. Aquesta, en definitiva, Sres. i Srs. Diputats, és la que fa que, avui, presentem aquesta proposició de llei, per evitar dues coses: per evitar que hi hagi un desprestigi dins la imatge turística, i per evitar que hi hagi un risc en les persones. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Té la paraula el Conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Per fixar la posició del Govern quant a aquesta proposta de modificació de la llei o del pla de modernització d'allotjaments turístics.

Efectivament, com ha explicat el Sr. Pallicer, l'any passat, la forta pressió de la demanda de vacances cap a la nostra destinació, va fer que determinats establiments hotelers i extrahotelers que feia ja una sèrie d'anys que havien tancat, intentassin reobrir les seves portes, aprofitant aquest impuls de la demanda i cercant una rendibilitat a aquests productes. En aquest sentit, he de dir que, efectivament, a Berlín, a la ITB, el President d'aquesta Comunitat va afirmar que no s'obririen ni es permetria la reobertura d'hotels sense que s'haguessin fet les modernitzacions pertinents i el compliment de les pertinents mesures de seguretat contra incendis.

I en aquest sentit, tot d'una de tornar de la ITB, per part de la Conselleria es va dur a terme un pla d'inspecció on, tots els establiments en baixa temporal i definitiva varen ser inspeccions, per veure quines eren les intencions del propietari en relació a aquestes possibles reobertures. I, efectivament, he de reconèixer que hi va haver dos casos puntuals, d'hotels donats de baixa definitiva i que, en conseqüència, no podien tornar a obrir les seves portes, com a conseqüència de la modernització havien quedat fora de mercat, en baixa definitiva i, en teoria, ja no podien tornar a funcionar des d'un punt de vista turístic, però uns informes jurídics que vàrem demanar, a instància de part, varen recomanar el fet que es reconsiderassin aquestes baixes definitives, retornés la situació a una situació de baixa provisional i, en conseqüència donar la possibilitat a aquests establiments de, fetes les obres de modernització necessàries, i verificats els compliment dels plans contra incendis i de seguretat, es poguessin reobrir.

Aquesta va ser, en realitat, l'actuació de la Conselleria durant tot l'estiu: la inspecció i la comprovació del compliment de les obres de modernització i de les mesures de seguretat contra incendis. Aquí tenc un document, que jo dipositaré a la Mesa del Parlament, on es pot comprovar un cas concret, on trobarem una primera sol·licitud del particular demanant la baixa temporal de l'establiment, fa una sèrie d'anys; un segon document, allà on el particular demana la reobertura, perquè ha agafat l'establiment i el vol reformar; un tercer document on, a conseqüència d'això, i quan el particular demana la reobertura, hi ha una acta d'un inspector que comprova el compliment de la modernització i de les

mesures de seguretat contra incendis i, finalment, una resolució, en aquest cas concret de la Direcció General d'Ordenació del Turisme, firmada pel Director General, on diu que s'han de fer tota una sèrie d'obres de modernització, de compliment de mesures de seguretat i acaba dient que, per tot això, s'adverteix al particular que, abans de procedir a la reobertura de l'establiment de referència, s'haurà ajustar al ja indicat i, concretament, s'hauran d'haver solucionat la totalitat de les deficiències del pla de modernització així com complir totes les disposicions vigents en matèria de seguretat i protecció contra incendis. Aquest establiment, l'any 94, no va tenir, en conseqüència, permís de reobertura, per part de turisme, perquè no va poder fer totes aquestes obres. Això és un cas concret, n'hi ha molts més, que obren en poder de la Conselleria. Jo el deix aquí, en dipòsit, al Parlament, perquè el Sr. diputat ho pugui comprovar.

En conseqüència, l'any passat, cada vegada que hi havia una situació d'aquestes, li puc assegurar que es comprovava estrictament el compliment del pla de modernització i el compliment de les mesures de seguretat contra incendis. Vostè em diu que hi va haver qualche cas puntual. Vostè ha de pensar que és possible, és possible que, amb 12 inspectors que tenim nosaltres, no puguem arribar a tots els llocs i que algú obrís i els nostres inspector no ho poguessin detectar.

Vostè ha utilitzat més de la meitat del temps per defensar aquesta proposició de llei fent referència a un cas concret, puntual i específic. Efectivament, jo també li diria una cosa. Vostè diu que el Govern no va poder fer tancar aquest hotel. I l'ajuntament? Si realment tenia un perill de caure, un perill de tal o qual, per què no el tanca l'ajuntament? Si l'ajuntament té la competència de vetllar per la seguretat dels edificis. Hagués pogut ordenar el tancament d'aquest edifici. Vostè ho sap, Sr. Pallicer. Vàrem discutir molt d'aquest tema, i tant la batlessa com jo, ens vàrem adonar que hi havia dificultats per procedir a aquest tancament. Ho admet. Jo admet que la nostra legislació no ens permet, de vegades, poder dur a terme, d'una manera enèrgica, aquestes ordres de tancament d'estaliments obsolets o d'aquells que hagin comès algun tipus d'infracció de la normativa turística. Nosaltres posam una sanció, i després ja no és obligació nostra, sinó obligació, moltes vegades, de l'autoritat judicial el compliment efectiu d'aquestes sancions. Vostè també ho sap, això.

Però jo crec que vostè ha parlat molt poc temps, jo diria poquíssim, del que jo realment em pensava que parlaria, que és de la proposta que vostès duen aquí, avui, al Parlament. Una proposta que dona mostra, una mica, de la sequera d'idees que té el grup socialista en matèria turística. Miri, vostès, aquí, han inventat el món. Són la cinquena essència de l'originalitat, amb aquesta proposta. Vostès, aquí, demanen, ni més ni manco, el següent: tots els establiments hotelers i extrahotelers que hagin estat més d'un any tancats, de baixa provisional o definitiva, hauran d'obtenir i/o confirmar, si és el cas de tornar a obrir, i una vegada fetes les reformes necessàries i superada la inspecció tècnica, la qualificació d'"Hotel Modernitzat" o "Apartament Modernitzat". Vet

aquí el que feim fins ara. Aquí hi ha una prova palpable i evident del que venim fent fins ara.

Vostès han arribat al *súmmum* de l'originalitat, és a dir, han arribat a descobrir què fa la Conselleria de Turisme. Però, encara, amb un defecte i amb un perill molt gros, Sr. Pallicer, i és que nosaltres, en cap moment, no ens hem plantejat la possibilitat que un establiment en baixa definitiva -perquè li record que aquells dos eren situacions puntuals i específiques, que varen tornar enrera-, mai no ens hem plantejat la possibilitat que un establiment en baixa definitiva ben donada, i realment donada, i que no es pot tornar enrera, mai no ens hem plantejat la possibilitat que pugui tornar a obrir, mentre que vostès, aquí, la plantegen. Vostè està aquí plantejant una reforma de la llei de modernització de l'oferta turística, on preveu la possibilitat que un establiment en baixa definitiva, des de fa cinc anys, pugui tornar a obrir.

O sigui, que tot el que hem fet per reduir l'excès d'oferta, i que vostè ha criticat anteriorment, a la interpellació sobre el POOT, resulta que ara vostès vénen aquí a dir-nos que un establiment en baixa definitiva pot tornar a obrir si fa les obres. Per a aquest viatge, no era necessari haver fet un pla de modernització i haver fet tot el que aquest Govern i aquesta societat ha fet.

Jo li puc dir que ens preocupa -efectivamentestic d'acord amb vostè- el compliment immediat de les resolucions de la Conselleria de Turisme. Sabem que la normativa turística d'aquesta Comunitat, que és, sense cap dubte, capdavantera a la resta de l'Estat, és millorable, es pot perfeccionar, i en aquest sentit també és veritat, li puc avançar, que el Govern està estudiant -pràcticament acabat- un projecte de llei que intenta incidir en aquestes qüestions, però, en qualsevol cas, Sr. Pallicer, em cregui, d'una manera amb molt més rigor, d'una manera molt més seriosa i, sobretot, sense obrir les portes que establiments en baixa definitiva puguin tornar a obrir, que és el que provoca aquesta proposta que vostès duen aquí.

Jo li demanaria que, si són sensats i coherents amb el que han vingut defensant, almanco aquí, des de l'oposició, retirin aquesta proposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Pallicer, el seu torn de rèplica a la intervenció del Conseller.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Miri, jo no li he parlat, just, de dos establiments que varen de baixa definitiva a baixa provisional. Jo li he parlat d'establiments que, sense haver passat la llei de modernització, essent a un procés de just tenir un full, on la seva Con-

selleria -i això jo ho he vist, perquè m'he interessat per veure-ho- els deia què havien de fer, no ho havien fet i, en canvi, havien estat un any o dos tancats, i alguns tres i, en canvi, ningú no els ha aturat, i hi han posat gent, amb una responsabilitat per part de la seva Conselleria, amb un perill per a les persones.

Quant al tema de les baixes provisionals i baixes definitives, evidentment, no serem nosaltres ni jo, qui vulgui el que vostè està dient aquí. El que nosaltres no volem és que segons qui converteixi una baixa definitiva, perquè hi ha hagut una notificació per part de la Conselleria, segons diuen, equivocada, i llavors la converteixin en provisional i puguin obrir l'hotel sense haver fet tot el pla de modernització, sinó just fent el mínim, i de manera forçada per l'ajuntament. Això és el que nosaltres no volem, perquè informes, informes jurídics, d'un mercantilista, o d'un *administratiu*... Miri, Mallorca, d'informes jurídics, està plena de ciment, Sr. Conseller, i vostè, el que havia d'haver fet, no és basar-se en un informe jurídic. Vostè el que havia d'haver fet, per sentit comú, si es posaven clients a un establiment que no hi podien ser, era actuar amb més força i aturar-ho. I si no té instruments jurídics per fer-ho, vostè, tot d'una, havia d'haver duit aquí, o havia d'haver fet el decret que toca per poder-los tenir, a fi d'evitar una altra situació idèntica.

Jo, Sr. Conseller, li puc assegurar que hi va haver, almanco pel que jo conec, unes 2.000 places, aquest estiu, que varen ser utilitzades d'aquesta manera, just a un municipi, 2.000. I hi va haver un establiment, on va venir un pseudo-empresari d'aquests aventurers, que venia a llogar l'hotel per l'estiu, perquè tenia problemes d'*overbooking* a un altre lloc, a un hotel concret, que és l'Atlàntic, i ho puc dir, i nosaltres no el vàrem deixar obrir i la Conselleria de Turisme, perquè ell venia amb tot el que havien fet els inspectors per revisar quan fan el pla de modernització, que diuen que s'ha de pintar la façana, i fer això, i la Conselleria de Turisme li va dir com que jo no ho sé, just dic el que em varen dir- que, per què nosaltres no el deixàvem obrir, si allà el deixaven obrir, perquè ell ho tenia bé. Tenia baixa provisional, no definitiva.

És a dir, som en una situació, en aquest cas que, si tenen baixa provisional, i han estat dos o tres anys tancats, perquè hagin passat, a partir del 91, la primera inspecció perquè l'inspector li digui, a través del conveni de la llei de modernització, que modernitzin, ja poden obrir? Això és el que han fet. És tot això el que hem d'evitar, Sr. Conseller, i no venir aquí, amb tot l'aparell jurídic, kafkià, de dir si amunt i si avall. Aquí es tracta que la Conselleria de Turisme, la seva, tinguí instruments, si és que no en té, i si és que no hi ha força per aturar-ho, per poder aturar aquests casos que, com li repetesc, són una vergonya per la imatge turística que volem donar i pel risc per a les persones. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Vol tancar la qüestió, Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Pallicer, insistesc en el que he dit abans. Jo crec que aquí no s'aprovarà el que vostè digui o el que vostè mantengui. S'aprovarà el que està escrit, si és que s'aprova. I vostè no ha explicat això. Jo li deman: realment aquesta proposta suposa que les baixes definitives poden tornar a obrir? I vostè no em contesta. L'article 1 admet aquest interpretació. L'article 1 d'aquesta proposta de modificació vol dir que un establiment en baixa definitiva des de fa 5, 6, o 7 anys, pot tornar a obrir si passa la modernització. Això és el que vol dir aquesta article 1, i no el que vostè diu damunt la tribuna, sinó que el que s'aprovarà és el que està escrit aquí o es denegarà. Esper que es denegarà, perquè crec que és una insensatesa impressionant el que s'aprovaria aquí.

Torn a insistir en el que li he dit abans: per què l'ajuntament no va tancar aquest hotel? Torn a insistir, Vostè era responsable, com a regidor, i la batlessa encara més que vostè, de tancar un establiment que tan poca seguretat i tan poques condicions oferia. Vostès tenen aquestes competències, les competències per fer tancar aquest establiment, però no les empraren, no les aplicaren.

Miri, jo som molt respectuós amb els informes jurídics, en aquest cas, informes dels lletrats de la Comunitat Autònoma i per assegurar-nos més encara, informes externs de la Comunitat Autònoma, i som molt respectuós, i quan ens varen dir que eren situacions de baixa provisional i no definitiva, va ser quan vàrem autoritzar poder fer les obres de modernització i poder tornar a obrir, si les complien, obres que s'han complit i, a més, em consta que, fins i tot, l'ajuntament de Calvià, posteriorment, Sr. Pallicer -i vostè ho sap- ha donat les llicències d'obres per fer-les. Mirin vostès si hi estaven d'acord.

He d'acabat reiterant l'oferta que li he fet. Retiri aquesta proposició de modificació, que no durà més que a situacions pitjors que les que vostè està comentant, la retiri i esperi, jo em comprometo que, per part del Govern, hi haurà una resposta adequada a aquesta problemàtica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Tornam a emprendre el torn inicial, i en el torn a favor de la proposta, intervé, per part del Grup PSM I EEM, el Sr. Sansó,

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Pallicer, ja en el mes de març del 94, el Conseller de Turisme ens deia, davant una interpel·lació relativa a l'oferta turística no legalitzada, que no es deixaria obrir l'oferta obsoleta o l'oferta que no ha passat la llei de modernització. Però no podem oblidar, Sres. i Srs. Diputats, que també reconeixia les dificultats per controlar aquesta oferta. La solució aportada pel Conseller va ser que es feien i es continuarien fent inspeccions. El nostre grup no dubte que aquests inspeccions es fan i que s'obrin molts expedients per aquest motiu, però tampoc no dubtam que el que es fa no és suficient.

Si repassam alguns dels titulars del mitjans de comunicació d'aquest estiu passat, veurem com el que deim s'acosta molt a la realitat. Just per posar un exemple, n'he cercat un parell, i diré les dates, perquè crec que és important. Dia 13 de maig del 94, titulars "Hotels sense llicència de turisme seran comercialitzats aquest estiu a Mallorca". Dia 15 de maig: "Vuit hotels de l'illa en baixa temporal demanen permís d'obertura". Dia 16 de maig: "Hotels de Mallorca habiliten soterranis i habitacions per ampliar la seva capacitat". Dia 17 de maig: "Els hotelers mallorquins no respecten quotes", llavors diu "Els majoristes proposen a turisme que es permeti l'obertura d'hotels tancats per aconseguir més llits". Dia 20 de maig: "La Conselleria de Turisme utilitzarà la via judicial per tancar hotels sense llicència", però baix, que és l'important i el que vull remarcar, diu: "Pressions d'entitats financeres per obrir hotelers". Dia 2 de juny: "El consistori de Calvià paralitza les obres a 3 hotels que volien allotjar turistes irregularment". Dia 3 de juny: "Turisme estudia autoritzat la reobertura d'hotels que tenen baixa definitiva". Dia 4 de juny: "Un hotel en baixa definitiva obri sense tenir autorització del Govern". Dia 5 de juliol -ho traduiré així-: "Les xapucetes a hotels posen en el mercat 10.000 places il·legals". Dia 23 d'agost: "Immobiliàries de Balears lloguen mils d'apartaments no controlats pel Govern".

He fet aquest repàs per demostrar que la realitat ens demostra que no va ser una cosa del mes de maig ni del mes de juny, sinó que va ser una cosa continuada durant tot l'estiu.

Jo crec que, davant aquesta realitat, perquè crec -i vull creure- que no tots els titulars són inventats. Alguna cosa hi havia. Aleshores, jo, davant això, crec que titulars com aquests que he llegit, no crec que facin cap bé al desitj que es té, des del Govern, i des d'aquesta Cambra, i que tots deim, de millorar la nostra qualitat de l'oferta turística.

El que em preocupa de veritat, i preocupa el nostre grup, és que aquests titulars es poden repetir l'estiu que ve si no es prenen totes les mesures necessàries. Imaginem el pitjor, i que es produeixi algun sinistre dins un d'aquests allotjaments il·legals. Val més, Sres. i Srs. Diputats, que no s'imaginin el cas.

El simple fet que algú es pugui plantejar obrir novament unes places obsoletes no suposa cap bé a la nostra imatge. Per això creim, Sr. Pallicer, que encara que, d'alguna manera, el redactat no és el més adequat, entenem, nosaltres, el que no podem fer, i, a més, el Conseller, en la seva intervenció ho ha remarcat, que tenen moltes dificultats per tancar aquests edificis, fins i tot, els ajuntaments, perquè la legislació no permet ser enèrgics i ràpids en aquests casos.

El nostre grup pensa que si la llei d'allotjaments turístics no ens serveix, aleshores, just per això, el nostre grup està d'acord en acceptar que, d'alguna manera, aquesta proposició de llei passi a discussió, perquè és llavors quan el nostre grup, amb esmenes pertinents, millorarà, o intentarem millorar aquesta llei que, moltes vegades, hem posat en dubte. I just per això, ho remarc, el nostre grup li donarà suport, encara que he d'entendre, almanco per la intervenció del Conseller, que aquesta llei està la mar de bé, és igual si no poden, de qualque manera, tancar ràpidament els edificis que es troben en aquesta situació, això és igual, perquè no volen millorar la llei.

Però el nostre grup considera que la llei és millorable, és possible millorar la llei en el sentit de poder ser ràpids i enèrgics, des del Govern, no necessàriament des dels ajuntaments, però des del Govern es pot dur a terme aquesta energia si, de qualque manera, s'ajuda a aquesta llei a poder-ho fer. Ara bé, si ja de principi deim que la llei serveix, que tampoc no compareixi aquí el Conseller a dir que no és possible, perquè no li...

El nostre grup hi està disposat, per això dona suport avui a la proposició, però també està disposat que, si el Govern planteja qualque modificació que li suposi que, des de la Conselleria de Turisme tinguin més poder per actuar enèrgicament quan toca, i que no hagin de fer els mil expedients pertinents, de manera que, mentre s'obri i es compleix l'expedient, veim que l'hotel està obert. Per tant, nosaltres, de qualque manera, donam el nostre suport a aquesta proposició de llei, però també feim la crida al Govern que, qualsevol cosa que sigui emparar el Govern perquè pugui actuar més ràpidament, tindrà el nostre suport, perquè crec que ha de ser així. I per això he volgut dir que nosaltres enteniem que això era un camí, perquè no modificarem la llei que hi ha si no és en base a un camí d'aquests per poder fer esmenes. Si aquest no ens serveix, i el Govern, en tot cas, vol proposar una altra cosa, el nostre suport també hi serà.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Torn dels grups que intervenen en contra. Pel Grup MIXT, el Sr. Peralta. No, en contra no. En contra, sí. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Pallicer, com a defensor d'aquesta proposició de llei, jo, la veritat és que, respecte del que tècnicament representa aquesta proposició de llei, crec que el Conseller li ha dit, que la seva redacció no està gens afortunada. Si precisament el que es vol aconseguir és que aquesta situació no es produeixin, el més fàcil és que, si s'aprovessin aquests dos articles, aquestes situacions es produirien, i molt més del que s'han produït fins ara. Per tant, jo crec l'aprovació d'aquests dos articles que aquí se'ns presenten seria totalment contraproductiu, després d'aquesta exposició de motius que, més o manco, pot tenir paràgrafs que s'adaptin a la realitat, i que poden ser bons, alguns dels paràgrafs que hi ha a l'exposició de motius, però el resultat final de tot això són dos articles que, la veritat és que no ajuden a resoldre el problema.

Jo crec que el que ajuda a resoldre el problema, si realment el problema hi és, amb la magnitud que aquí s'ha volgut fer veure, és aplicar amb tot rigor les normes que hi ha, en aquest moment, en vigor, i dur a terme les actuacions que em consta que es duen fins ara.

I en això també hi han de col·laborar els ajuntaments. No basta que un ajuntament es trobi amb una situació i després... No sé, jo supòs que vostè, quan estava parlant, es referia a l'ajuntament de Calvià, i em resulta estrany que un ajuntament, com el de Calvià, amb una gran experiència en temes turístics, davant aquest problema que li va sorgir, no fos capaç de poder tancar aquest hotel. Jo li posaré un exemple molt clar. Jo, que he estat batle d'un poble, també li treuré un cas concret i personal, d'un hotel nou de trınca, no un hotel, sinó un hotel que es va obrir de nou -varen acabar les obres i el varen obrir tot d'una, perquè els interessava obrir tot d'una- i els medis d'extinció d'incendis no estaven adequats a l'obertura provisional d'aquest hotel que es va fer, i, com que no varen fer cas al requeriment que els va fer l'ajuntament, jo vaig donar l'ordre de tancament d'aquest hotel, i durant -no record si varen ser tres, o quatre, o cinc dies-, aquest hotel va romandre tancat, no varen poder admetre clients, varen haver d'anar a altres hotels que varen cercar per allà, fins que va resoldre aquestes deficiències que tenia aquest hotel, i no va passar res, no hi va haver cap problema.

En tot cas, davant aquestes situacions, aquell que ha tingut experiència municipal sap molt bé que no li han de fer por les qüestions jurídiques quan té darrera la força de la raó, en uns temes tan importants o tan greus com els que vostè denunciava aquí, dalt aquesta tribuna. Davant això s'actua, i si algú ha d'actuar jurídicament, ja actuarà l'altra part, que corri el propietari de l'hotel, no és l'ajuntament ni la Conselleria qui ha de córrer si això... No, el problema, en aquest cas, és dels altres i, difícilment, en aquestes situacions, quan es produeix el tancament, es dona una solució al problema que hi ha i, a posteriori el propietari ja s'espabila per arranjar la situació i, si realment és una situació que no

es pot arranjar, al final, evidentment, es tornarà a produir aquesta situació de baixa provisional o definitiva.

Aquí hi ha hagut un altre portaveu, no es tracta de respondre a un altre portaveu, però com que ha fet esment a una sèrie de coses, i ho dic amb caràcter general, aquestes situacions no es poden basar, moltes vegades, única i exclusivament o fer un anàlisi d'aquestes situacions per arribar a uns resultats hipotètics, basats única i exclusivament en el que surt als mitjans de comunicació, en els titulars dels mitjans de comunicació. Perquè, em cregui, em creguin i això ho saben vostès millor que jo: si algú, turistes, *tour operators* o algú hagués de fer el cas del que surt als mitjans de comunicació nostres, d'aquí, de l'Estat, i de la nostra Comunitat, no vendria cap turista. Arribaria que no vendria cap turista, perquè si hi ha brutor als voltants del... -i els primer que ho diuen són els nostres mitjans de comunicació- que si els medis sanitaris no són els adients, que si s'han intoxicat o es poden intoxicar no sé quantes cents de persones... Què passa llavors? Que sembla que, home, l'oposició no es pot fer a través dels mitjans de comunicació. S'ha de ser un poc més seriosos. No basta el que diuen els mitjans de comunicació. Nosaltres també veim les coses, i, com es diu, una oronella no fa estiu. Que hi hagi hagut un problema puntual a un punt, a un hotel, una qüestió puntual no vol dir que aquesta situació sigui caòtica total i que això ja sigui objecte de fer una llei, una modificació, i arribar a la situació que aquí s'està plantejant. És que arribaria un moment que hauríem d'exigir al Govern...

Jo demanaria al Govern, al Conseller de Turisme, quines previsions té la Conselleria de Turisme davant el fet que hi hagi un terratrèmol, o un sisme marí i que es produeixi una situació catastròfica, quins medis té, quines mesures té preses, en aquest moment, davant aquesta situació? Jo, la veritat és que, com dic, l'exposició de motius té parts amb les quals es pot estar perfectament d'acord, però els medis que es volen posar per resoldre aquestes qüestions, pura i estrictament puntuals, la solució de les quals crec que és actuar en el moment que es produeix el problema i no necessàriament haver de fer aquesta proposta que es fa aquí que, a més, em sembla que és errònia, perquè jo tenia entès que un establiment que estava en baixa definitiva, per tornar a obrir, pràcticament, significava que s'havia de fer tot nou i s'havia d'iniciar, pràcticament de nou, aquest hotel, i amb això que aquí es planteja s'arribaria que, pel que es dedueix d'aquí, que una baixa provisional i una definitiva és, pràcticament el mateix, quan, en realitat, no ho és.

Jo crec que això són motius més que suficients per dir que no a aquesta proposició de llei. En tot cas, si es refà aquesta proposició en una altra direcció, en un altre sentit, en un sentit de donar-li un caire diferent al que aquí s'ha plantejat, es podrà estudiar si se li pot donar suport, però, en aquest cas, evidentment, per part meua, no li puc donar el meu suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PP-UM, el Sr. Palau té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Estam davant una proposició de llei que, d'alguna manera, intenta modificar la llei que va aprovar aquest Parlament sobre els plans de modernització d'establiments turístics, que va ser aprovada el juny de l'any 1990. Però, de l'explicació del portaveu del Grup Socialista, quasi quasi hem deduït que els problemes que hi ha sembla que són, sols, quasi quasi, un determinat establiment, i quasi quasi a un determinat municipi.

Jo no vull dir la frase que ja ha dit un altre portaveu, que una oronella no fa estiu, però de totes maneres, el que sí vull dir és que el que no pot fer el Govern d'aquesta Comunitat, per cada infracció que es pugui produir -realment, tal vegada va ser una infracció-, és fer una llei o modificar la llei. El que s'ha de fer és fer-la complir, i adequar, amb les mesures que té al seu abast, perquè aquesta llei es pugui complir.

Jo crec que aquesta proposició de llei es deu haver presentat de bona fe o, fins i tot, per complir un tràmit, però jo no crec que, quasi quasi, es faci cap aportació, perquè una de dues, o hi ha mala fe quan s'explica, o es demostra que, realment, no hi ha un coneixement exacte de quin és el funcionament de la Conselleria de Turisme quant a l'aplicació, concretament, d'aquesta llei a la qual hem fet esment abans, i quan es refereix a les baixes temporals d'establiments turístics.

Sr. Pallicer, pel que jo conec, i, fins i tot, el propi Conseller ens ha donat còpia d'un expedient, perquè quedàs aquí, en el Parlament, per si vostè el vol veure, però jo li podria mostrar aquí un llistat en el qual es veu el procediment que se segueix per a cadascun dels establiments que estan en baixa temporal i que es volen obrir, pel que jo conec primer es demana per obrir, després es fa la inspecció, després, la pròpia Conselleria, i en base a la inspecció, li diu quines són les obres que ha d'executar i, una vegada que aquestes obres s'han fet, es torna a presentar la inspecció, supervisa si tot està fet com li han manat i, si està fet, s'autoritza. Hi ha alguna cosa il·legal en això? Crec que no, crec que, fins i tot, és el que es preveu a la pròpia llei de modernització d'establiments turístics.

A més, li vull dir una cosa. Quan es fan aquestes inspeccions, en totes elles s'exigeix el compliment de l'article 4 de la llei de juliol de 1990, en el qual figura que tot el relatiu, en matèria de seguretat, contra incendis, i en matèries sanitàries, també han d'estar solucionades i arreglades.

Per tant, permeti'm que li digui que jo no estic d'acord, o que (...) d'acord amb algunes coses de l'exposició de motius, però amb la majoria de les afirmacions que es fan a

l'exposició de motius -i després ja passarem a l'articulat- quan diu que la Conselleria permet que s'obrin productes o establiments degradats, amb falta de mesures de seguretat, que fan competència deslleial. En el que sí puc estar d'acord és quan diu "i alguns d'ells amortitzats". És que és pecat que un establiment estigui amortitzat? O és que tots els establiments que obrin han de ser establiments que encara estiguin pendents de pagar? Jo ho trobo molt bé, que un establiment està amortitzat, sí compleix les mesures que se li exigeixen de la Conselleria de Turisme, faltaria més que no pogués obrir perquè està amortitzat:

I entrant ja en l'articulat, Sr. Pallicer, jo li vull dir que hi ha dos articles. Fins i tot em sembla que ha dit que a un hi havia una deficiència, que s'havia de llevar, on diu "baixa provisional", llevar "definitiva". Bé, del primer article, li podríem dir, per què? Amb el primer article, només abunda en el mateix que diu la llei, en el mateix que fa la Conselleria i crec que no és necessari fer una altra llei, amb un altre article, per dir que s'ha de fer el que s'està fent. Per tant, crec que sobra aquest article, perquè el que està fent amb les baixes temporals la Conselleria de Turisme és, realment, el que la pròpia llei exigeix.

Quant a l'article número 2, és el que, a mi, em deixa una mica confós. Jo no sé si aquí se'ls veu el plümero, perquè, quan vostès diuen que ha de fer la Conselleria per deixar obrir els establiments que estan en baixa definitiva, jo entenc que vol dir que els establiments que estan en baixa definitiva, tendran opció a tornar a obrir les portes, sempre i quan compleixin el pla de modernització, i en això no hi estam d'acord, ni hi estam nosaltres, ni hi està el Govern, i s'ha dit per activa i per passiva. Nosaltres no estam d'acord que els establiments que han causat baixa definitiva, puguin tornar a obrir. De què serviria tot aquest nombre de places que, durant aquests anys, s'han donat de baixa definitiva i que, d'alguna manera, han reduït l'oferta que hi ha en el mercat? Què és, què la tornarem a posar en marxa? No, senyor. La pròpia llei diu que, quan un establiment dels que estan en baixa definitiva, vulgui tornar a obrir, s'haurà d'adaptar a la normativa actual per construir o per obrir un establiment turístic, i entre aquestes coses haurà d'adaptar-se als 60 metres quadrats de terreny que necessiten segons aquest llei.

Per tant, em digui que, tal volta, ho volia expressar d'una altra manera. El que ha dit aquí no és el que hi ha escrit però, sens dubte, nosaltres, amb el que està escrit, no hi estam d'acord.

Què aquesta llei es podria reformar -em referesc a la llei que es va aprovar el juny del 1990- o, fins i tot, millorar? Segurament. Totes són millorables, totes són reformables, i el propi Conseller ha dit que el Govern ja tenia un text per, d'alguna manera, cobrir alguna llacuna que hi pugui haver i que pugui tenir un seguiment més

fort d
està e
d'aco
amb l
aquí.
port.
perm
li ha
més

E

G
ca? S

E

G
Jo. p
ha h
ons i
ober

I

Parl;

un r

evid-

Turi

ciòn

su cò

dien

func

efec-

co, i

com

pues

l'jar

dios

llegi

just

dien

pro,

non

misi

ley.

han

segu

mie

efec

den

si p

lluï

pet

ller

na.

fort d'aquesta oferta que, d'alguna manera, es vol obrir quan està en baixa definitiva. I nosaltres hi estam d'acord. Estam d'acord que duguin aquest text, però que sigui un text fet amb rigor, un text estudiat i un text seriós i, quan el tinguem aquí, l'estudiarem i, segurament, li donarem el nostre suport. Però en aquests moments, amb aquest articulat, em permeti, li hem de votar que no, a no ser que fes cas al que li ha dit al Conseller cosa que, a nosaltres, també seria la que més ens agradaria. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Hi ha intervencions en torn de rèplica? Sí, té la paraula, en primer lloc, el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Mirin, no ha passat un cas ni dos. Jo, personalment, conec que hi ha hagut 2.519 places on hi ha hagut clients en establiments que no estaven en condicions i que havien estat tancats, almanco, un any i que s'han obert i han funcionat.

I si hem duit aquesta proposició de llei aquí, a aquest Parlament, és perquè a un cas concret, que vâtem tenir a un municipi concret, no es va poder fer res davant una evidència. I jo aquí tenc un escrit firmat pel Conseller de Turisme, de 19 de juliol, on ho diu clarament. Diu "*En relación a lo que afecta a esta Conselleria de Turismo, pongo en su conocimiento que se ha instruido el correspondiente expediente sancionador, de acuerdo con la ley..., reguladora de la función inspectora, al demostrarse, por el citado informe, efectuado por el ingeniero industrial jefe de negociado técnico, que la instalación de medidas de seguridad y protección contra incendios, no está compleu, de acuerdo con lo dispuesto en el decreto 13/85, de 21 de febrero, por el que se fijan nuevas medidas de seguridad y protección contra incendios en establecimientos turísticos*". I al final, -si vol ho puc llegir tot, i donar-li una còpia, perquè vegi que no llegesc just el que m'interessa-: "*Y en relación con el citado expediente, y a cualquier otro que se pudiera instruir contra los propietarios o explotadores del hotel en cuestión -no dic el nom- podrá ese ayuntamiento, si lo desea, personarse en el mismo, por parte interesada, de acuerdo con la antes citada ley 30/92*", cosa que vârem demanar el juliol, i encara no ens han contestat. També duc la carta aquí, si la vol veure.

Continuu: "*Por otra parte, le manifiesto que al no poder, según la legislación vigente, procederse al cierre del establecimiento de forma inmediata por parte de esta Conselleria, se efectúe dicho cierre por parte de este ayuntamiento*". Evidentment, l'ajuntament va mirar tota la legislació per veure si podia tancar l'hotel, però no el podia tancar, perquè en la lluita contra incendis no és competent l'ajuntament, és competent la Conselleria de Turisme.

I nosaltres només volíem aportar, al Govern i a la Conselleria de Turisme, aquest instrument, perquè hi ha una llacuna, ens agradi o no, per evitar qualsevol problema que hi

puguí haver en risc. I li puc dir, Sr. Conseller, que ho hem fet amb tota la més bona intenció, i són vostès que ho haurien de fer, això, perquè llavors els problemes, com veu, ens vénen sobre els ajuntaments, amb el desprestigi de la zona, si hi ha qualsevol problema, que hi puguí haver i que hi podrà haver, perquè fins ara hem duit molt sort i, per tant, davant qualsevol decisió, davant qualsevol acte, encara que ho faci un humil regidor de poble, hi ha d'haver unes gotes d'estadista.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. En torn de rèplica, també, té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, només remarcar que, dins la nostra intervenció, quan hem parlat de mitjans de comunicació, no hem parlat d'un mes ni d'un mitjà de comunicació. Hem parlat de tots els mitjans de comunicació i d'un període de més de cinc mesos. Davant això, i davant com ha discorregut el debat, nosaltres, a la intervenció, Sr. Pallicer, jo he volgut dir que aquest text tampoc no era el que nosaltres voldríem. El fet que aquesta proposició de llei no passi per endavant vol dir que el nostre grup no la podrà esmenar dins el sentit que li he volgut donar en la intervenció que jo he fet. El nostre grup s'abstindrà, en aquest cas, perquè entenem que la nostra intenció era votar a favor si aquesta proposició de llei passava endavant i la podíem esmenar. Vist que nosaltres no podem presentar les esmenes pertinents, tampoc no estam completament d'acord amb el text. Per tant, crec que la nostra abstenció és més adequada en aquest cas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Intervencions en contrarèplica? Sí, Sr. Peralta, té la paraula en primer lloc.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Jo només vull insistir, ja que s'ha tornat a parlar del tema dels mitjans de comunicació, en una cosa que he dit abans. Sí, pel que surt als nostres mitjans de comunicació, hagués de venir algun turista, no en vendria cap ni un. Jo crec que això, encara que sigui ja a les darreres del Parlament, és hora que algú ho digui, i tal vegada jo som l'únic que ho puc dir sense tenir tants problemes, perquè els problemes ja els he tengut, amb els mitjans de comunicació. Però, la cosa està clara. Amb el tot el que, de vegades, a l'estiu, surt als mitjans de comunicació, és que no vendria ningú. La sort és que els turistes, i els *tour operators* i el món turístic de la nostra Comunitat Autònoma van per una banda, i el que diuen aquests mitjans, que aquí es treu com a exemple, o com a qüestió, va per una altra. Aquesta és la sort que tenim, i que sigui per molts anys així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Sr. Palau, el seu torn.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per dir-li al Sr. Pallicer que estic d'acord que hi ha hagut casos. N'hi ha hagut, n'hi haurà l'any que ve, i n'hi continuarà havent-hi cada any, no sols en turisme, infraccions a qualsevol normativa n'hi haurà, però, per alguna cosa hi ha un procediment sancionador que és el que ha de perseguir aquests casos, no fer una llei cada vegada que es produeix un cas d'aquests.

Però vostè diu: és que amb la llei o amb la normativa que ara té la Conselleria de Turisme no es va poder fer res per solucionar aquest cas. I jo li demanaria: i amb la seva proposta, es podria fer alguna cosa? "Únic que aporten vostès, amb la seva proposta és que els establiments que tenen baixa definitiva, a partir d'ara, sí que podrien obrir si fessin les reformes. Bé, si li sembla que aquesta proposta soluciona el tema, m'ho expliqui en un altre moment, perquè jo no ho he entès.

Què hi ha llacunes? Naturalment, que n'hi ha. I el propi Conseller ha anunciat que el Govern ja té un text, pràcticament acabat, per entrar a aquest Parlament i que s'aprovi, a fi que quedi una cobertura legal més grossa. Però, en aquests moments, tots sabem que no li podem demanar que l'entri demà, ni que l'entri d'aquí a una setmana o quinze dies, perquè, al cap i a la fi, no ens serviria per res. Si li poguéssim donar tres mesos, jo seria el primer que votaria a favor que, dins un termini de 3 mesos, es presentàs aquesta llei, perquè tot la poguéssim estudiar, la poguéssim tramitar i la poguéssim aprovar. Però, en aquests moments, tot ho sabem, som al final d'una legislatura, no la poden presentar i, per tant, crec que el que s'ha fer és continuar amb la llei que tenim aprovada ja, des de juny del 90, que crec que, almenys, és una llei que està estudiada, va ser debatuda en aquest Parlament, i crec que, fins ara, ha donat un rendiment molt important quant a la modernització de l'oferta turística. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Acabat el debat, deman a la Cambra si pren o no en consideració la proposició de llei 411.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

14 vots a favor, 28 en contra, 8 abstencions. En conseqüència, no es pren en consideració la proposició de llei 411.

V.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 4365/94, de modificació parcial del text de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que té per objecte el debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, sobre el projecte de llei 5365, de modificació de determinats articles de la llei 2/89, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma.

Passarem, en primer lloc, al torn de defensa de les esmenes del Grup Parlamentari PSM I EEM. S'ha comunicat a aquesta presidència que intervendran dos diputats, el Sr. Sampol i Mas i el Sr. Orfila. Té la paraula, per defensar les esmenes del PSM I EEM i per fixar posició en relació a les del Grup SOCIALISTA, en primer lloc, el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. A pesar que algunes esmenes s'han acceptat durant la tramitació en ponència i en comissió, hem cregut interessant mantenir-ne unes altres que creim que, encara que no facin referència molt bé a la intenció de la iniciativa presentada pel Govern, millorarien la llei de funció pública. És a dir, hem aprofitat aquesta tramitació per intentar millorar el text segons el nostre punt de vista. Algunes esmenes es podrien qualificar amb caràcter tècnic, i les altres tenen un calat molt més polític com veuran a continuació.

L'esmena 551, em sembla que és la primera, efectivament, fa referència a la substitució de l'apartat 2 del projecte de llei. Al nostre entendre quedaria molt més clar que, en els casos de funcionaris que tinguin la responsabilitat de salvaguarda dels interessos de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, es faci constar ja a les pròpies convocatòries d'ingrés o de provisió de llocs de treball, que aquestes places estan reservades a funcionaris de nacionalitat espanyola. La intenció és òbvia, aquesta intenció és també a l'article del projecte de llei, però entenem simplement que aquest redactat és molt més contundent i que, a la pròpia convocatòria s'hauria de fer constar la reserva d'aquests llocs de feina. No incidiré massa més en aquesta esmena.

La número 553 fa referència a l'apartat 2 B, que regula les excedències voluntàries en casos d'adopció d'un fill per part de pares funcionaris. Al nostre entendre, queda un buit dins la llei, i dins el paràgraf que es proposa, i és una figura que ja està reconeguda en casos d'adopció, que és la figura de l'acolliment, que seria la passa prèvia a la concessió de l'adopció definitiva. Si no recollim això a la llei de funció pública, es pot donar una paradoxa, que un pare pugui excedir a l'excedència

voluntària per adopció d'un fill, tal vegada, sis mesos, o uns mesos després d'estar ja en el cuidat efectiu del fill, i són els mesos que haurà tengut aquell fill en adopció en la figura d'acolliment, que està reconegut per l'autoritat competent.

Per tant, nosaltres entenem que, des del mateix moment que les autoritats confien el fill als pares, que encara no tenen l'adopció definitiva, sinó que estan en aquesta figura transitòria d'acolliment, ens sembla lògic que ja aquest funcionari tengui dret a sol·licitar l'excedència voluntària.

L'esmena 555 fa referència a l'article que regula les situacions de serveis especials i, simplement, proposam estendre tota aquesta figura a la situació de serveis especials a totes les figures que estan previstes i que ja estan aprovades mitjançant lleis d'aquest Parlament. Parlam del Síndic de Greuges, del Consell Consultiu, del Parlament de les Illes Balears, del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola etc. etc.

He anat ràpid per poder-me estendre uns moments més en una esmena que, al nostre entendre, és la de més calat polític, que fa referència a la necessitat d'acreditar el coneixement de la llengua catalana en les proves de selecció de personal. Concretament, el paràgraf que introduïm és, textualment: "En el procés de selecció s'haurà d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en la seva expressió oral i escrita". Veuran, hauran observat que aquest text és calcat de la llei de funció pública catalana que va ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat i, afortunadament, el Tribunal Constitucional va fallar a favor de la constitucionalitat d'aquest article.

M'agradaria, si tenc temps, reproduir, tant uns paràgrafs de la defensa que en va fer el Sr. Miquel Coll i Alentorn, President aleshores del Parlament de Catalunya, com alguns paràgrafs de la sentència. Procuraré ser curt, Sr. President.

Deia el Sr. Miquel Coll i Alentorn, dia 29 de novembre de 1990, que "un desconeixement radical de la utilització del català a Catalunya -i vostès, per favor, llegeixin, allà on diu Catalunya, Illes Balears-, suposa no valorar l'expressió llengua pròpia de l'Estatut i oblidar el que disposa la llei de normalització lingüística de Catalunya, cosa de la qual es desprèn que un cert coneixement, per elemental que sigui, de la llengua catalana, és, en la pràctica, imprescindible per a la funció pública que exerceix el seu treball a Catalunya". I afegia: "S'ha de tenir en compte l'especial esforç que s'ha de realitzar per superar l'etapa d'opressió de la llengua catalana, cosa per a la qual els poders públics, d'acord amb l'article 9.2 de la Constitució Espanyola, hauran de ser beligerants en la promoció de les condicions socials per fer reals els drets lingüístics del poble català -aquí diríem del poble de les Illes Balears-".

El Tribunal Constitucional va fer seves aquestes paraules i a la sentència, va dir aquestes paraules: "*Se establece así un régimen de co-oficialidad lingüística que rige en el territorio de la Comunidad Autónoma de Cataluña, del que se deriva que el catalán y el castellano deben ser usados preceptiva-*

mente por la Administración en la forma determinada por la ley -i feia referència a la llei de normalització lingüística- y que el catalán sea lengua propia de la administración territorial catalana". Afegia el Tribunal Constitucional, escoltin bé: "Una lengua es oficial cuando es reconocida por los poderes públicos como medio normal de comunicación en y entre ellos y en su relación con los sujetos privados con plena validez y efectos jurídicos. El establecimiento de un régimen de co-oficialidad lingüística en una parte del territorio del Estado no contradice el principio de igualdad de los españoles en todo el territorio nacional". Afegia, ja finalment que aquest era un requisit totalment justificat i equitatiu.

No és la primera vegada que debatem la necessitat que a les proves de selecció dels funcionaris, a diferents nivells, acreditin el coneixement de les dues llengües oficials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Fins ara hem tengut un resultat negatiu. Nosaltres entenem que, després d'aquesta sentència del Tribunal Constitucional, que crec que situaria en la inconstitucionalitat una llei de funció pública que no exigís l'acreditació del coneixement del català, hauria de ser tengut en compte i, tal vegada, seria un bon final de legislatura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Orfila, la seva intervenció.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. La llei 22/1993, de 29 de desembre, de *Medidas fiscales de reforma del régimen jurídico de la función pública y de la protección por desempleo* modifica, a la seva disposició addicional novena, el règim de provisió de llocs de feina de funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional i, concretament, en el seu apartat 2, estableix taxativament que s'atribueix a les Comunitats Autònomes la competència d'execució en el marc de la legislació bàsica de l'Estat sobre classificació de llocs de treball, els nomenaments provisionals, les comissions de serveis, les acumulacions i les permutes dels llocs de treball reservats a funcionaris de l'administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Igualment, la llei de mesures d'acompanyant dels pressuposts generals de l'Estat de 1995, és a dir, la llei 42/1994, de 30 de desembre, estableix, a l'article 64, que les resolucions de nomenaments de funcionaris interins, a proposta de les corporacions locals, per ocupar per raons de necessitat d'urgència llocs de treball reservats a funcionaris de l'administració local amb habilitació de caràcter general, s'efectuaran per l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma.

L'esmena 557/95, que presenta el PSM i EEM, pretén que siguin els Consells Insulars qui executin aquestes

funcions, amb coherència amb el fet que aquest Parlament va aprovar, a finals del 93, la llei d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria de règim local. Entenem que els Consells poden executar perfectament aquestes funcions que les dues lleis esmentades atribueixen a la Comunitat Autònoma, amb una excepció, i és la referida quan corresponguin a llocs de treball dels propis Consells Insulars, deixant, en aquest cas, l'execució al Govern de la Comunitat Autònoma. Entenem que la nostra esmena és perfectament aprovable, i que conté una proposta lògica que, a més a més, connecta amb el fet que els Consells estiguin gestionant, des de fa més d'un any, la major part de les competències que tenia la Comunitat Autònoma en matèria de règim local, que els va atribuir per llei d'aquest Parlament. Es tracta d'un serrell -en castellà un *fleco*- que, en matèria de règim local, i des d'una actitud profundament insularista, entenem que els Consells Insulars estan perfectament capacitats per dur a terme aquesta funció i que, a més a més, serà positiu cara als administrats i cara al funcionament de les corporacions locals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Passam ara al torn de defensa de les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Les esmenes volen millorar o modificar un text d'un projecte de llei que pretén, ell mateix, modificar la llei de la funció pública, la llei 2/89. Ho fa motivat per tres lleis concretes: la llei 17/93, de 23 de desembre, on es regula l'accés a la funció pública, diríem, dins sectors de la funció pública de ciutadans dels altres estats membres de la Comunitat Europea. Ho fa també en funció d'una modificació de la llei 22/93, de mesures fiscals de reforma del règim jurídic de la funció pública i de protecció per l'atur, que introdueix elements, també, com ha explicat el Sr. Orfila, que modifiquen o que requereixen una modificació o una adequació de la pròpia llei. I ho fa, darrerament, per la llei 42/94, que és la llei d'acompanyant dels pressuposts generals de l'Estat de l'any 95.

Entenem, per tant, que es tractava, en aquests moments, no d'entrar profundament en la pròpia llei, que va tenir un grau fort de consens en el moment que es va aprovar en aquest Parlament l'any 89, sinó d'adequar una llei, per tant, d'una situació nova que venia motivada per aquestes tres lleis que abans he esmentat.

Per això mateix, les nostres propostes, les nostres modificacions, les nostres esmenes pretenien millorar aquest text i, en aquest sentit, n'hem deixat set vives, que són les que volem proposar en aquest ple, perquè se'ls doni suport.

La primera de totes és perquè entenem que, dins la modificació de la llei, quant a l'adequació de la llei 17/93 de possibilitats d'entrada de ciutadans de les altres comunitats, ente-

nem que es fa una transposició de la llei estatal quan diu que el Govern -en aquest cas, el Govern de l'Estat- serà qui senyalarà aquells llocs que, per raons estratègiques, per raons, per tant, de funcionament del propi Estat, s'exclouen, o més ben dit, les que s'inclouen dins aquesta oferta dels ciutadans de la Comunitat Europea. Nosaltres entenem que, donades les dimensions de la pròpia Comunitat nostre, seria més adient, en base a aquest mateix article que faculta els governs de les Comunitats Autònomes per fer el mateix dins l'àmbit de la Comunitat, seria millor que això ho fessin les pròpies bases de convocatòria, que és regulada dins les bases de convocatòria de les pròpies places, perquè així donaria lloc a una defensa, o evitaria una indefensió, de poder recórrer davant qualsevol d'aquestes places. I entenem que aquí hi hauria un problema, que podria ser interpretat, fins i tot diríem apel·lat, per efecte d'exclusió de segons quins ciutadans i segons quines places.

Després, concretament, l'altra esmena nostra, que és una esmena *in vocce* que presentàrem a la ponència, i que s'acceptà com a tal i que és una esmena tècnica que pretén reconduir un text confús, que es va presentar com un nou article 49 bis a la llei de la funció pública 22/89. I és perquè és un article, precisament, que ve a marcar tot el paper importantíssim que pot tenir de cara al futur els plans d'ocupació i entenem que, dins les esmenes presentades, es feia a tres apartats diferenciats, concretament a la modificació de l'article 71 de l'esmentada llei de funció pública i a l'addicional 15. Entenem que, abans d'entrar, dins les definicions i aplicacions dins aquest article 71 i dins l'addicional 15, l'article 59 hauria d'introduir el concepte de pla d'ocupació, com es desenvolupa, quins efectes té i com es pot corregir. Per això mateix, l'esmena que presentàvem a aquest article 59 bis, a l'article 4 del projecte de llei que inclou un article nou, 59 bis, a la llei de funció pública, el text que nosaltres proposàvem tenia una articulació, almanco, tècnica, més adient que la que venia del Govern. Per això defensam aquesta esmena que, precisament, entenem, pot millorar el text. No canvia, en absolut, els criteris que s'han mantingut durant tota la modificació de l'articulat, però sí que millora la interpretació i la utilització d'aquest article, importantíssim dins la llei, d'aplicació dels propis plans d'ocupació.

Manteníem, després, un article, en concret l'esmena 490, que pretenia una adequació, si bé la llei general no ho feia -era una qüestió tècnica- que, a l'hora d'indemnitzar no es tinguessin en compte només els anys, sinó també la part proporcional d'aquests anys, com fa la llei general, com fa, fins i tot, la pròpia modificació de l'estatut dels treballadors que es va aprovar l'any passat, dins la reforma laboral. Per tant, enteníem que el manteniment d'aquesta proporcionalitat era de justícia a l'hora d'aplicar les indemnitzacions, precisament, per les forgores, diríem, aturades d'aquells llocs de feina que no es poden ocupar.

Després manteníem l'esmena 479, que enteníem que, òpticament, aquesta reserva de llocs es venia marcant reiteradament dins l'article 72, apartat 2 b, i creiem que això hauria de fer sense perjudici del previst, precisament, en aquest apartat, que, dins la pròpia llei, és reiteratiu, però és important marcar-ho sobre la reserva de llocs de feina.

Com a darrera, manteníem l'esmena 485, que pretenia que, a l'hora de fixar les indemnitzacions, es tingués -com se l'ha de tenir en compte a l'hora d'aplicar qualsevol tipus d'indemnització- no la prorata de tot un any, sinó la darrera anualitat percebuda pel funcionari, al qual correspongués aquesta jubilació anticipada a la qual feia referència aquest article.

Després, la supressió -que creiem que és una qüestió tècnica- del punt 1 de l'article 15, perquè ja ve prou explicat als apartats anteriors, dins l'apartat primer.

Aquestes esmenes, per tant, no pretenien modificar substancialment el projecte de llei presentat pel Govern, sinó que que volien era la millora tècnica d'aquesta reforma, i que, amb una raonament més lògic, aquesta reforma es pogués aplicar per l'aplicació, insisteix, d'aquestes lleis.

En referència a les esmenes presentades pel grup del PSM i EEM, li volem dir que nosaltres donarem suport, evidentment, a l'esmena 551, que correspon a l'esmena 483, presentada per nosaltres, a l'esmena 553 també, ens abstenem a la 555, aprovarem la 556 i ens abstenem en la 557, perquè entenem, en la qüestió, per exemple, de transferència als Consells Insulars, que és una qüestió que, en aquests moments, no està prou madura, perquè es pugui aplicar, però que, a més podria provocar, dins la pròpia Comunitat, en aquest moment que, fins i tot, parlem d'obrir les portes a tots els ciutadans de la Comunitat Europea, podria provocar discriminacions dins les nostres illes que no afavoririen el benestar i la cohesió de la nostra Comunitat.

Això és la postura, per tant, del nostre grup, i demanem als diputats que donin suport a les nostres esmenes, perquè entenem que pretenen millorar el text d'aquesta reforma perquè sigui més eficaç a l'hora de dur-la a la pràctica dins l'àmbit de la funció pública. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Altres grups? Sí. Sr. Pascual, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Volem anunciar un vot favorable a l'esmena del PSM que fa referència a la llengua, a la 556, perquè entenem que ha de pesar més el fet del coneixement de la llengua catalana per a l'accés a la funció pública i, per tant, li donarem suport.

Respecte de les altres, hi haurà una abstenció, en el sentit que, per exemple, la d'acolliment, a la qual ha fet referència el Sr. Sampol, és una cosa que podria donar molts problemes, perquè hi ha acolliments que són pre-adoptius, n'hi ha que no ho són, és una qüestió molt complicada i entenem que, quan hi ha una adopció és quan hi ha d'haver els permisos i no quan hi ha els acolliments.

Podria fer referència a altres esmenes, però crec que no val la pena, són de caràcter tècnic, i ens abstenem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Sr. Martínez de Dios, té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, voy a tratar de ser muy esquemático en la determinación de la postura de este grupo respecto a las enmiendas que todavía han quedado vigentes en este pleno en el debate relativo a la modificación de la ley de la función pública de Baleares.

En primer lugar, las enmiendas presentadas por el Grupo Parlamentario PSM i EEM, a las que se acumula la del Grupo Parlamentario Socialista 480, consideramos que, en el texto del proyecto del Gobierno, que no recoge, por otra parte, nada más que las determinaciones de la ley que aprobaron las Cortes en materia de función pública, garantiza perfectamente la posibilidad de que estén garantizados los puestos de trabajo que tengan responsabilidades o que tengan cierta salvaguardia y, por lo tanto, no deban de ser establecidos en los concursos a favor de personas de otras naciones de la Unión Europea.

En cuanto al resto de las enmiendas del Grupo Parlamentario PSM i EEM, hemos de señalar lo siguiente: la 553, realmente, tiene parte de razón en lo que aquí se ha expuesto, pero como el texto no articula, de manera clara y precisa, la regulación de medidas previas a la adopción que, en todo caso, no pueden ser nunca superiores a los tres años de edad de la persona que se acoge en adopción, es decir, del niño, consideramos que, por esta razón, no debe dársele apoyo y continuar con el texto del proyecto del Gobierno.

En cuanto a las enmiendas que hacen referencia -la 555- a la situación de excedencia forzosa a favor de funcionarios o personal que esté al servicio del Parlamento de las Islas Baleares, del Consejo Asesor de Radio Televisión Española de las Islas Baleares y del Consejo Asesor Económico Laboral o destinados en el Tribunal de Cuentas, en el sentido que se creen, estas situaciones amplían, en un concepto que no está, precisamente, previsto en la propia reforma de la ley de las Cortes Generales, puesto que hay que tener en cuenta que está

especialización relativa a la situación de excedencia especial de determinados funcionarios está en razón de su adscripción a determinados organismos cuando, como en el caso del Tribunal de Cuentas, contando con un cuerpo ya perfectamente establecido, estas situaciones son de excepcionalidad. Por lo tanto, ampliarlo a otras situaciones no nos parece lógico.

En cuanto a la enmienda 556, que se refiere a la selección del personal que aspira a las pruebas de la Comunidad Autónoma, que tengan que acreditar sus conocimientos en catalán, efectivamente, aquí no se trata ya de una modificación del texto en sí, sino de la propia ley de la función pública, cuyo artículo 45 dice que, los que superen las pruebas selectivas, deben acreditar sus conocimientos del catalán oral y escrito. Lo que pasa es que la enmienda suprime todo lo que viene a continuación de este artículo, que es: "En caso contrario, quedarán comprometidos a la realización de cursos que, con esa finalidad, organiza la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares y a presentar el certificado de aprovechamiento correspondiente", es decir, que se cercena uno de los derechos que hoy tiene algún funcionario que no acredite suficientemente el conocimiento del catalán al pasar las pruebas selectivas. De esta manera se modifica el artículo.

En cuanto a la última de las enmiendas de este grupo, la defendida por el Sr. Orfila, Sr. Orfila, usted se ha anticipado. La disposición adicional novena, lo único que viene a establecer, es una transferencia a favor, provisional, para cuestiones muy concretas, muy puntuales, y no definitivas en la adjudicación de plazas de funcionarios de nombramiento nacional en el ámbito de la administración local, la ejecución de las mismas, pero claro, todo esto queda reservado al hecho de que se dicten las normas complementarias para la ejecución de esta disposición, cosa que no ha tenido lugar. Por otra parte, usted prescinde del concepto de los porcentajes que el párrafo primero de este artículo establece.

En cuanto a las enmiendas del Partido Socialista Obrero Español, la enmienda *in vocce* es la única que, he de reconocer, Sr. Obrador, que tiene una mayor sistematización. Lo único que ocurre es que la del proyecto del Gobierno recoge el texto tal cual viene en el propio texto aprobado por las Cortes Generales. Lo único que ocurre es que usted introduce aquí, en esta enmienda, unos elementos nuevos, que son el de la provisionalidad y no la adscripción definitiva al puesto asignado en los casos que haya una reestructuración de destinos, y el hecho de que se dé entrada, también, a la organización sindical, a los órganos representativos de los trabajadores para discutir y determinar estas cuestiones. Si esto no lo ha establecido así ni el propio proyecto del Gobierno, que fue aprobado por las Cortes Generales, el Gobierno de la Comunidad Autónoma se ha ceñido a este texto, lo ha acomodado a sus necesidades, y no tiene por que transigir en aquello que ustedes, los mismos socialistas, no han reconocido a sus propias organizaciones sindicales.

En cuanto al resto de las enmiendas del Grupo Parlamentario Partido Socialista Obrero Español, son de puro detalle.

que no añaden nuevo y que no mejoran, al revés de lo que se ha dicho aquí, el texto del proyecto del Gobierno.

Por lo tanto, no prestamos apoyo a ninguna de estas enmiendas, y consideramos que ya hubo concesiones más que suficientes en periodo de ponencia y de comisión, hasta tal extremo que hemos añadido, incluso, un artículo donde se permite decir y que se haga un texto refundido de las disposiciones sobre la función pública cuando, en estos momentos, nada más hay un único texto. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Atès que, pràcticament les intervencions, tant del Sr. Pascual com del Sr. Martínez de Dios, han estat una fixació de posicions, a no ser que es demani amb molta insistència, no obriria el torn de rèplica.

(Rialles).

Hi ha petició que s'obri el torn de rèplica? Sí, Sr. Obrador, té la paraula.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sí, Sr. President. Només és un matis, crec que les esmenes milloraven. El Partit Popular considera que no, votarem i s'ha acabat.

Però, en referència a l'esmena 483, creim que introduïm aquests dos elements, perquè la pròpia llei també els introdueix dins l'articulat, i entenem que és el lloc adient el 49 bis. Simplement, per això defensàvem que, dins l'articulació de l'article 49 bis, afavoria la seva introducció, perquè llavors, dins les esmenes, concretament la que fa referència a l'adicional 15, també s'intorudeix. Per tant, semblava més lògic introduir-los dins l'articulat que no dins l'adicional. Simplement per això era la qüestió tècnica.

Per la resta, estic d'acord que el text només era una articulació més clara, més transparent i més utilitzable, o més manejable de cara al futur. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Donarem per acabat el debat i passarem a la votació.

Votarem, en primer lloc, les esmenes 480 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, i la 551, 553 i 555 del Grup PSM i EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, ^{es} volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

19 vots a favor, 28 en contra, 1 abstenció. En conseqüència, queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam ara a la votació de l'esmena 556. del Grup Parlamentari PSM I EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 556.

Passam a la votació de l'esmena 557 del Grup PSM I EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 vots a favor, 28 en contra, 15 abstencions. Queda rebutjada l'esmena 557.

Passarem ara a la votació de les esmenes 483 -text *in voce*-, 490, 479, 485 i 488 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Sí, SR. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Demana-riem votació separada de la 479.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs votarem en primer lloc la 483 -text *in voce*-, 490, 485 i 488.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

19 vots a favor, 28 en contra, 1 abstenció. En conseqüència, queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de l'esmena 479, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

14 vots a favor, 28 en contra, 6 abstencions. Queda rebutjada l'esmena 479.

A la votació de l'articulat, es pot fer votació conjunta o hi ha petició de votació per separat? Sí, Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, l'article 1 i l'article 4.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha més peticions de votació per separat? Sí, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, nosaltres tenim un vot molt desigual i serà un poc complicat. En tot cas, només podríem votar conjuntament els 2, 3, 4, 5 i 6.

EL SR. PRESIDENT:

Els votarem un per un, Sr. Sampol.

Votació, en primer lloc, del títol del dictamen.

Vots a favor? Queda aprovat per unanimitat.

Votació de l'article primer del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

28 vots a favor, cap en contra, 21 abstencions. Queda aprovat l'article primer del dictamen.

Votarem ara els articles 2 i 3 conjuntament.

Vots a favor? Queden aprovats per unanimitat.

Votació de l'article 4 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

34 vots a favor, cap en contra, 14 abstencions. Queda aprovat l'article quart del dictamen.

Votació conjunta dels articles 5 i 6 del dictamen.

Vots a favor? Queden aprovats per unanimitat els articles 5 i 6 del dictamen.

Votació de l'article 7 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Repetirem la votació de l'article 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

42 vots a favor, 5 en contra, 1 abstenció. Queda aprovat l'article set del dictamen.

Votació de l'article 8 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

43 vots a favor, cap en contra, 5 abstencions. Queda aprovat l'article 8 del dictamen.

Articles 9 i 10 del dictamen.

Vots a favor? Queden aprovats per unanimitat.

Votació de l'article 11 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

42 vots a favor, cap en contra, 6 abstencions. Queda aprovat l'article 11 del dictamen.

Articles 12 i 13.

Vots a favor? Queden aprovats per unanimitat.

Votació de l'article 14 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

42 vots a favor, cap en contra, 6 abstencions. Queda aprovat l'article 14 del dictamen.

Votació de l'article 15 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

28 vots a favor, cap en contra, 20 abstencions. Queda aprovat l'article 15 del dictamen.

Passam ara a la votació conjunta de l'article 16, disposició derogatòria, disposició final primera, disposició final segona i exposició de motius.

Vots a favor?

Queden aprovats per unanimitat.

En conseqüència, queda aprovada la llei de modificació de determinats articles de la llei 2/89, de 22 de febrer, de funció pública de la Comunitat Autònoma.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA